

ΑΓΑΘΑΓΓΕΔΟΥ ΚΥΡΙΑΖΙΔΟΥ

Ο ΡΥΘΜΟΓΡΑΦΟΣ

358

ΗΤΟΙ

Ο ΧΡΟΝΟΣ, ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ ΚΑΙ Ο ΡΥΘΜΟΣ

ΕΝ ΤΗ ΚΑΘΟΛΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΚΑΙ ΤΗ ΠΟΝΤΙΚΗ

ΜΕΤΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΑΣΜΑΤΙΚΟΥ

«Ρυθμὸν δὲ χαίρομεν, διὰ τὸ γινώρι-
σον καὶ τεταγμένον ὄρισμόν ἔχειν καὶ
κινεῖν ἡμᾶς «ταχμένως».

Ἀριστοτέλης.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1909

ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ ΚΥΡΙΑΖΙΔΟΥ

Ο ΡΥΘΜΟΓΡΑΦΟΣ

ΗΤΟΙ

Ο ΧΡΟΝΟΣ, ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ ΚΑΙ Ο ΡΥΘΜΟΣ

ΕΝ ΤΗ ΚΑΘΟΛΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΚΑΙ ΤΗ ΠΟΙΗΤΙΚΗ

ΜΕΤΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΑΣΜΑΤΙΚΟΥ

« Ρυθμῷ δὲ χαίρομεν, διὰ τὸ γινώρι-
μον καὶ τεταγμένον ἀριθμὸν ἔχειν καὶ
κινεῖν ἡμᾶς τεταγμένως ».

Ἀριστοτέλης.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1909

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφὴν μου θεωρεῖται ὡς ἐκ τυποκλοπίας προερχόμενον καὶ καταδιώκεται κατὰ τὸν περὶ τύπου Νόμον.

Δ. Κυριακίδη

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Ὡς καὶ ἄλλοτε εἶπον ἐν τινι τῶν προλόγων μου προβαίνω εἰς τὴν ἔκδοσιν μουσικῶν ἔργων, οὐχὶ διότι νομίζω ἑμαυτὸν μόνον ἱκανὸν καὶ κατάλληλον διὰ τοιούτου εἶδους ἔργα, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ἀλλὰ διότι βλέπω τοὺς ἐπαίοντας καὶ δυναμένους μὴ κινουμένους, καθόσον ἡ ἔκδοσις ἔργου τινὸς ἔστω καὶ μικροσκοπικοῦ πολλὰς τὰς δυσκολίας καὶ τὰς λύπας καὶ τὰ δυσάρεστα συνεπάγεται.

Τολμῶ λοιπὸν καὶ πάλιν ἀντλῶν θάρρος ἐκ τῆς ἐνθέρμου ὑποδοχῆς ἧς ἔτυχον καὶ τὰ προηγούμενα ἔργα μου ἵνα προδῶ εἰς ἔκδοσιν τοῦ ἀνὰ χεῖρας ρυθμογράφου ὅπως γένηται κατάδηλον τί ἐστὶ μέτρον καὶ τί ρυθμὸς καὶ πῶς εὐρίσκονται ταῦτα εἰς τὰ διάφορα εἶδη τῆς Μουσικῆς καὶ μάλιστα εἰς τὴν Βυζαντινὴν Ἐκκλ. Μουσικὴν περὶ ἧς καὶ πρόκειται. Ὠνόμασα δὲ τὸ παρὸν πονημάτιον Ρυθμογράφον ὡς πραγματευόμενον περὶ τῶν ἐν τῇ καθόλου Μουσικῇ ρυθμῶν.

Τὸ πονημάτιον καθίσταται χρησιμώτερον οὐ μόνον τοῖς κ.κ. ἱεροψάλταις καὶ μουσικοῖς ἀλλὰ καὶ τῇ σπουδαζούσῃ νεολαίᾳ οὐ μὴν καὶ παντὶ τῷ περὶ πολλοῦ ποιουμένῳ τὰ περὶ τὴν ποίησιν, καθόσον παρατάσσονται πάντα σχεδὸν τὰ ποιητικὰ μέτρα ἅτινα ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἦσαν τὰ αὐτὰ μὲ τὰ μουσικά, δηλ. ἔφερον τὰ αὐτὰ ὀνόματα· ἄγνωστον ὅμως ἐὰν μετεχειρίζοντο πάντα τὰ ποιητικὰ μέτρα καὶ εἰς τὴν Μουσικὴν ἢ τινα μόνον.

Τὰ τῆς Τουρκικῆς Μουσικῆς μέτρα εἴτε ρυθμοὶ (οὐσούλια) παρατάσσονται πάντες ἐπὶ τὸ τελειότερον ὡς καὶ τὰ μέτρα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς.

Ὅπως δὲ καταστήσω τὸν Ρυθμογράφον ὠφελιμώτερον ἅμα δὲ καὶ τερπνὸν προσέθηκα Παράρτημα ἁσματικὸν περιλαμβάνον τρία μὲν ἅσματα μεγαλοπρεπῇ κατάλληλα διὰ Σχολεῖα, ἕξ δὲ ἅσματα Τουρκικὰ (Σαρκιά) καὶ δύο Ἀραβικά. Ταῦτα δὲ πάντα εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς παρασημαντικὴν μετεννεγμένα.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ

1909

Α. ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ.

Ο ΡΥΘΜΟΓΡΑΦΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ χρόνου.

Ἡ λέξις χρόνος σημαίνει κυρίως διάρκειαν ἢ παρέλευσιν καιροῦ ἥτοι διάστημα χρονικόν.

Ἐν τῇ Μετρικῇ ἡ λέξις χρόνος σημαίνει ποσότητα συλλαβῆς (μακρᾶς ἢ βραχείας)· ἐν δὲ τῇ καθόλου Μουσικῇ ἡ λέξις χρόνος σημαίνει διάρκειαν φωνῆς.

Σημεῖον τοῦ μὲν βραχείου ἐστὶ τὸ (—), τοῦ δὲ μακροῦ τὸ (— —). Τὸ δίχρονον ἐσημειοῦτο ὥδε (=).

Καὶ ἐπὶ τὸ ὀριστικώτερον ἡ λέξις χρόνος ἐν τῇ Μουσικῇ σημαίνει τακτικὴν καὶ εὐρυθμὸν διάρκειαν φωνῆς καὶ ὅπερ ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα διὰ τῆς τακτικῆς καὶ εὐρύθμου κινήσεως τῆς χειρὸς ἢ τοῦ ποδός, οὕτως ὥστε τὰ χρονικὰ διαστήματα τὰ κατανκλισκόμενα εἰς ἐκάστην κίνησιν τῆς χειρὸς ἢ τοῦ ποδός νὰ ᾤσιν ἴσα.

Γνωστὸν ὅτι ὁ μουσικὸς χρόνος ὁ καὶ ρυθμικὸς καλούμενος σύγκαιται ἐκ τεσσάρων τινῶν: Ψόφου, Ἀρσεως, Ἡρεμίας καὶ Θέσεως. Καὶ Ψόφος μὲν εἶναι ἡ ἐπικρῆ τῆς χειρὸς μετὰ τοῦ γόνυτος, Ἀρσις δὲ ἡ πρὸς τὰ ἄνω φορὰ τῆς χειρὸς, Ἡρεμία τὸ ὑψηλότερον σημεῖον εἰς τὸ ὅποιον ἐσταμάτησεν ἡ χεὶρ καὶ Θέσις ἡ πρὸς τὰ κάτω φορὰ τῆς χειρὸς. Ὡστε εἰάν κινῶ τὴν χεῖρα καὶ ἐξοδεύω χρονικὰ διαστήματα ἀπὸ Ψόφου εἰς Ψόφον ἴτα πρὸς ἄλληλα, τότε κινῶ τὴν χεῖρα ἐγχρόνως, εἰ δὲ μὴ, ἀγχρόνως.

Ἐπὶ δὲ τὸ συνοπτικώτερον ἡ Θέσις μετὰ τοῦ Ψόφου συρράπτονται εἰς μίαν Θέσιν καὶ ἡ Ἄρσις μετὰ τῆς Ἡρεμίας εἰς μίαν Ἄρσιν. Ἐν τῇ προχέει ὅμως συμβαίνει ὥστε ὁ Ψόφος μετὰ τῆς Ἀρσεως νὰ ἀποτελῇ τὴν ὅλην Θέσιν καὶ ἡ Ἡρεμία μετὰ τῆς Θέσεως τὴν ὅλην Ἄρσιν.

Τὴν πολλαπλὴν διχίρεσιν τοῦ χρόνου διδάσκουσι τὰ Θεωρητικά.

Ὁρισμὸς τοῦ μουσικοῦ χρόνου.

Χρόνος ἐστὶν ἡ τεκτική καὶ εὐρυθμὸς διάρκεια τῆς φωνῆς, ὅπερ ἡμεῖς ἀντιλαμβάνομεθα διὰ τῆς τεκτικῆς καὶ εὐρύθμου κινήσεως τῆς χειρὸς ἢ τοῦ ποδός.

Ὅταν ὁ χρόνος διέρχεται ἀνευ φθόγγου λέγεται Χρόνος Κενὸς καὶ σημαίνεται ἐν τῇ Ἐκκλ. Μουσικῇ διὰ τῆς ἀπλῆς $\backslash$ ἢ διπλῆς $\backslash \backslash$ ἢ τριπλῆς $\backslash \backslash \backslash$ κατὰ τὴν παρουσιαζομένην ἀνάγκην· οὗτος ἀναπληροῖ τὸ κενὸν τοῦ ρυθμοῦ.

Ἡ ἐν ἀρχῇ τοῦ μαθήματος (μουσικοῦ τεμαχίου) τιθεμένη ἀπλὴ μετὰ γοργοῦ ὑπὸ τινῶν οὕτω $\backslash$ ἐστὶ καθ' ἡμᾶς ἀνεξήγητος, ὡς καὶ αἱ ἐν τῷ τέλει σιωπαὶ δὲν πρέπει νὰ γράφονται ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Μουσικῇ. Ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Μουσικὴν ὡς γνωρίζουσιν οἱ κάτοχοι αὐτῆς.

Ἐν δὲ τῇ Μετροποιίᾳ ὑπάρχουσιν οἱ ἐπόμενοι κενοὶ χρόνοι.

$\bigwedge$ χρόνος κενὸς βραχὺς ἢ λειμμά ἀπλῶς, μέγεθος ἔχων ἑνὸς πρώτου χρόνου.

$\bigwedge$ χρόνος κενὸς μακρὸς δίσσημος μέγεθος ἔχων 2 πρ. χρ.

$\bigwedge$ » » » τρίσημος » » 3 » »

$\bigwedge$ » » » τετράσημος » » 4 » »

Ὁ πρῶτος χρόνος.— Τὸ ἐλάχιστον ἐκ τῶν διαφόρων χρονικῶν μορίων (χρόνων) εἰς τὰ ὅποια ὁ χρόνος εἶναι διηρημένος ρυθμικῶς καὶ ἐκ τῶν ὁποίων σύγκειται πᾶν μουσικὸν καλλιτέχνημα, λέγεται ἐν τῇ παλαιᾷ μουσικῇ ὁ πρῶτος χρόνος, ἔχει δὲ μέγεθος ὅσον καὶ ἡ βραχεία συλλαβὴ· εἶναι δὲ ἕταρος, δηλαδή οὔτε εἰς δύο συλλαβὰς οὔτε εἰς δύο

φθόγγους μουσικοὺς δύναται νὰ διαιρεθῇ· ὠνομάζετο δὲ ὑπὸ τινῶν παλαιῶν καὶ σημεῖον.

Ὁ πρῶτος οὗτος χρόνος θεωρεῖται ὡς ἡ μονὰς καὶ τὸ μέτρον τῶν λοιπῶν χρόνων ὄντων πολλαπλασίῳ αὐτοῦ· π. χ. ὁ μὲν δίσσημος ἢ δίσσημος εἶναι διπλάσιος αὐτοῦ, ὁ δὲ τρίσημος ἢ τρίσημος εἶναι τριπλάσιος αὐτοῦ κ.τ.λ.

Εἰς τὴν Μετροποιίαν ἡ βραχεία συλλαβὴ ἐν γένει ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἕνα πρῶτον χρόνον, ἄρα λογίζεται ὡς μονόσημος· ἡ δὲ μακρὰ συνήθως μὲν ἰσοδυναμεῖ πρὸς δύο πρώτους χρόνους, ἄρα λογίζεται ὡς δίσσημος, ἀλλ' ἐνίοτε ἰσοδυναμεῖ πρὸς τρεῖς καὶ τέσσαρας καὶ πέντε πρώτους χρόνους, ἄρα λογίζεται ὡς μακρὰ, μακρᾶς μακροτέρα, τρίσημος καὶ τετράσημος καὶ πεντάσημος· ἡ δὲ χρῆσις ταύτης κατορθοῦται διὰ τῆς τονῆς ἥτοι τῆς παρκατάσεως τῆς φωνῆς· ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Μουσικῇ τοιαῦται τοναὶ δὲν ὑπάρχουσιν, ἀπαντῶσιν ὅμως ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Μουσικῇ, καθόσον ἐν αὐτῇ ὑπάρχει σημεῖον χρονοτριβῆς ($\smile$ ἢ $\smile$) τὸ ὅποιον τιθέμενον ἐπὶ τινος χαρακτῆρος δηλοῖ ὅτι ὁ ἄδων ὀρίζει κατ' ἀρέσκειαν τὴν διάρκειαν τοῦ ἐφ' οὗ τίθεται φθόγγου· τὸ σημεῖον τοῦτο λέγεται στιγμὴ ὀργανικὴ εἴτε σημεῖον χρονοτριβῆς καὶ τίθεται ἐπίσης ἐπὶ τῶν κενῶν χρόνων (παύσεων). Ἡ διάρκεια τοῦ φθόγγου ἢ τῆς παύσεως ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς διαθέσεως τοῦ ἄδοντος καὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ μουσικοῦ τεμαχίου.

Ἡ τονὴ ἐκτελεῖται σπανίως καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Μουσικῇ καὶ μάλιστα εἰς τὰ τεμάχια εἰς τὰ ὅποια ὁ χρόνος διαφεύγει· οἷον εἰς τὴν Παρακλητικὴν τῶν Χερουδικῶν «Οἶ», εἰς τὸ «Τριάδι» εἰς τὸ «ἐκ τῶν οὐρανῶν», ὡς καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Ἐνδοφώνου.

Ἐν δὲ τῇ Τουρκικῇ ἢ ρυθμικῇ Μουσικῇ ἡ τονὴ ἐκτελεῖται εἰς τὰ Ταξίμια καὶ Γκαζέλια ἅτε διχαράττονται μόνον τὸ μακρόν (ἦχον) ὅπερ ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις ἐστὶν ἄχρονον καὶ ἐπομένως ἄρρυθμον καὶ ἐν ᾧ ἐκτελοῦνται πλείονες τῆς μιᾶς τοναὶ κατὰ τὴν διάθεσιν ἢ καλαισθησίαν τοῦ ἐκτελεστοῦ.

Ἡ τονὴ διὰ νὰ ἔχῃ χάριν πρέπει νὰ μὴ εἶναι πολὺ μακρὰ, μακροτέρα τοῦ δέοντος, διότι ἀπόλλυσι τὴν ἡδύτητα αὐτῆς εἰς ὅλα τὰ εἶδη τῆς Μουσικῆς.

Καὶ ὅπως ὑπάρχει χρόνος μικρότερος τοῦ μεγάλου, τοιοῦτοτρόπως ὑπάρχει κατ' ἀντίθετον λόγον καὶ βραχέος βραχύτερος δυνάμενος ὀλιγώτερον τοῦ πρώτου χρόνου (ρητοῦ). Κατορθοῦται δὲ τὸ τοιοῦτον ἐν τῇ Ἑκκλησιαστικῇ Μουσικῇ διὰ τῆς χρονικῆς ἀγωγῆς τῆςδε (χ) ἥτις, ὡς γνωρίζουσιν οἱ ψάλλοντες δὲν χρησιμεύει πάντοτε ὅπως καταστήσῃ τοὺς πρώτους χρόνους ἀκριβῶς κατὰ τὸ ἡμίου βραχυτέρους τῶν προηγουμένων, ἀλλ' ὅπως δώτῃ εἰς αὐτοὺς ταχυτέραν τινὰ ὥθησιν· ὥστε δυνατόν νὰ εἴναι λ. γ. τὰ τρία τέταρτα τοῦ χρόνου· ὡς εἰς τὸ «Χαίρε Νύμφη ἀνύμφευτε» εἰς τὸ «Ἀλληλουῖα» τῶν Χαιρετισμῶν, εἰς τὰς παρχαλητικὰς τῶν Χερουβικῶν κ.τ.λ.

Ἐν δὲ τῇ Εὐρωπαϊκῇ Μουσικῇ κατορθοῦται τοῦτο ἐὰν γράψωμεν τὸν ἀριθμὸν (3) ἄνωθεν τριῶν τετάρτων ἀποτελούντων ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἕνα ρυθμικὸν πόδα δίστημον· ὥστε τῶρα ἕκαστον τέταρτον δὲν δύναται ἕνα πρῶτον χρόνον, ἀλλὰ τὰ δύο τρίτα αὐτοῦ· π. γ. (3+3=6) ἢ (2+2+2=6).

Οἱ χρόνοι οὗτοι εἴτε μακρότεροι εἶναι εἴτε βραχύτεροι τῶν ἀκεραίων πρώτων χρόνων ὀνομάζονται ἄλογοι κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς ρητούς· ὡς θέλομεν ἰδῆ παρὰκχτιόντες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ποδός.

Χρόνοι τινὲς πρῶτοι συναπτόμενοι ἀποτελοῦσι πόδα.

Ἐκ τῶν ποδῶν οἱ μὲν εἶναι τρίσημοι· τοιοῦτοι δὲ εἶναι τρεῖς : ὁ τρίβραχυς — — — ἢ — — —, ὁ τροχάτιος — — καὶ ὁ ἱαμβος — —· οἱ δὲ εἶναι τετράσημοι· τοιοῦτοι δὲ εἶναι τέσσαρες : ὁ προκελευσματικός — — — — ἢ — — — —, ὁ δάκτυλος — — —, ὁ ἀνάπαιστος — — — — καὶ ὁ σπονδαίος — — — — ἢ — — — —· οἱ δὲ πεντάσημοι ἔξ ὄντες : ὁ παίων — — — — —, ὁ παίων α' — — — — —, ὁ παίων δ' — — — — —,

ὁ κρητικός — — — — —, ὁ βακχεῖος — — — — — καὶ ὁ παλιμβάκχειος ἢ ἀντιβάκχειος — — — — —· οἱ δὲ ἑξάσημοι τέσσαρες ὄντες : ὁ ἰωνικός ἀπὸ μείζονος — — — — —, ὁ ἰωνικός ἀπ' ἐλάσσονος — — — — —, ὁ χορίαμβος — — — — — καὶ ὁ μολοσσός — — — — —.

Δίστημος πούς κυρίως δὲν ὑπάρχει· ὁ δὲ πυρρίχιος — — εἶναι ρυθμικῶς τρίσημος ἐκφραζόμενος μετρικῶς διὰ δύο βραχειῶν συλλαβῶν — — ἢ — — — —. Καὶ ἐν τῇ Ἑκκλησιαστικῇ Μουσικῇ παρρηγοῦμεν ὅτι ὅταν ἐν μουσικῶν τεμάχιοι (μάθημα) ψάλληται μὲ δίστημον κατ' ὀλοκληρίαν τότε ὁ ψάλλον ἀγχιπᾷ νὰ ψάλλῃ αὐτὸ εἰς χρόνον διπλοῦν ἢ τριαδικόν καὶ ὅστις ἰσοδυναμεῖ πρὸς τρίσημον, ἥτοι λαμβάνονται δύο μέρη διὰ τὸν πρῶτον καὶ ἐν διὰ τὸν δεύτερον καὶ τὸν ὅποιον χρόνον ἐσφαλμένως ἀποκαλοῦσιν τινες τριημίχρονον (χρόνον) λαμβάνοντες τὴν ὀνομασίαν ταύτην ἐκ τῆς χρονικῆς ἀγωγῆς τῆς γραφομένης μὲ τριημίχρονον (χ).

Ὡς βλέπομεν ἕκαστος πούς συγκροτεῖται ἐκ συλλαβῶν μακρῶν ἢ βραχειῶν ἢ καὶ ἐξ ἀμφοτέρων· ὥστε μία μόνη συλλαβὴ ἔστω καὶ μακρὰ δὲν ἀποτελεῖ πόδα.

Κατὰ ταῦτα καὶ τὰ μὲ δίστημον ψαλλόμενα μουσικὰ τεμάχια δὲν δύνανται νὰ ὦσιν ἑρρυθμα, ἀλλὰ μόνον ἑγχρονα.

Οἱ συνήθεις πόδες εἰσὶν οἱ ἄρτι μνημονευθέντες.

Ὁ ἐν τῇ Ἑκκλησιαστικῇ Μουσικῇ δίστημος παραβάλλεται πρὸς τὰ δύο τέταρτα ($\frac{2}{4}$) τῆς Εὐρωπαϊκῆς· ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Μουσικῇ δίστημος καὶ τρίσημος δὲν ὑπάρχει· ὁ τῆς Ἑκκλησιαστικῆς Μουσικῆς τρίσημος παραβάλλεται πρὸς τὰ τρία τέταρτα ($\frac{3}{4}$) τῆς Εὐρωπαϊκῆς. Ὁ ἡμέτερος τετράσημος «Φῶς ἱλχρόν» παραβάλλεται πρὸς τὰ τέσσαρα τέταρτα ($\frac{4}{4}$) τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ πρὸς τὸν ρυθμὸν (ούσουλι) τῆς Τουρκικῆς Μουσικῆς τὸν λεγόμενον Σοφιὰν δυνάμενον χρόνους τέσσαρας.

Εἰς τὸν διπλοῦν ἢ τριαδικόν χρόνον τῆς Ἑκκλησιαστικῆς Μουσικῆς συμβαίνει τὸ ἑξῆς· λαμβάνονται δύο πρῶτοι χρόνοι (ρητοὶ) καὶ ἀποτελοῦσιν ἕνα· ἀλλ' ὁ εἰς αὐτὸς εἶναι κυρίως ἡμιόλιον τοῦ πρώτου· διότι ἐξοδεύομεν ἕνα χρόνον διὰ τὸν πρῶτον καὶ ἡμισυν διὰ τὸν δεύτερον ἥτοι δύο μέρη (χρονικά) διὰ τὸν πρῶτον καὶ ἐν διὰ τὸν δεύτερον· οἱ τοιοῦτοι χρόνοι λέγονται ἄλογοι· ἐν τῇ Τουρκικῇ Μουσικῇ δὲν ὑπάρχουσι τοιοῦ-

τοι ἐκτὸς τοῦ Τσιφτέ Σοφιὰν ἔνθα ὁ τέταρτος εἶναι ἡμιόλιον· ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Μουσικῇ οἱ τοιοῦτοι χρόνοι λέγονται σύνθετοι· εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Μουσικὴν δέον εἶναι λέγεται κυρίως τριαδικὸς καὶ οὐχὶ διπλοῦς ἢ τριημίαιρος ἢ τι ἄλλο. Τριαδικός, ὡς συγκείμενος ἐκ τριῶν ἴσων μερῶν, ὅπερ φαίνεται ἐναργῶς ὅταν ὁ πρῶτος ἀκολουθῇται ὑπὸ χαρακτῆρος μετὰ γοργοῦ ἐν τῷ συνεπτυγμένῳ καὶ ὑπὸ δύο χαρακτῆρων μετὰ διγόργου ἐν τῷ ἀναλελυμένῳ.

Ὁ Τριαδικὸς χρόνος παραβάλλεται πρὸς τὸν Τροχαῖον (— —) καὶ τὸν Τρίβραχυν (— — —), σπανίως δὲ πρὸς τὸν Ἰαμβον (— — —).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Πόδες σύνθετοι καὶ κῶλα.

Ἐὰν συνάψωμεν περισσοτέρους πόδας εἰς μεγαλειτέραν ρυθμικὴν ἐνότητα γεννᾶται ὁ σύνθετος ποὺς ἢ τὸ κῶλον.

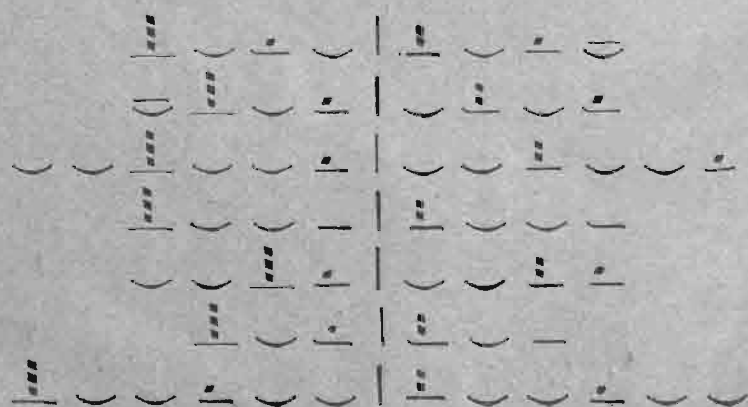
Ὁ ἐκ δύο ἀσυνθέτων ποδῶν συγκείμενος ποὺς ὀνομάζεται συζυγία καὶ ποὺς σύνθετος κατὰ συζυγίαν καὶ διποδία.

Τὸ πάλαι μόνον τὰ ἰαμβικά, τὰ τροχαϊκά καὶ τὰ ἀνκπαιστικά ἐβαίνοντο κατὰ διποδίαν ἢ συζυγίαν.

Ὡστε κῶλα ὀνομάζονται οἱ σύνθετοι πόδες οἱ συγκείμενοι ἐκ περισσοτέρων τῶν δύο ἀσυνθέτων ποδῶν καὶ ἔχουσι μελωδικὴν μᾶλλον δύναμιν παρὰ ρυθμικὴν.

Κατὰ τὴν σύνθεσιν τὰ κῶλα διαίρουνται τριχῶς:

α') Τὰ κατὰ συζυγίαν

β') Τὰ μὴ συνεζευγμένα εἰς συζυγίας.

- 1) Τὸ ἰθυφαλλικόν — — — — —
- 2) Ἡ δακτυλικὴ τριποδία — — — — —
- 3) Ὁ προσωδιακός — — — — —
- 4) Ἡ τροχαϊκὴ πενταποδία — — — — —
- 5) Ἡ ἰαμβικὴ πενταποδία — — — — —

γ') Τὸ γ' εἶδος, συνηθέστατον ἐν τῇ λυρικῇ ποιήσει, εἶναι, ἐνῷ οἱ πόδες ἐξωτερικῶς εἶναι ἀνόμοιοι ὁμῶς ἰσοῦνται ρυθμικῶς.

- 1) Ὁ μικτὸς χορίαμβος ὁ διτάμβω συνημμένος

— — — — — Ἐρως ἀνίκατε μάχαν

- 2) τὸ ἀνκρεόντειον

— — — — — γόνυ πάλλεται γερόντων

- 3) τὸ ἀριστοφάνειον

— — — — — ὑψιμέδοντά μὲν θεῶν

- 4) τὸ γλυκῶνειον

— — — — — ὦ παῖ, παρθένιον βλέπων

Οἱ παλαιοὶ ρυθμικοὶ τὰ τοιαῦτα κῶλα τὰ συγκείμενα ἐξ ἀνομοίων ποδῶν ὠνόμαζον περιόδους ἢ ρυθμούς κατὰ περίοδον.

Τινὲς ἐκ τῶν ἡμετέρων ἱεροψαλτῶν θέλουσι, φαίνεται, νὰ ἐφαρμόσωσι τοιοῦτου εἶδους ρυθμούς εἰς πολλὰ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν ᾠσμάτων, οὗ ἕνεκα χωρίζουσι τὰς μελωδικὰς γραμμὰς εἰς δισήμους καὶ τρισήμους καὶ πεντασήμους ἀναμιξ μετὰ βεβασίας ἀποτυχίας.

Ἐκ τῶν τριῶν εἰρημένων εἰδῶν τὰ μὲν τῶν δύο πρώτων λέγονται καθάρξ, τοῦ δὲ γ' εἶδους μικτά.

Τὰ μικτὰ ἐὰν σύγκηνται ἐκ τρισήμων καὶ τετρασήμων ποδῶν λέγονται ἐν γένει λογοιδικὰ καὶ ἐν τῇ Ἑκκλησιαστικῇ Μουσικῇ πλεῖστα τῶν ἱερῶν ᾠσμάτων οὕτως ἔχουσι μελοποιηθῆ· οἷον τὸ «Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν

εὐχὰς» στιχηρικῶς, ὡς γνωρίζουσι καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν ἱεροψάλται σύγκειται ἐκ διστήμων, τριστήμων καὶ τετραστήμων· διὰ τοῦτο ἡ τοιαύτη ρυθμοειδὴς διαίρεσις δέον εἶναι λέγεται λογαριθμική καὶ ἥτις πρὸς ἀλλάσσεται κάλλιον πρὸς τὸν πεζὸν λόγον (ἔρχεται σύνθεσις ἑγχερονος μόνον) πρὸς τὸν ἑμμετρον.

Οἱ ἡμέτεροι Μουσικοδιδάκται φαίνεται ὅτι ἐμελοποίησαν τὰ πλεῖστα ἱερὰ ἄσματτα ἁρμότως, οὐχὶ ἔνεκεν ἀγνοίας τῆς μετρικῆς ἢ ρυθμικῆς τέχνης, ἀπ' ἐναντίας· μάλιστα, ἦσαν ἄριστοι κατηρτισμένοι εἰς ταύτας, ἀλλ' ἠθέλησαν νὰ ἀποφύγῃσι τὸ μονότονον καὶ φορτικὸν τῶν ἰσομεγέθων κώλων καὶ μέτρων, δηλ. τοῦ ρυθμοῦ, καὶ νὰ ἐπιφέρωσι μεγαλειτέρην ποικιλίαν καὶ χάριν διὰ τῆς ἐναλλαγῆς τῶν διχόφων ποδῶν καὶ κώλων, ὡς καὶ διὰ τῶν ρυθμικῶς ἀνεπαισθήτων παύσεων, βραχειῶν ἄλλως τε, τὰς ὁποίας ὁ ψάλλον ἐκτελεῖ ἐν τῇ ἀπαγγελίᾳ ὅταν τὸ τέλος τοῦ μέτρου συμπίπτῃ μετὰ τὸ τέλος τῆς λέξεως· οἷον ἡ κατάληξις τῆς λέξεως «Οἱ τὰ Χερουβὶμ» εἰς βρὺν διατονικόν, ὡς συνήθως, εἶναι μέτρον ἐξάμετρον, ὡς γνωστόν· ἀλλὰ, ἐδῶ ὁ ψάλλον ἀναπύεται ὀλίγον, καὶ τὰ ὅσα τῶν ἀκροατῶν ζητοῦσι τρόπον τινὰ τοιαύτην βραχεῖαν ἀνάπαυσιν, ἔστω καὶ ἂν ἠθέλει ἐξακολουθήσει τὸ αὐτὸ μέτρον. Τὸ τοιοῦτον συμβαίνει καὶ ἐν τῇ Τουρκικῇ (ρυθμικῇ) Μουσικῇ.

Τοιαύτην ποικιλίαν καὶ χάριν ἐπιφέρει συνήθως καὶ ἡ ἐναλλαγή τοῦ κατιόντος καὶ ἀνιόντος ρυθμοῦ, περὶ οὗ κατωτέρω.

Καὶ ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Μουσικῇ μάλιστα εἰς τὰ ἐκτεταχμένα τεμάχια, οἷον μελοδράματτα κ. τ. τ. ὅχι μόνον γίνεται συχνὴ ἀλλαγὴ ρυθμικῶν ποδῶν (ρυθμοῦ), χάριν ποικιλίας, ἀλλὰ καὶ ἐκτελοῦνται ἐν διχόφοις μέρεσι τοῦ τεμαχίου μελωδικαὶ γραμμαὶ ὅλως ἁρμότως, καὶ ἂν θέλητε, καὶ ὅλως ἀχρόνως, τὰ λεγόμενα σόλα (Solo), καὶ τοῦτο ὅπως διασκεδασθῇ καὶ μετριασθῇ τὸ φορτικὸν καὶ μονότονον τοῦ ρυθμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ Μέτρου.

Κυρίως καὶ γενικῶς ἡ λέξις μέτρον σημαίνει ὄργανον ὁποῖον δῆποτε διὰ τοῦ ὁποίου μετρεῖται τι· ὥστε τὸ μέτρον λαμβάνεται καὶ ἐπὶ ἐκτάσεως καὶ ἐπὶ μήκους καὶ ἐπὶ διαστήματος (χρονικοῦ) καὶ ἐπὶ χωρητικότητος.

Ἐν τῇ Μετρικῇ ἡ λέξις Μέτρον σημαίνει τὸ κατὰ χρόνον (προσφθάν) μέτρημα καὶ τὴν κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον σύνθεσιν τῶν στίχων ἢ συλλαβῶν.

Ἐν τῇ καθόλου Μουσικῇ Μέτρον ἐστὶν ἡ φυσικὴ διαίρεσις τοῦ μέλους.

Τὸ μουσικὸν Μέτρον περιλαμβάνει περισσότερα τοῦ ἐνὸς μέρη ἅτινα καλοῦνται χρόνοι. Ὡστε μουσικὸν Μέτρον ἐστὶ σύνθεσις ἢ σύστημα χρόνων.

Τὰ μικρότερα μέρη εἰς τὰ ὅποια διαίρεται τὸ ποιητικὸν μέτρον λέγονται πόδες· οἷον ὁ δάκτυλος (— — —), ὁ ἀνάπαιστος (— — —) ὁ σπονδαῖος (— —) κ.τ.λ.

Καὶ ἐν μὲν τῇ Ποιήσει οὐδὲν γινώσκον μετρικὸν τίθεται ἐν ἀρχῇ τοῦ ποιήματος, καθόσον τὸ ποιητικὸν μέτρον γίνεται γνωστὸν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ποιήματος καὶ μάλιστα τῶν πρώτων στίχων. Π. χ. τίς ἀγνοεῖ ὅτι τὰ Ὀμηρικὰ ἔπη ἔχουσι μέτρον ἐξάμετρον δακτυλικόν; δηλ. ὅτι ἕκαστος στίχος περιλαμβάνει ἕξ πόδας δακτυλικούς; καὶ τὸ ὁποῖον γνωρίζομεν ἅμα ὡς ἀναγνώσωμεν τοὺς πρώτους στίχους τῆς Ἰλιάδος; Τίς ἀγνοεῖ ὅτι οἱ εἰς τὰ Συναξάρια γραφόμενοι Ἰαμβικοί στίχοι εἶναι μέτρον ἐξάμετρον ἰαμβικόν; δηλ. ὅτι ἕκαστος στίχος περιλαμβάνει ἕξ πόδας μετρικούς καὶ ὅτινες πόδες εἰσὶν ἰαμβοὶ (— —), ἀπαγγέλλονται δὲ κατὰ διποδίαν; οἷον εἰς τὸν Πάγκκλον Ἰωσήφ.

Σώφρων Ἰωσήφ, δίκαιος κράτωρ ὦφθη,

Καὶ σιτοδότης· ὦ καλῶν θημωνία!

ἀνάγνωθι,

Σωφρων'Ιώ, σὴν δικαίος, κρατῶρ ὠφθῆ,

Καὶ σιτοδό, τῆς ὠ καλῶν, θημωνιά!

Ὅπως λοιπὸν ἐν τῇ Ποιήσει οὕτω καὶ ἐν τῇ Μουσικῇ τὸ μέτρον φαίνεται ἀμέσως ἐξ ἀρχῆς τοῦ ᾠσματος. Π. χ. τίς ἀδυνατεῖ νὰ κατανοήσῃ ὅτι τὸ «Φῶς ἰλαρὸν» ψαλλόμενον ἀκριβῶς περιλαμβάνει τετρασήμεους μετρικούς ἢ ρυθμικούς πόδας; Οὕτω καὶ οἱ στίχοι τῆς 2 Φεβρουαρίου «Ἀκχτάληπτόν ἐστι» περιλαμβάνουσι δισήμους καὶ τρισήμους ἐν τάξει τεθειμένους. Τὰ πλείστα δὲ ᾠσματα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς ψάλλονται μὲ δίσημον· οἷον Δοξαστικά, Δοξολογίαι ἀργαί, Πολυέλεοι, Ἀνοιξαντάρια κ.τ.λ. Τινὰ δὲ πάλιν ἔχουσι ποικίλους μετρικούς πόδας ὥστε νὰ μὴ δύνωνται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰ κανέν μετρικὸν σύστημα. ὡς οἱ Κανόνες καὶ ἅλα τὰ Εἰρηολογικά· εἰς δὲ τὰ Στιχηρὰ πολλάκις ἐν μέσῳ τῶν δισήμων παρουσιάζονται τρίσημοι. «Τὰς ἐσπερινὰς πρόσδεξαι». Ἐνταῦθα δὲ πάλιν εἰσὶ μικτά, ὡς τὰ Χερουβικά καὶ Κοινωνικά καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια· καθόσον αἱ καταλήξεις μόνον εἰσὶ ρυθμικαί, τὰ δὲ ἄλλα μόνον ἔγχρονα.

Ὡστε τὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς ᾠσματα εἶναι, τινὰ μὲν ἔρρυθμα, πολλὰ ἔρρυθμα ἀλλ' ἔγχρονα καὶ τινὰ ρυθμοειδῆ. Οἱ Εἱρημοὶ ὡς καὶ τὰ τούτοις προσομοιάζοντα Τροπάρια εἶναι στίχοι ἑμμετροὶ μακροσκελεῖς καὶ τῶν ὁποίων τὸ μουσικὸν μέτρον ἀπώλετο. Διὰ τοῦτο οἱ ψάλλοντες πρέπει νὰ ψάλλωσι ταῦτα ὡς παρέδωκαν αὐτοῖς οἱ μακαριστοὶ Διδάσκαλοι οἱ θεσπίσαντες τὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. Καὶ οὐ μόνον οἱ Εἱρημοὶ ἀλλὰ καὶ Πρόλογοι τῶν Προσομοίων ὡς καὶ τὰ Ἀπαλυτικά κ.τ.λ. εἶναι στίχοι ἑμμετροὶ μακροσκελεῖς καὶ τῶν ὁποίων τὰ μέτρα ἐλήφθησαν ἐκ τῶν ἀρχαίων λυρικῶν καὶ δραματικῶν ποιητῶν καὶ τοὺς ὁποίους τινὲς διαστρέφουσι βεβήλως διὰ τῆς προσθαφαιρέσεως χρόνων ὅπως καταστήσωσι ταῦτα δῆθεν ἔρρυθμα διατεινόμενοι ὅτι δὲν μετηνέχθησαν πάντα καλῶς καὶ πιστῶς ἐκ τῆς ἀρχαίας εἰς τὴν νέαν παρασημαντικὴν ὑπὸ τῶν Διδασκάλων. Κατὰ τὴν ἰδέαν αὐτῶν ὁ δίσημος καὶ μόνον ὁ δίσημος πρέπει νὰ κυριαρχῇ (! ! ! ; ;).

Ἐνταῦθα τοῦ λόγου περὶ μέτρου ὄντος λέγομεν ὅτι τὰ ἐν ἐπικεφαλῇ

λίθι ᾠσμάτων τινῶν ἐν τῇ κατ' ἡμᾶς παρασημαντικῇ γεγραμμένων καὶ ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰς τὴν ἡμετέραν παραφρασθέντων τιθέμενα δύο τέταρτα ($\frac{2}{4}$), τρία τέταρτα ($\frac{3}{4}$), τέσσαρα τέταρτα ($\frac{4}{4}$) κ.τ.λ. κακῶς τίθενται καὶ ἐσφαλμένως, διότι οἱ Εὐρωπαῖοι τιθεῖσι τοὺς κλασματικούς ἐκείνους ἀριθμούς ἐν τῇ τοῦ ᾠσματος ἀρχῇ τοῦ παρονομαστοῦ 4 δηλοῦντος τὸ στρογγύλον (○), ὅπερ ἐστὶ θεμέλιον καὶ βάσις τῆς σηματογραφίας αὐτῶν καὶ δυνάμενον χρόνους τέσσαρας. Ὡστε οἱ Εὐρωπαῖοι ὅταν γράφωσιν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ᾠσματος τρία τέταρτα λ. χ. ἐννοοῦσιν ὅτι ἕκαστος ρυθμικὸς πούς ἔχει τρεῖς χρόνους καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἀλλ' ἐν τῇ ἡμετέρᾳ παρασημαντικῇ ἐὰν γράψωμεν τρία τέταρτα ἐν ἐπικεφαλίδι, τίνος τέταρτα ἐννοοῦμεν;— Ὡστε ἡ σήμωσις ἐκείνη εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Μουσικὴν καὶ περιττὴ εἶναι καὶ ἐσφαλμένη, εἰς τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησιαστικὴν Μουσικὴν τὰ τέσσαρα τέταρτα σημαίνουν ἕνα καὶ μόνον χρόνον, διότι βάσις καὶ θεμέλιον τῆς σηματογραφίας τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς εἶναι τὸ Ἴσον (∞), ὅπερ δύνανται χρόνον ἕνα. Ὡστε ὅταν γράψωμεν ἡμεῖς δύο τέταρτα ἐννοοῦμεν ἡμισὺν χρόνον, δηλ. τὸ γοργόν· καὶ ὅταν γράψωμεν τρία τέταρτα ἐννοοῦμεν τὰ τρία τέταρτα τοῦ χρόνου, ὡς τὸ τριημίγοργον καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἐκ τούτου δῆλον ὅτι οὐδεμία σχέσις ὑπάρχει μεταξὺ τῶν ἡμετέρων τετάρτων καὶ τῶν τῶν Εὐρωπαίων. Ἡμεῖς ἐὰν θέλωμεν νὰ σημάνωμεν τὸ μέτρον τοῦ ᾠσματος δυνάμεθα νὰ γράψωμεν ἐν ἐπικεφαλίδι: δίσημος, τρίσημος, τετράσημος κτλ. χωρίζοντες ἔστω καὶ ταῦτα διὰ καθέτων γραμμῶν μολονότι αὗται ἀνήκουσιν εἰς τὴν παρασημαντικὴν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς. Κυρίως αἱ κάθετοι γραμμαὶ δὲν πρέπει νὰ γράφωνται εἰς τὴν ἡμετέραν Παρασημαντικὴν καὶ μάλιστα εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά ᾠσματα καθόσον κατὰστρέφεται τὸ ρεὸν μέλος· ἐκτός τούτου καὶ ἡ χειρονομία ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δὲν ἐπιτρέπεται· ὥστε ἀποβαίνει περιττὴ ἡ σήμωσις αὕτη. Περιττὸν δὲ τὸ χωρίζειν τὰ ἐκκλησιαστικά ᾠσματα εἰς ποικίλους ρυθμικούς πόδας, δηλ. δισήμους, τρισήμους, τετρασήμους, πεντασήμους, ἑξασήμους, ἑπτασήμους καὶ ἄλλους ἀναμιξ· διότι τὸ τεμάχιον τοιοῦτοτρόπως δὲν διαιρεῖται εἰς κανονικούς ρυθμικούς πόδας καὶ ἐπομένως ἡ διαιρέσις αὕτη δὲν δύναται νὰ ὀνομάζεται ρυθμός.

Καὶ ὅπως ὁ πεζὸς λόγος δὲν δύναται νὰ ὑπαχθῇ εἰς μέτρον τι μολονότι ἐγκλείει ἐν ἑαυτῷ πάντα τὰ ποιητικά ἴσως μέτρα, οὕτω καὶ πολλὰ

Ἐκκλησιαστικὰ ᾄσματα μελοποιηθέντα ἐν ἀρχῇ ἁρρυθμῶς δὲν δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς ρυθμόν τινα μολονότι ἐγκλείουσιν ἐν ἐαυτοῖς πάντα τὰ μουσικὰ ἴσως μέτρα. Καὶ ὅπως εἰς τὸν πεζὸν λόγον ὑπάρχει ἡ Προσῳδία, οὕτω καὶ εἰς τὰ πλεῖστα ἐκκλησιαστικὰ ᾄσματα ὑπάρχει ὁ ἀπλοῦς χρόνος.

Λοιπὸν ὁ ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Μουσικῇ χρόνος παρὰβάλλεται πρὸς τὴν Προσῳδίαν, ἥτις ἐπίσης ἀνήκει εἰς τὸν πεζὸν λόγον τὸν ὅποιον οὐδὲν περιεφρόνησαν οἱ ἀρχαῖοι σοφοὶ πρόγονοι ἡμῶν καὶ μάλιστα ὁ Πλάτων, ὅστις ποιητὴς ὢν τὸ κατ' ἀρχὰς καὶ πολλὰ γράψας εἰς ἑμμετρον λόγον, ὕστερον μεταγνοὺς ἔκαυσε ταῦτα πάντα καὶ ἔγραψεν εἰς πεζὸν λόγον τὰ ἀθάνετα αὐτοῦ συγγράμματα. Καὶ ὅπως πολλὰ μὲν ἐγράφησαν εἰς πεζὸν λόγον, ὀλίγα δὲ εἰς ἑμμετρον, οὕτω καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Μουσικὴν πολλὰ μὲν ἐμελοποιήθησαν ἐγχρόνως ἀλλ' ἁρρυθμῶς, ὀλίγα δὲ ἁρρυθμῶς.

Ἀσμετά τινα ἐκκλησιαστικὰ φαίνονται ὡς ἁρρυθμὰ, ἀλλὰ δὲν εἶναι τοιαῦτα· ὡς λ. γ. τὸ «Ἀλκτάληπτόν ἐστι» σύγκειται ἐκ δισήμων ἢ τετρασήμων καὶ τρισήμων ἐν τάξει τεθειμένων καὶ ἐπομένως τὸ μικρὸν αὐτὸ Τροπάριον εἶναι ἑμμετρον καὶ προσεκτικώτερον θεωρούμενον φαίνεται συγκείμενον ἐκ δύο δωδεκασήμεων καὶ δύο ἐνδεκασήμεων ἐναλλάξ τεθειμένων ὥστε δύναται νὰ καταταχθῇ μετὰ τῶν ρυθμοειδῶν. Ἐκ τούτου δῆλον ὅτι πολὺ καλὰ δύναται ἐν Τροπάριον νὰ εἶναι ἑμμετρον, οὐχὶ ὁμῶς καὶ ἁρρυθμον. Εὐνόητον λοιπὸν ὅτι ἄλλο πρᾶγμα εἶναι τὸ μέτρον καὶ ἄλλο ὁ ρυθμός, μολονότι ὑπάρχει σχέσις τις μετὰ τῶν δύο λαμβανομένου τοῦ ρυθμοῦ ἐπὶ τὸ γενικώτερον, τοῦ δὲ μέτρου ἐπὶ τὸ μερικώτερον.

Κῶλα καὶ μέτρα ποιητικά.

Κατὰ τὸ μέγεθος τὰ κῶλα ἐκτείνονται εἰς διάφορα δακτυλικά, ἱαμβικά καὶ παιωνικά διακρινόμενα εἰς διποδίας, τριποδίας, τετραποδίας, πενταποδίας καὶ ἑξαποδίας, κατὰ δὲ τὸν λόγον τῆς θέσεως πρὸς τὴν ᾄσιν τὰ κῶλα διήρηνται εἰς ἰσομερῆ, τριμερῆ καὶ πενταμερῆ. Καὶ ἰσομερῆ μὲν εἶναι τὰ διποδικὰ καὶ τετραποδικὰ, τριμερῆ δὲ τὰ τριποδικὰ καὶ ἑξαποδικὰ, πενταμερῆ δὲ τὰ πενταποδικὰ. Τούτων τὴν πλοκὴν ὡς εὐκόλον

παραινέπομεν· οἶον τὸ — — — — — | — — — — — εἶναι διποδία τοῦ δακτυλικοῦ γένους· τὸ — — — — — | — — — — — εἶναι τριποδία τοῦ ἱαμβικοῦ γένους κτλ.

Εἶδη μέτρων. Τῶν μέτρων εἶναι τὰ μὲν ἀκτάληκτα ἢ ὁλόκληρα, τὰ ἔχοντα τὸν τελευταῖον πόδα τέλειον, τὰ δὲ κατὰληκτικά, τὰ ἔχοντα τὸν τελευταῖον πόδα ἀτελεῖ.

Τὰ συνηθέστερα μέτρα καὶ κῶλα εἶναι:

Τὸ Ὑμεναϊκόν — — — — — ἄτε τιθέμενον ὡς κατακλείς ἢ ἐπωδὸς τῶν γαμηλίων ὧδων.

Ὑμεν' Ὑμήναον
ὦ τὸν Ἀδώνιον.

Ὁ Ἀδώνιος — — — — — κῶλον συνηθέστατον ὡς κατακλείς δακτυλικῆς σειρᾶς.

ὦ πόλι Θεσσαλία, διολώλαμεν,
οὐκέτι μοι γένος, οὐκέτι μοι τέκνα
λείπεται οἴκοις.

ἐπίσης χαριαμβικῆς καὶ λογαοδικῆς· καὶ τινα δὲ ἀποφθέγματα καὶ παροιμιώδεις φράσεις περιβέβληνται τὸ Ἀδώνιον σχῆμα· οἶον, γινώθι σεαυτὸν, βούς ἐπὶ φάτνη, πάντα νομιστί.

Τὸ Σιμωνίδειον τὸ καὶ ἡμιπέδες λεγόμενον

— — — — —
τὸ δὲ — — — — — ἐνόπλιος ὀνομάζεται.

Τὸ Ἀρχιλόγειον — — — — —
Ἄ δυ με λές χα ρί εσ σα χα λι δοί.

Τὸ Ἀλκμανικὸν μέτρον — — — — —
καὶ — — — — —

Τὸ Σιμμίειον — — — — —

Οὗτός ἐστι τὸ συνηθέστατον τῶν τροχαϊκῶν μέτρων· σύγκειται δὲν ἐκ δύο κῶλων τετραποδικῶν, ὧν ἑκάτερον, ὡς πούς δακτυλικός, ἔχει μίαν θέσιν καὶ μίαν ἄρσιν. Ἡ τομὴ αὕτη ὑπὸ μὲν τῶν λυρικῶν καὶ τραγικῶν αὐστηρῶς φυλάττεται, ὑπὸ δὲ τῶν κωμικῶν πολλάκις ὀλιγοῦται.

2) Ὁ ἰαμβικός τρίμετρος ἀκατάληκτος

— — — — — | — — — — —
οὐ μοι τὰ Γύ γεω τοῦ πο λυ χρύ σου μέ λει (Ἀρχιλ.)

τὸ συνηθέστατον μέτρον μετὰ τὸν δακτυλικὸν ἐξάμετρον παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Εἰς αὐτὸν ἐγράφηται τὰ μωρτυρικὰ ἐγκώμια τῶν Μαρτύρων, Ἀγίων καὶ Ὁσίων τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας.

3) Ὁ χορίαμβος

Ὁ χορίαμβος εἶναι πούς ἐξάσημος τοῦ διπλασίου ρυθμικοῦ γένους, διότι ἡ μὲν θέσις σύγκειται ἐκ τεσσάρων πρώτων χρόνων, ἡ δὲ ἄρσις ἐκ δύο.

— — — — — καὶ — — — — —

Ὡνομάσθη δ' οὕτω ἐκ τῆς ἡμαρτημένης ἐκδοχῆς τῶν παλαιῶν γρχμ-ματικῶν, ὅτι εἶναι πούς σύνθετος ἐκ χορείου ἤτοι τροχαίου καὶ ἰάμβου:

— — — — — | — — — — — · ἀληθέστερον δὲ ὁ χορίαμβος εἶναι δακτυλικὴ διποδία καταληκτικὴ — — — — — | — — — — — · εἶναι δὲ τὸ προσφιλέστατον καὶ συνηθέστατον μέτρον τῆς παλαιᾶς λυρικῆς ποιήσεως, μάλιστα παρὰ Σαπφοὶ καὶ Ἀλκαίῳ, ἀποδίδεται δὲ ἡ εὐρεσις αὐτοῦ τῷ Ὀλύμπῳ. Τὸ ἦθος αὐτοῦ εἶναι ἀνήσυχον καὶ ἐμπαθές, ἐάν δὲ συνάπτονται οἱ χορίαμβοι δακτύλοις, τὸ ἦθος ἀποβαίνει ἡσυχαιτερόν πως. Ὁ χοριαμβικός ρυθμὸς εἶναι προσφορώτερος τοῖς βακχικοῖς ὀργίοις, ἐξ οὗ καὶ οἱ παλαιοὶ μουσικοὶ βακχεῖον αὐτὸν ὠνόμασαν.

Χοριαμβικοὶ στίχοι ἀρχόμενοι ἀπὸ δισυλλάβου ποδὸς ἀδιαφόρου (σπονδαίου τροχαίου, ἰάμβου) ἢ τριβράχειος ὡς βάσειος εἶναι.

α) Τὸ εὐχρηστότατον Ἀσκληπιάδειον.

— — — — — | — — — — —
Ἥλθες ἐκ πε ρά των γῆς ἐ λε φαν τί ναν
λάβαν τῷ ξί | φε ος χρυ σο δέ ταν ἔ χων κτλ. (Ἀλκ.).

β) Ὁ στίχος Ἀσκληπιάδειος μείζων, ὁ ὑπὸ τινῶν μέτρων Σαπφικῶν ἐκκαίδεκασύλλαβον ὀνομαζόμενος ἢ καὶ Ἀλκαϊκόν, ὧν μείζων τοῦ συνηθους Ἀσκληπιαδείου κατὰ ἓνα χορίαμβον

— — — — — | — — — — —
Μηδὲν ἄλ λο φυ τεύσης πρό τε ρον δέν δρι ον ἄμ. πέ λω (Ἀλκ.).

Ὁ στίχος οὗτος ἦτο συνηθέστατος παρ' Ἀλκαίῳ καὶ Σαπφοῖ, παρὰ Καλλιμάχῳ καὶ Θεοκρίτῳ.

γ) Τὸ Κρατίνειον μέτρον πολυσχημάτιστον οὐ τὸ καθαρὸν σχῆμα εἶναι

— — — — — | — — — — —
Εὐ ι ε κισ σο χαιτ' Ἀναξ, χαῖο', ἔφασκ' Ἐκφαντί δης (Κρατίν.).

Μέτρον μικτὸν ἢ λογασιδικόν.

Τὸ μέτρον ὀνομάζεται μικτόν, ἐάν πόδες ρυθμικῶς κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν σχῆμα ἑτερογενεῖς, ἤτοι πόδες τοῦ ἴσου ἢ δακτυλικοῦ γένους καὶ πόδες τοῦ ἀνίσου διπλασίου ἢ ἰαμβικοῦ γένους συνάπτονται εἰς κῶλον, μάλιστα τροχαῖοι καὶ δακτύλοι, ἢ ἰάμβοι καὶ ἀνάπαιστοι.

οἶον, — — — — — | — — — — —
ποῦ κυ ρεῖ ἐκ τό πι ος σω θεῖς ὁ πάντων
ἢ — — — — — | — — — — —
εὐ δαί μο νες οἶ σι κα κῶν ἄ γνωστοῖσι ὦν.

Οἱ νεώτεροι μετρικοὶ ὀνομάζουσι τὰ τοιαῦτα μικτὰ κῶλα λογασιδικά.

Διὰ τὴν ἐπιτευχθῆ ὅμως ρυθμικὴ ἐνότητος, οἱ τρίσημοι καὶ οἱ τετράσημοι πόδες ἐξισοῦνται κατὰ τὸ χρονικὸν μέγεθος, διότι ὁ πρῶτος χρόνος εἰς τοὺς τετρασήμους γίνεται βραχύτερος κάπως διὰ τῆς ἀγωγῆς (χρο-

νικῆς). Κατὰ ταῦτα ὁ τροχίος εἶναι τροχίος καὶ ὁ δάκτυλος εἶναι δάκτυλος, ἀλλ' ἀμφότεροι κατὰ μέγεθος χρονικὸν εἶναι ἴσοι πρὸς ἀλλήλους.

Τὰ σχήματα τῶν λογαοιδικῶν κώλων εἶναι πολλὰ καὶ ποικίλα ἐξ ὧν τὰ κυριώτερα εἶναι τὰ ἐξῆς:

1) Τὸ Ἀδώνιον

— — — — — ἢ — — — — — ^
ὦ τὸν Ἀδωνιν, πότι καὶ θυμὸν

2) Τὸ Φερεκράτειον

α)	— — — — —	ἑπταπύλαιτι Θήβαις	} ἀκαταληκτα.
β)	— — — — —	ἐξευρήματι καίνῳ	
α)	— — — — — ^	ὦ χθόνιαι θεαί	} καταληκτικά.
β)	— — — — — ^	ἦλθες ἐκ περάτων	

3) Τὸ λογαοιδικὸν προσοδικόν.

4) Τὸ Γλυκῶνιον. Α', Β' καὶ Γ' κτλ.

Ἐκ τῶν πενταποδικῶν λογαοιδικῶν τὰ εὐχοηστότατα εἶναι τὰ ἐξῆς:

Α'. Μονοδακτυλικά.

1) Τὸ ἐνδεκασύλλαβον Φαλαίκειον

— — — — —
χαῖρ', ὦ χρυσὸ κέρωσ, βάβακτα, κήλων

2) Τὸ ἐνδεκασύλλαβον Σαπφικόν

— — — — —
φαίνεταί μοι καὶ νῦν ἔσος θεοῖσιν (Σαπφ.).

3) Τὸ ἐνδεκασύλλαβον Ἀλκαϊκόν, μετ' ἀνακρούσεως

— — — — —
οὐ χρὴ καὶ κοῖσι θυμὸν ἐπιτρέπειν.

Β'. Πρὸς πλείοσι δακτύλοις,

1) Τὸ Πραξιλλεῖον

— — — — —
ὦ διὰ τῶν θυρίδων καλὸν ἐμὲ βλέπουσα
παρθένε, τὰν κεφαλήν, τὰ δ' ἔνερθε νύμφα

2) Τὸ Ἀρχεβούλειον

— — — — —
ἀγέτω θεός· οὐ γὰρ ἔχω δῖα χατῶδ' ἀεὶ δειν

Μέτρα Δογματικά.

Ὁ δόχημος εἶναι πρὸς ὀκτάσημος — — — — —.

Ἐξωτερικῶς θεωρούμενος φαίνεται ὡς ἑνωσις βακχείου καὶ ἰάμβου

— — — — —, ἢ ἰάμβου καὶ κρητικῶ — — — — —.

Ἐκ τῆς διαφορᾶς συμπλοκῆς καὶ ἀναλύσεως καὶ ἀλογίας τῶν μακρῶν προκύπτουσι 32 σχήματα δογμίου.

Ἐκτὸς τῶν εἰρημένων μέτρων καὶ κώλων ὑπάρχουσι καὶ πλείστα ἄλλα τὰ ὅποια σχηματίζονται διὰ τῆς ἐναλλαγῆς τῶν διαφορῶν ποδῶν, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἐξέτασις εἶναι ἔργον τῆς Μετρικῆς.

Ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Μουσικῇ ὑπάρχουσι δύο εἰδῶν μέτρα, (measures), ἀπλὰ καὶ σύνθετα· καὶ ἀπλὰ μὲν εἶναι ὅσα σύγκεινται ἐκ χρόνων ρητῶν· εἶναι δὲ τρία:

1) $\frac{2}{4}$ ἢτοι ἕκαστος πρὸς ἔχει δύο χρόνους.

2) $\frac{3}{4}$ » » » » τρεῖς »

3) $\frac{4}{4}$ » » » » τέσσαρας »

τὸ τελευταῖον τοῦτο δύναται νὰ ψάλληται καὶ ὡς δίσσημος ὅταν ἐν ἀρχῇ δηλωθῇ διὰ τοῦ οἰκείου σημείου.

Καὶ ὁπῶς ὁ τετράσημος δύναται νὰ ψάλληται καὶ ὡς δίσσημος, οὕτω καὶ ὁ δίσσημος δύναται νὰ ψάλληται ὡς τετράσημος· τοῦτέστι νὰ λαμβάνηται ὁ ἡμισυς χρόνος ἀντὶ ενός.

Τὸ μέτρον $\frac{3}{8}$ φαίνεται ὡς σύνθετον ἀλλὰ δὲν εἶναι κυρίως τοιοῦτον· καθόσον ἐν τῇ ἐκτελέσει ἕκαστος ὀγδοὺν κρούεται ὡς τέταρτον, δηλ. ὁ ἥμισυς χρόνος λαμβάνεται ὡς εἷς.

Σύνθετα δὲ εἶναι ἐπίσης τρία τὰ μᾶλλον συνήθη:

- 1) $\frac{6}{8}$ ἦτοι ἕκαστος πούς ἔχει δύο χρόνους τριαδικούς·
- 2) $\frac{9}{8}$ » » » » τρεῖς » »
- 3) $\frac{12}{8}$ » » » » τέσσαρας » »

Καὶ μολονότι τὸ $\frac{6}{8}$ ρυθμικῶς ἰσοῦται πρὸς τὸ $\frac{3}{4}$ ὅμως ἐξωτερικῶς εἶναι ἁνόμοια· καὶ τεμάχιον μεμελοποιημένον εἰς $\frac{6}{8}$ δὲν δύναται νὰ ψαλῇ εἰς $\frac{3}{4}$ καὶ καθιεξῆς.

Τὰ σύνθετα ταῦτα μέτρα ἐκτελοῦνται ὅπως καὶ ὁ ἡμέτερος διπλοῦς λεγόμενος χρόνος εἴτε τριαδικός· καθόσον τὰ $\frac{3}{8}$ ἀποτελοῦσιν ἕνα χρόνον σύνθετον, δηλ. ἄλογον· ἦτοι ἕκαστος χρόνος σύγκειται ἐκ τριῶν ἴσων μερῶν. Ὅταν ὁ ἀριθμὸς 3 (τριολε) τιθῇται ἄνωθεν τριῶν τετάρτων (χρόνων) τότε οἱ τρεῖς αὐτοὶ χρόνοι λαμβάνονται ὡς δύο· καὶ ὅταν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἀπλῶν μέτρων τεθῇ ὁ 3 ἄνωθεν τριῶν ὀγδῶν, τότε τὰ τρία ὀγδοα (εἷς καὶ ἥμισυς χρόνος) λαμβάνονται ὡς εἷς χρόνος.

Ὅταν ἡ θέσις φαίνεται ὡς ἄρσις καὶ ἡ ἄρσις ὡς θέσις τότε τοῦτο λέγεται Συγκοπή καὶ ἐπομένως εἶναι ρυθμὸς ἑνίων.

Διὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ χρόνου οἱ Εὐρωπαῖοι μεταχειρίζονται τὸ χρονόμετρον (chronomètre), ὄργανον πυρραμοειδές, ὅπερ δεικνύει ἀκριβῶς πᾶσαν ὁποιοδήποτε χρονικὴν ἀγωγὴν πάντων τῶν ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Μουσικῇ μέτρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ ρυθμοῦ.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε εἰρημένων ἐγένετο κατάδηλον ὅτι χρόνοι τινὲς συντιθέμενοι ἀποτελοῦσι τοὺς πόδας.

Πόδες ἀσύνθετοι περισσότεροι τῶν δύο συναπτόμενοι ἀποτελοῦσι τὰ κῶλα, ἅτινα, ὡς εἶδομεν, εἶναι τριῶν εἰδῶν.

Ἐὰν διὰ τῶν ποδῶν ἢ τῶν κῶλων τούτων μετρηθῇ ὁ ποιητικὸς στίχος τότε τοῦτο ἐν τῇ Μετρικῇ λέγεται μέτρον. Ἐν δὲ τῇ Μουσικῇ εἰάν μὲν τὸ τεμάχιον εἶναι δυνατόν νὰ διαιρεθῇ εἰς κανονικά μέτρα μὴ ἐπαναλαμβανόμενα ἀλληλοδιαδόχως, τότε τὸ μουσικὸν τεμάχιον εἶναι ἑμμετρον· εἰάν δὲ τὸ αὐτὸ μέτρον ἐπαναλαμβάνηται καὶ λήγῃ οὕτω τὸ ὅλον τεμάχιον τότε τὸ μέτρον λέγεται ρυθμὸς καὶ τὸ τεμάχιον ἑρρυθμον. Ὡστε

Ρυθμὸς ἐστὶ σύνθεσις ἢ σύστημα χρόνων διαδοχικῶς ἐπαναλαμβανόμενον.

Καὶ δὴ ἐκείνο τὸ ὅποιον ἐν τῇ Μουσικῇ λέγεται Ρυθμὸς, ἐν τῇ Μετρικῇ λέγεται ἰδίως καὶ Μέτρον.

Ρυθμιζόμενον δὲ λέγεται τὸ ἀντικείμενον ἢ ἡ ὕλη εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ρυθμὸς ἐκδηλοῦται. Καὶ τὸ μὲν ἐν τῇ κυρίως Μουσικῇ ρυθμιζόμενον εἶναι οἱ μουσικοὶ φθόγγοι ἦτοι τὸ μέρος τῆς τε ἀνθρωπείας φωνῆς καὶ τοῦ μουσικοῦ ὄργανου, τὸ δὲ ἐν τῇ Ποιήσει ρυθμιζόμενον εἶναι ὁ ἀνθρώπιος λόγος, ἡ γλῶσσα, ἦτοι αἱ συλλαβαί, αἱ λέξεις καὶ αἱ προτάσεις, ἐν δὲ τῇ ὀρχηστικῇ τὸ ρυθμιζόμενον εἶναι τὰ ἐκ τῆς κινήσεως τοῦ ἀνθρώπου σώματος σημεῖα καὶ σχήματ᾽. Ὁ ρυθμὸς ὁ ἐκδηλούμενος διὰ τῆς κρούσεως τῆς σφύρας παρὰ τοῖς χιτλαῦσι δύναται νὰ καταταχθῇ εἰς τὸ εἶδος τοῦτο, ἦτοι εἶναι ρυθμὸς ἀνήκων εἰς τὴν ὀρχηστικὴν.

Λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀκινήτων σωμάτων· «Τὸν ρυθμὸν τῶν ἀρχαίων κατ' Αἴγυπτον ἀνδριάντων τὸν αὐτὸν εἶναι τοῖς ὑπὸ Διόδωρου κατασκευασθεῖσι παρὰ τοῖς Ἑλλήσι» (Διόδωρος). Ἐπίσης λέγεται: ρυθμὸς ἰωνικός, ρυθμὸς κορινθιακός, ρυθμὸς βυζαντινός, ρυθμὸς γοτθικός κ.τ.λ. καὶ ὅπερ ἐνταῦθα σημαίνει συμμετρίαν, τρόπον.

Τὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς ἄσματα διακροῦνται ὡς πρὸς τὸν ρυθμὸν εἰς τρεῖς κατηγορίας: εἰς ἑρρυθμα, ρυθμοειδῆ καὶ ἄρρυθμα.

Καὶ ἑρρυθμα μὲν εἶναι ὀλίγιστα. ὡς τὸ «Φῶς ἰλαρόν», τὸ «Ἀλληλούϊα» σύντομον τῶν Νυμφίων, τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» τὸ σύνθημα, τὸ «Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος» καὶ τὸ «Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταί» καὶ εἴ τι ἄλλο καὶ εἰς

τὰ ὅποια ὁ κυβερνῶν τὴν ὅλην οἰκονομίαν τοῦ ρυθμοῦ εἶναι ὁ τετράσημος.

Τὸ «Δύνκμις» τοῦ Βήματος, τὰ Ἐξαποστειλάρια, τὸ «Ἀκχτάληπτὸν ἐστι» ὡς καὶ πολλὰ κατὰλήξεις τῶν Χερουβικῶν καὶ Κοινωνικῶν ὑπάρχονται εἰς τὰ ρυθμοειδῆ.

Τὰ πλεῖστα δὲ ἄσματα τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς εἰσιν ἄρρυθμα ἔχοντα ἀπλῶς μόνον χρόνον.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὴν Ἀραβικὴν Μουσικὴν.

Οἱ ἡμέτεροι μουσικοδιδάσκαλοι καὶ ἀρχαῖοι ἱεροψάλται ρυθμὸν ἔλεγον τὴν ταχείαν ἢ βραδεῖαν χρονικὴν ἀγωγὴν παραλαβόντες τὸν ὅρισμόν τοῦτον ἐκ τῶν νεωτέρων σχολιαστῶν οἵτινες τοιοῦτον ὅρισμόν διδούσι· «Θάττονα ρυθμὸν ἐπάγειν» (Σουΐδης 1000 ἢ 1100 μ. χ.). — ψάλω ἢ τρχγῶδῶ ἢ χορεύω γοργότερον. Καὶ «Ὁ ρυθμὸς ἐκ τοῦ ταχέος καὶ βραδέος διεννηγεμένων πρότερον, ὕστερον δὲ ὁμολογησάντων γέγονε» (Πλάτων). Ὡστε βλέπομεν ὅτι καὶ εἰς τοὺς παλαιότερους χρόνους ὁ ρυθμὸς ἐσήμεινε τὸ ταχὺ ἢ τὸ βραδύ.

Ρυθμὸς κατιῶν, ρυθμὸς ἀνιῶν.

Ρυθμὸς κατιῶν λέγεται ὅταν ἡ θέσις προηγῇται τῆς ἄρσεως· ἀνιῶν δὲ λέγεται ὅταν ἡ ἄρσις προηγῇται τῆς θέσεως. Ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Μουσικῇ ὁ ἀνιῶν ρυθμὸς σπανίως ἀπαντᾷ· οἷον ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ τοῦ δευτέρου στίχου τοῦ «Θεοτόκε Περθένε», ἐν τῷ ἑκτῷ στίχῳ ὀλίγον πρὸ τοῦ κρατήματος, γραμμ. στ'. ἐν τῇ δευτέρᾳ γραμμῇ τοῦ κρατήματος τοῦ αὐτοῦ στίχου. Ἐν ταῖς ἀρχαῖς Καταβασίαις τῆς Ὑπαπαντῆς ἡ γραμμὴ «καὶ θεαρέστως μέλποντι» καὶ τὴν ὅποian νομίζουσιν ὅτι διορθοῦσιν τινες διὰ τῆς προσθαφαιρέσεως χρόνων· καὶ ἄλλα ἄτινα δὲν διαφεύγουσι τὸν ὀξύδερκῃ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀκριβοῦς ἐκτελεστοῦ.

Ἐν δὲ τῇ Εὐρωπαϊκῇ Μουσικῇ συχνάκις ἀπαντᾷ ὁ ἀνιῶν ἀριθμὸς καὶ εἶναι γνωστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Συγκοπή» ἐνθα ἡ ἄρσις φαίνεται ὡς θέσις καὶ ἡ θέσις ὡς ἄρσις.

Ὁ ἀνιῶν ρυθμὸς εἶναι ζωηρότερος καὶ ὑψιπετέστερος τοῦ κατιῶντος καθόσον ἔχει ταχυτέραν τὴν πορείαν καὶ ἐρεθιστικώτερον τὸ ἦθος. Διὰ

τοῦτο ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἡμῶν Μουσικὴ ἔχει ἐν χρήσει τὸν κατιῶντα ρυθμὸν ὡς ἔχοντα τὸ ἦθος ἡσυχαστικὸν καὶ μᾶλλον ἀρμόζον εἰς προσευχάς.

Ἐν τῇ Τουρκικῇ ἢ ρυθμικῇ Μουσικῇ ὁ ἀνιῶν ρυθμὸς εὐρίσκεται σπανίως ἐγκατεσπαρμένος εἰς τὰ Οὐσοῦλικα, ἅτινα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι κατιῶντος ρυθμοῦ.

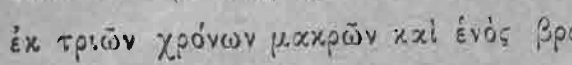
Ρυθμὸς ἐπικός. Ρυθμὸς μελικός.

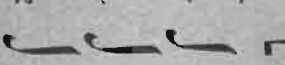
Ἐκ τῶν εἰρημένων γίνεται δῆλον ὅτι ὁ ρυθμὸς ὁ ἀνήκων εἰς τὸ ἔπος (ποίησιν) δεόν ἐνα λέγεται ρυθμὸς ἐπικός ἢτοι Μέτρον ποιητικόν· ὁ δὲ ρυθμὸς ὁ ἀνήκων εἰς τὸ μέλος δεόν ἐνα λέγεται ρυθμὸς μελικός ἢ ἀπλῶς Ρυθμός. Οὗτος ὁ μελικός ρυθμὸς σύγκειται ἐκ χρόνων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ρητῶν καὶ ἐπομένως εἶναι πούς. Ὡς εἴπομεν καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν δίσσημος πούς κυρίως δὲν ὑπάρχει.

Ὁ τρίσημος σύγκειται ἐκ τριῶν χρόνων ρητῶν.

Ὁ τετράσημος σύγκειται ἐκ τεσσάρων χρόνων ρητῶν.

Ὁ πεντάσημος ἐκ πέντε· ὁ ἑξάσημος ἐξ ἑξ· ὁ ἐπτάσημος ἐξ ἐπτά· ὁ ἐπτάσημος ἐὰν εἶναι σύντομος τότε δύναται νὰ λέγεται καὶ ἐπίτριτος· ἡ λέξις ἐπίτριτος γλωσσικῶς σημαίνει τὸν περιέχοντα τὸ ὅλον καὶ ἐν τρίτον τοῦ ὅλου· ὥστε ὁ ἀριθμὸς 4 εἶναι ἐπίτριτος τοῦ 3, καθὼς καὶ ὁ 5 εἶναι ὁ ἐπιτέταρτος τοῦ 4 καὶ καθεξῆς. Εἰς τὴν Μετρικὴν ὁμοῦς ἐπίτριτος λέγεται ὁ πούς ὁ συγκείμενος (ἀδιαφόρως ὡς πρὸς τὴν θέσιν) ἐκ τριῶν μακρῶν συλλαβῶν καὶ μιᾶς βραχείας. Ὡστε καὶ ὁ μελικός ἐπίτριτος ρυθμὸς σύγκειται ἐκ τριῶν χρόνων μακρῶν καὶ ἑνὸς βραχείου (συντόμου):

ἢ Ὁ ἐννεάσημος ἐξ ἐννέα· ὁ ἐννεάσημος ἐὰν εἶναι σύντομος τότε δύναται νὰ λέγεται καὶ ἐπιτέταρτος· τοιοῦτος ρυθμὸς εἶναι τὸ Οὐσοῦλι τὸ λεγόμενον Τσιφτέ Σοφιὰν ὡς συγκείμενος ἐκ τεσσάρων μακρῶν χρόνων καὶ ἑνὸς βραχείου (συντόμου) οὕτω:

 ἢ

ὡς θέλομεν ἰδῆ παρακατιόντες. Ἐπίσης δυνάμεθα νὰ λέγωμεν — ἐπίπεμπος — ἑφεκτος — ἐφέβδομος — ἐπόγδοος — ἐπιδέκατος. Ὁ συγκείμενος

ἐκ δεκατριῶν χρόνων δέον εἶναι λέγεται τρεῖς καὶ δεκάσημος· ὁ συγκείμενος ἐκ δεκατεσσάρων, τέσσαρες καὶ δεκάσημος· ὁ συγκείμενος ἐξ εἴκοσι καὶ ἑνὸς, εἰς καὶ εἰκοσάσημος καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Ὁ ρυθμὸς ἐν τῇ Τουρκικῇ Μουσικῇ.

Ὁ ρυθμὸς ἐν τῇ Τουρκικῇ Μουσικῇ εἶναι ἀνγκυκλιότατος, καθόσον οἱ Τούρκοι μὴ ἔχοντες χαρακτηριστικὰ ὅπως γράφωσι τὰ μέλη, μόνον διὰ τῶν ρυθμῶν δύνανται νὰ κρατῶσιν αὐτὰ εἰς τὴν μνήμην. Ἐσχάτως ὁμως παρεδέχθησαν οἱ πλείστοι τὴν παρασημαντικὴν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς πρὸς περισσύτεραν εὐκολίαν, ἀλλ' ἀληθῶς ὅπως ὀπισθοδρομήσωσιν ὡς πρὸς τὴν Μουσικὴν, ὅπως καὶ παρ' ἡμῖν ἐξέλιπον οἱ σπουδαῖοι μουσικοὶ διὰ τῆς ἐφευρέσεως τῆς νέας παρασημαντικῆς, καθόσον ἡ πολλὴ μελέτη καθίσταται περιττή.

Παρά τοῖς Τούρκοις ὡς καὶ παρὰ τοῖς Ἀραβοπέρσις οἱ ρυθμοὶ (οὐσούλια) γεννῶνται ἐκ τῆς κρούσεως τῶν χειρῶν ἐπὶ τῶν γονάτων· κρούοντες δὲ τὴν δεξιάν χεῖρα ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ γόνατος προφέρουσι τὴν λέξιν Διούμ, τὴν ἀριστεράν δὲ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ γόνατος τὴν λέξιν Τέκ· αἱ λέξεις αὗται μετασχηματίζονται ὡς βλέπει τις εἰς τὸ οἰκτεῖον μέρος (εἰς τὰ οὐσούλια) τὸ μὲν Διούμ εἰς Διουούμ, τὸ δὲ Τέκ εἰς Τεέκ, Τεκέ καὶ εἰς Τεκκέ κτλ.

Μετροῦνται δὲ οἱ χρόνοι διὰ τῆς θέσεως καὶ διὰ τῆς ἄρσεως· καὶ διὰ μὲν τὴν θέσιν (Διούμ) μετεχειρίζοντο οἱ ἀρχαιότεροι τῶν ἡμετέρων τὸ σημεῖον τότε 0, διὰ δὲ τὴν ἄρσιν τότε I.

Ὡστε εἴαν κατανοήσωμεν τὰ σημεῖα ταῦτα καὶ ἡμεῖς, δυνάμεθα νὰ γαίνωμεν κάτοχοι αὐτῶν καὶ νὰ ἐκτελῶμεν τὴν περίεργον ταύτην χειρονομίαν σὺν τῇ ἐκτελέσει τοῦ ἄσματος καὶ ἄνευ διδασκάλου.

Ἑρμηνεία.

0 = Διούμ· κρούομεν τὴν δεξιάν χεῖρα ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ γόνατος ἐξοδεύοντες ἕνα χρόνον.

0 = Διουούμ· κρούομεν τὴν δεξιάν χεῖρα ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ γόνατος ἐξοδεύοντες δύο χρόνους.

0 = Διουουούμ· κρούσις ἡ αὐτὴ τριῶν χρόνων.

0 = Διουουουούμ· ἡ αὐτὴ τεσσάρων χρόνων.

I = Τέκ· κρούομεν τὴν ἀριστεράν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ γόνατος ἐξοδεύοντες ἕνα χρόνον.

I = Τεέκ· κρούσις ἡ αὐτὴ δύο χρόνων.

I = Τεεέκ· ἡ αὐτὴ τριῶν χρόνων.

I = Τεεεέκ· ἡ αὐτὴ τεσσάρων χρόνων.

1 = Τεκέ· πρῶτον τὴν δεξιάν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ εἰτα τὴν ἀριστεράν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ γόνατος (σχεδὸν ὁμοῦ ἀμφοτέρως ἢ καὶ ἐξ ἡμισείας κατὰ τὴν περίστασιν)· κρούοντες ἐξοδεύομεν τὸ ὅλον ἕνα χρόνον.

2 = Τεκκέ· πρῶτον τὴν δεξιάν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ εἰτα τὴν ἀριστεράν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ γόνατος κρούοντες ἐξοδεύομεν τὸ ὅλον δύο χρόνους ἀνὰ ἕνα.

2 = Τεκκεέ· πρῶτον τὴν δεξιάν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ γόνατος κρούοντες ἐξοδεύομεν ἕνα χρόνον προφέροντες τὴν συλλαβὴν Τέκ· εἰτα τὴν ἀριστεράν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ γόνατος κρούοντες ἐξοδεύομεν δύο χρόνους προφέροντες τὸ ὑπόλοιπον κεέ· ὥστε τὸ ὅλον τρεῖς χρόνους.

2 = Τεκκεεέ· κρούσις ἡ αὐτὴ· πρῶτον ἕνα χρόνον, εἰτα τρεῖς· ὥστε τὸ ὅλον ἐξοδεύομεν τέσσαρας χρόνους.

Γνωρίζοντες λοιπὸν τὴν σημασίαν τῶν δηλωθέντων σημείων δυνάμεθα νὰ ψάλλωμεν ἄσμά τι ἐρρυθμισμένον εἴτε μεμελοποιημένον εἰς ρυθμὸν (οὐσούλι) δεῖνα

Σημ. Ὡς πᾶς τις ἐννοεῖ τὸ 2 = Τεκκέ δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τοῦ 0 I = Διούμ Τέκ· τὸ δὲ 2 = Τεκέ διὰ τοῦ 0 I = Διούμ Τεέκ· τὸ δὲ 2 = Τεκκεέ διὰ τοῦ 0 I = Διούμ Τεεέκ.

Παρατήρησις. Ἡ λέξις Τεκέ καθὼς καὶ ἡ Τεκκέ συνήθως προφέρονται Τεκιά καὶ Τεκκιά.

Τὰ οὐσούλια εἶναι τεσσαράκοντα περίπου, τῶν ὁποίων βάσις καὶ θεμέ-

λιον θεωρείται τὸ Δουγέκ, ὅπερ ἔχει χρόνους ὀκτώ. Κατὰ τινὰς ὅμως τὸ Δουγέκ εἶναι ρυθμὸς τετράσημος τῶν δύο χρόνων λαμβανομένων ἀντὶ ἑνός.

Οὐσοῦλι Δουγέκ.

$$\begin{array}{ccccccccc} 0 & \dot{1} & 1 & 0 & \dot{1} & & & & \\ \text{Διοῦμ Τεέκ} & \text{Τέκ} & \text{Διοῦμ Τέκ} & & & & & & \\ 1 + 2 + 1 + 2 + 2 & = & 8 & \text{χρόνοι.} \\ \frac{1}{2} + 1 + \frac{1}{2} + 1 + 1 & = & 4 & \text{»} \end{array}$$

εἴτε

$$\text{Σοφιάν.} \quad \begin{array}{ccccccccc} 0 & 2 & \eta & 0 & 0 & 1 & & & \end{array} = 4$$

$$\text{Τσιφτέ Σοφιάν.} \quad \begin{array}{ccccccccc} 0 & 1 & 0 & 1 & \chi & 1 & \chi & & \end{array} = 4 \frac{1}{2}$$

$$\text{Γιουρούκ Σεμαί.} \quad \begin{array}{ccccccccc} 0 & 1 & 1 & 0 & \dot{1} & & & & \end{array} = 6 \text{ (ταχύ).}$$

$$\text{Σεμαί.} \quad \begin{array}{ccccccccc} 0 & 1 & 1 & 0 & \dot{1} & & & & \end{array} = 6 \text{ (μέτριον).}$$

$$\text{Ἀγὴρ Σεμαί.} \quad \begin{array}{ccccccccc} 0 & 1 & 1 & 0 & \dot{1} & & & & \end{array} = 6 \text{ (ἄργον).}$$

$$\text{Τζορτζίνα.} \quad \begin{array}{ccccccccc} \chi & 0 & 2 & 0 & \dot{1} & 1 & & & \end{array} = 5 = \frac{10}{10}$$

$$\text{Σουρεγιά.} \quad \begin{array}{ccccccccc} 0 & \dot{1} & 1 & & & & & & \end{array} = 5.$$

$$\text{Σαρκὴ Δουγεκί.} \quad \begin{array}{ccccccccc} 0 & 1 & 1 & 0 & \dot{1} & & & & \end{array} = 7.$$

$$\text{Κατακόφτι.} \quad \begin{array}{ccccccccc} 0 & \dot{1} & \eta & 0 & 0 & \dot{1} & & & \end{array} = 8 \eta \frac{8}{8}$$

$$\text{Τσιφτέ Δουγέκ.} \quad \begin{array}{ccccccccc} 0 & \dot{1} & 1 & 0 & 0 & 1 & 1 & & \end{array} = 8.$$

$$\text{Ἀκσάκ.} \quad \begin{array}{ccccccccc} 0 & 2 & 0 & \dot{1} & \dot{1} & & & & \end{array} = 9.$$

Τὸ Ἀκσάκ ταχέως κρουόμενον λέγεται

$$\text{Τσιφτέ Σοφιάν.} \quad \begin{array}{ccccccccc} 0 & 1 & 0 & 1 & \chi & 1 & \chi & & \end{array} \text{ ἴδε ἄνωτέρω.}$$

$$\text{Οὐφέρ.} \quad \begin{array}{ccccccccc} 0 & 2 & 0 & \dot{1} & \dot{1} & & & & \end{array} = 9.$$

$$\text{Κατ' ἄλλους :} \quad \begin{array}{ccccccccc} 2 & 2 & 0 & 0 & & & & & \end{array} = 9.$$

$$\text{Κατ' ἄλλους :} \quad \begin{array}{ccccccccc} 0 & 0 & \dot{1} & 0 & 1 & 1 & & & \end{array} = 9.$$

$$\text{Ἀκσάκ Σεμαί.} \quad \begin{array}{ccccccccc} 0 & 2 & 0 & \dot{1} & \dot{1} & & & & \end{array} = 10. = \frac{10}{8}.$$

$$\text{Ἀγὴρ Ἀκσάκ Σεμαί.} \quad \text{Τὸ αὐτὸ ἄργως.} = \frac{10}{4}.$$

$$\text{Λέγκ Φαχτέ.} \quad \begin{array}{ccccccccc} 0 & \dot{1} & 0 & \dot{1} & 2 & & & & \end{array} = 10.$$

$$\text{Φαχτέ.} \quad \begin{array}{ccccccccc} 0 & 0 & 0 & 1 & 1 & 1 & 0 & \dot{1} & 1 & 1 & = 11.$$

$$\text{Κατ' ἄλλους τὸ Φαχτέ ἔχει χρόνους} = 24.$$

$$\text{Φαχτέ.} \quad \begin{array}{ccccccccc} 0 & 0 & 0 & \dot{1} & \dot{1} & \dot{1} & 0 & \dot{1} & 2 & 2 & = 24.$$

$$\text{Δέβρι Ρεβάν.} \quad \begin{array}{ccccccccc} 0 & 0 & 0 & \dot{1} & 1 & 0 & \dot{1} & \dot{1} & & & = 13.$$

$$\text{Κατ' ἄλλους :} \quad \begin{array}{ccccccccc} 0 & 0 & 0 & \dot{1} & 1 & 0 & \dot{1} & \dot{1} & & & = 14.$$

$$\text{Τσεμπέρ (τὸ μικρόν).} \quad \begin{array}{ccccccccc} 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 1 & 1 & 0 & \dot{1} & 1 & 1 & = 12.$$

$$\text{Καὶ ἄλλως :} \quad \begin{array}{ccccccccc} 0 & 1 & 0 & \dot{1} & 0 & \dot{1} & 1 & 1 & & & = 12.$$

$$\text{Καὶ ἄλλως :} \quad \begin{array}{ccccccccc} 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 1 & 1 & 0 & \dot{1} & 1 & 1 & = 12.$$

$$\text{Φρεγκτζίν.} \quad \begin{array}{ccccccccc} 0 & 0 & 0 & 0 & 2 & 2 & 1 & 1 & & & = 12.$$

Νέβι Σανί.	$\begin{array}{ccccccc} \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 1 & \end{array}$	= 13.
Δέβρι Χινδλί.	$\begin{array}{ccccccc} \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 1 & \end{array}$	= 14.
Φρέγκι Φερίγ.	$\begin{array}{cccccccc} 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 1 & 1 \end{array}$	= 14.
Μουχχαμμές.	$\begin{array}{cccccccc} 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 1 & 1 \end{array}$	= 16.
Νιμ. Χαφίφ.	$\begin{array}{cccccccc} 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 1 & 1 \end{array}$	= 16.
Περεβσάν.	$\begin{array}{cccccccc} 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 1 & 1 \end{array}$	= 16.
Φερίγ.	$\begin{array}{cccccccc} 0 & 2 & 0 & 1 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 1 & 1 \end{array}$	= 16.
Νιμ. Δεβίρ.	$\begin{array}{cccccccc} 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 2 & 0 & 1 & 2 & 2 \end{array}$	= 18.
Χεζίτζ.	$\begin{array}{cccccccc} 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 1 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 1 & 1 \end{array}$	= 22.
Νιμ. Σακάλ.	$\begin{array}{cccccccc} 0 & 2 & 0 & 2 & 2 & 0 & 2 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 2 & 2 \end{array}$	= 24.
Δέβρι Κεμπίρ.	$\begin{array}{cccccccc} 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 2 & 2 \end{array}$	= 24.
Κατ' Άλλους:	$\begin{array}{cccccccc} 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 2 & 0 & 1 & 0 & 0 & 2 & 2 \end{array}$	= 26.
Δέβρι Ρεβάν (έτερον).	$\begin{array}{cccccccc} 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 1 \end{array}$	= 26.
Σαρκή Δέβρι Ρεβάν.	$\begin{array}{cccccccc} 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 0 & 1 & 1 \end{array}$	= 26.
Έβσάτ.	$\begin{array}{cccccccc} 2 & 2 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 2 & 0 & 0 \end{array}$	= 26.

Ρεμέλ.	$\begin{array}{cccccccc} 0 & 2 & 0 & 2 & 2 & 0 & 2 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 1 & 1 \end{array}$	= 28.
Χαφίφ.	$\begin{array}{cccccccc} 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 1 & 0 & 2 & 0 & 1 & 1 & 0 & 2 & 0 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 1 & 1 \end{array}$	= 32.
Σακάλ.	$\begin{array}{cccccccc} 0 & 2 & 0 & 2 & 2 & 0 & 2 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 1 \end{array}$	= 48.
Τσεμπέρ (τό μέγχ).	$\begin{array}{cccccccc} 0 & 2 & 0 & 0 & 0 & 1 & 1 & 1 & 0 & 1 & 1 & 2 & 2 \end{array}$	= 48.
Δέβρι Κεμπίρ (έτερον).	$\begin{array}{cccccccc} 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 1 & 1 \end{array}$	= 14.
Ζεντζίρ.	$\begin{array}{cccccccc} 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 1 & 1 & 0 & 1 & 1 & 1 \end{array}$	(Τσιφτέ Δουγέκ και Φαχτέ).
	$\begin{array}{cccccccc} 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 1 & 1 & 0 & 1 & 1 & 1 \end{array}$	(Τσεμπέρ).
	$\begin{array}{cccccccc} 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 1 & 1 \end{array}$	(Δέβρι Κεμπίρ).
	$\begin{array}{cccccccc} 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 1 & 1 \end{array}$	(Περεβσάν).
	$8 + 10 + 12 + 14 + 16 = 60.$	
Σημ.	Ως πᾶς τις βλέπει τὸ Ζεντζίρ συνίσταται ἐκ πέντε οὐτου- λίων, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα Ζεντζίρ = "Αλυτος.	
Χαβί.	$\begin{array}{cccccccc} 0 & 2 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 0 & 2 & 2 & 0 & 2 & 2 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 & 2 & 2 & 0 & 2 & 0 \end{array}$	= 64.
Δάρπι Φετίχ.	$\begin{array}{cccccccc} 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 1 & 2 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 2 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 1 & 0 & 2 \end{array}$	= 83.

Δαρμπεῖν. Ἡ λέξις Δαρμπεῖν εἶναι ὁ Δυϊκὸς τοῦ Δάρπ. Καὶ ἡ λέξις Δάρπ σημαίνει χρόνος ρυθμικὸς· ὥστε Δαρμπεῖν σημαίνει δύο οὐσούλια ὁμοῦ· π. χ. ὁ θέλων νὰ μελοποιήτῃ ᾄσματι (Σαρκί ἢ Πεστέ κτλ.) εἰς ρυθμὸν τέσσαρχ καὶ τεσσαρχκοντάσημον μεταχειρίζεται δύο οὐσούλια ἡνωμένα· ὡς τὸ Ρεμέλ μετὰ τοῦ Περεβσάν $28+16=44$. Τοιοῦτοτρόπως ἐνοῦντι τὸ Δέβρι Κεμπὶρ μετὰ τοῦ Περεβσάν $24+16=40$. Τὸ Ρεμέλ μετὰ τοῦ Μουχαμμές $28+16=44$. Τὸ Φρέγκι Φερίγ μετὰ τοῦ Περεβσάν $14+16=30$. Τὸ Νιμ Σακίλ μετὰ τοῦ Περεβσάν $24+16=40$. Πρῶτος δ' ἐφευρέτης τοῦ Δαρμπεῖν εἶναι ὁ Ἀνιήτοιος Καντευῆοις.

Σημ. Τὰ σημεία ταῦτα $\underbrace{0 \ 1} \quad \underbrace{1 \ 0}$ κρούμενα θελοῦσι νὰ ἐξο-
δεύηται ἡμῖς χρόνος διὰ τὸ Διούμ. καὶ ἡμῖς διὰ τὸ Τέκ. καὶ πάλιν ἡμι-
σὺς διὰ τὸ Τεκίᾳ καὶ ἡμῖς διὰ τὸ Διούμ. Οἱ ἀρχάριοι ὅμως ἀντὶ τούτων
δύνανται νὰ μεταχειρίζωνται τὸ δίστημον $\bar{0} = \text{Διουούμ.}$

Παρατήρησις
ἐπὶ τοῦ Τσιφτέ Σοφιάν.

Ὅταν γράψωμεν μέ τὴν Περὶ τῆς Μουσικῆς τῆς Βυζαντινῆς
ἁσμά τι εἰς ρυθμὸν Τσιφτέ Σοφιὰν πρέπει, καθ' ἡμέρας, ὁ πέμπτος χρόνος νὰ
γράφηται μετὰ τῶν δύο χρονικῶν ἁγωγῶν $\chi \quad \chi$ εἰς εἰς φθόγγος· εἰς
ὁ πέμπτος χρόνος εἶναι Κενὸς ἦτοι διέρχεται ἐν σιωπῇ, τότε δεῖν εἶναι
γράφηται ὁ Σταυρὸς μετὰ τῆς ἀπλῆς οὕτω *+ ὁ ἐπινοηθεὶς πᾶν προσ-
φυῶς ὑπὸ τοῦ ἀειμνήτου Θεοδώρου Φωκαεῶς.

Ὅστε ἡ εἰκὼν θὰ εἶναι τοιαύτη:

Διὰ δὲ τὰς σιωπὰς τῶν ρητῶν χρόνων (ὁλοκληρῶν) γράφομεν τὰ
συνήθη

Ὅπως ἐν τῇ μετροποιίᾳ τὰ κῶλα τοῦ γ' εἵδους ἐνῶ ἐξωτερικῶς ἔχουσι τοὺς πόδας ἀνομοίους, ρυθμικῶς ὅμως ἰσοῦνται, τοιοῦτοτρόπως καὶ

ἐν τῇ Τουρκικῇ ἢ Ρυθμικῇ Μουσικῇ ὑπάρχουσι ρυθμοί, οἵτινες ἐξωτερικῶς ἀνόμοιοι ὄντες ἰσοῦνται ρυθμικῶς. Καί ὅπως τὸ ποίημα τὸ ποιηθὲν εἰς μέτρον λ. χ. ἀνγκρεόντειον δὲν δύναται νὰ ἀπαγγελθῇ καὶ κατὰ τὸ ἀριστοφάνειον, μολονότι τεῦτα ἰσοῦνται ρυθμικῶς, τοιοῦτοτρόπως καὶ ἄλλα μεμελοποιημένον εἰς τὸν ρυθμὸν λ. χ. Μουχχυμές δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ μὲ τὸν ρυθμὸν Περιβόαν, οὔτε μὲ τὸν Φερίγ οὔτε μὲ τὸν Νιμ Χαφίρ, μολονότι καὶ οἱ τέσσαρες οὗτοι ἰσοῦνται ρυθμικῶς. Οὕτω καὶ ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Μουσικῇ τεμάχιον ἐρρυθμισμένον εἰς μέτρον $\xi\xi$ ὀγδοα ($\frac{6}{8}$) δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ μὲ τὸ τρία τέταρτα ($\frac{3}{4}$) μολονότι τὰ δύο τεῦτα μέτρα ἰσοῦνται ρυθμικῶς, ὥς εἴρηται.

Ολίγα λέξεις περὶ τοῦ ἐν τῇ Μουσικῇ ρυθμοῦ.

Ὁ ρυθμὸς εἶναι οὐσιώδης καὶ ἀπαραίτητον στοιχεῖον παντὸς μου-
σικοῦ ποιήματος. Καὶ ὑπάρχουσι μὲν ἐν τῇ νεωτέρᾳ μουσικῇ τέχνῃ μέλη
ἄρρυθμα, ἥτοι μέλη συγκεείμενα ἐκ ψιλῆς λέξεως καὶ ψιλοῦ μέλους ἄνευ
ρυθμοῦ, ὧν ἕνικα οὐδαμῶς ὑπολείπονται τῶν ἐρυθμῶν ἁγμάτων, ὡσαύτως
ὑπάρχουσι καὶ νεώτερα ποιήματα ἐπικά τε καὶ δραματικά ἄνευ ρυθμοῦ
ἥτοι ἄμετρα καὶ τεῦτα ἄλλως πολλοῦ λόγου ἕξια· ἄλλ' ὅμως οὐδαμῶς
δύναται τις νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ἡ ἀθέτησις τοῦ ρυθμοῦ ἀποβαίνει ἐπιβλαβὴς
εἰς τὰ μουσικά καὶ ποιητικά καλλιτεχνήματα, ὅπως καὶ ἡ ἀθέτησις τῆς
συμμετρίας εἰς τὰ πλαστικά. Οἱ παλαιοὶ τοῦλάχιστον Ἕλληνας, τὸ καλλι-
τεχνικώτατον τοῦτο πάντων τῶν ἐθνῶν οὐδέποτε ἐπὶ τῶν μουσικῶν ποιη-
μάτων ἠθέτουν τὸν ρυθμόν, ὅπως καὶ ἐπὶ τῶν πλαστικῶν καλλιτεχνημά-
των οὐδέποτε παρέβκινον τοὺς κανόνες τῆς συμμετρίας. Περὰ τοῖς
Ἕλλησιν ὁ ρυθμὸς εἶχε τηλικύτην δύναμιν, ὥστε ἐθεωρεῖτο ὡς αὐτὸ τὸ
ἐνεργητικὸν καὶ ζωοποιητικὸν ἄρρεν στοιχεῖον, ἐνῶ τὸ μέλος ἐθεωρεῖτο
ὡς θῆλυ, ὡς ὕλη δηλαδὴ παθητικὴ πρὸς τοῦ ρυθμοῦ δεχομένη τὴν ζώην.

Περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀραβικῇ Μουσικῇ μακαμίων
καὶ ρυθμοῦ.

Οἱ Ἀραβες δὲν ἔχουσι τὴν πληθὺν τῶν μακαμίων τῶν Τούρκων, ἀλλὰ
τινα μόνον. Τὸ Χιτζ'ά, ἐν αὐτοῖς κυριαρχεῖ καὶ ὅπερ ὀνομάζουσι Χιουγκάζ.
Τὸ Χιουζάμ λέγεται Σίγκκ. Τὸ Ράστ λέγεται ὁμοίως Ράστ.

Ὁ ρυθμὸς παρὰ τοῖς Ἀραβῶσι ἐκτελεῖται μὲν διὰ τοῦ Διούμ—Τέκ ἀλλὰ
διὰ τῆς δεξιᾶς μόνον χεὶρός οὕτως ὥστε κρούοντες τὴν δεξιάν χεῖρα κλει-
στήν ἐν εἴδει πυγμαῖς ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ γόνυτος προφέρουσι τὴν λέξιν Διούμ·
κρούοντες δὲ ταύτην ἀνοικτὴν ἦτοι ὅλην τὴν παλάμην ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ
πάλιν γόνυτος προφέρουσι τὴν λέξιν Τέκ. Ἐρρυθμῶς ἐκτελοῦνται μόνον
τὰ ἐκτεταμένα ἄσπρα οἷον Πεστέδες κλ. τὰ δὲ Σαρκιά κ.τ.τ. ἐκτελοῦν-
ται μόνον ἐγγράφως· δυνάμεθα εἰπεῖν μόνον διὰ τοῦ Σοφιάν.

Ὁ Πεστές Ἀραβιστί λέγεται Ταφτίχα· τὸ Πεσρέφ—Πέσρεφ· τὸ Σαρ-
κί—Μέζεπ· ὁ τραγωδιστής—Ζακχέρ· οὕτως ὀνομάζεται κυρίως ὁ ἀναγι-
νώσκων τὸ ἱερὸν Κοράνιον, ἡ τραγωδίστρια λέγεται μαβάλιμ.

Τὰ Σαρκιά δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὴν Τουρκικὴν Μουσικὴν ἀλλὰ εἰς τὴν
Ἀνατολικήν. Σαρκί σημαίνει ἀνατολικόν. Σάρκ λέγεται ἡ Ἀνατολή. Ὡστε
Σαρκιά εἶναι κυρίως τὰ δημώδη ἄσπρα τῶν χωρικῶν τῆς Ἀνατολῆς
Τούρκων.

Εἰς τὴν Τουρκικὴν Μουσικὴν ἀνήκουσιν οἱ Πεστέδες, τὰ Πεσρέφια,
τὰ Κιάρια, τὰ Σέματῖα καὶ τὰ Νακχῖσια καὶ αὕτη ἡ Μουσικὴ εἶναι καθα-
ρῶς Βυζαντινὴ τὴν ὁποῖαν παρέλαβον καὶ ἐκαλλιέργησαν οἱ Τούρκοι.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΑΣΜΑΤΙΚΟΝ

Θρῆνος Ἱερογίου.

Τεμάχιον ἐκ τοῦ μελοδράματος «Ὁ Ναβουχοδονόσορ»
τοῦ Βέρδν. Nabucco. Μεγαλοπρεπῶς.

Τετράσημος.

Ἦχος λ' ᾠδ. Νη.

Ω ψυ χη μου χρυ σο πτε ρος πε ε ε τχ ηη προς τους

λο φους ε κει ει τους αν θωδεις της Πα τριδος ενθ αυ

ρχι ευ ω ω δεις ηη και τερ πνχι αι αι ψι : θυ

ριζου ουν γλυ κχ η I ορ δανου ουτς ο χθας ασπκκ σου q

της Σι ων τχ κχ ε ε εν τα α τε με ε νη Δ ω Πα τρις πο θη

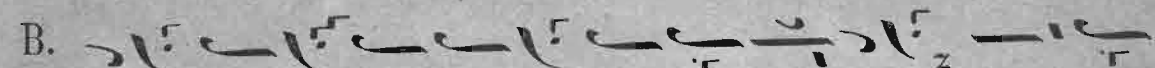
τηπλην χα με ε ε νη ηη α νχ μνη η η σε κεις γλυ

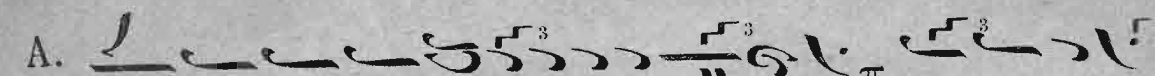
και πλη ην πικρχι η Εντεϋθεν αρχεται διφωνία.

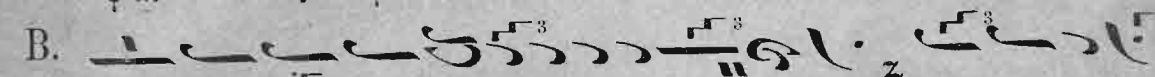
A. Χρυ ση φορ μιγξ σο φων Προ ορητω ω ων μας η εξ ι

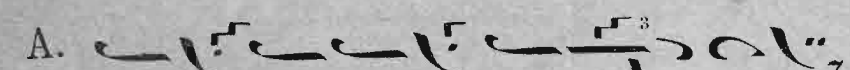
B. Χρυ ση φορ μιγξ σο φων Προ ορητω ω ων μας λ εξ ι

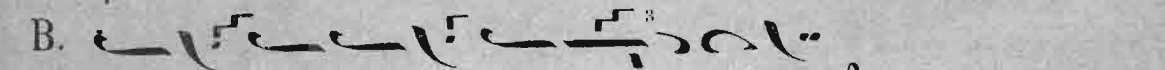
A.
τε ας σι γας κρε με με νη ψαλ λε

B.
τε ας σι γας κρε με με νη ψαλ λε

A.
ψαλ λε ως πριν α α νε: λε ε ε νη το λαμπρον

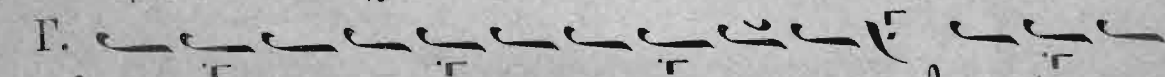
B.
ψαλ λε ως πριν α κνει με ε ε νη το λαμπρον

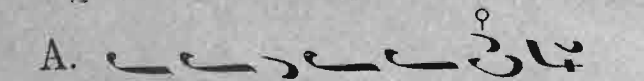
A.
μας ει πε πα α ρελ θον λ

B.
μας ει πε πα α ρελ θον Τριφωνία.

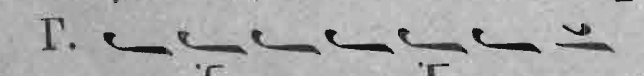
A.
Προς τας τυ χας Σι ων συ ο μοι α ρι ψον ρι

B.
Προς τας τυ χας Σι ων συ ο μοι α ρι ψον ρι

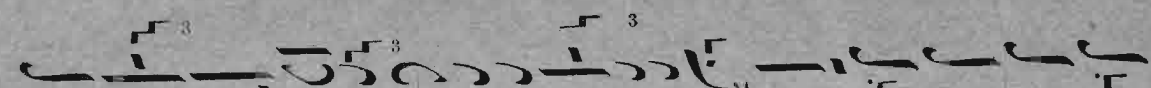
Γ.
 Προς τας τυ χας Σι ων συ ο μοι α ρι ψον ρι

A.
ψον σκληραν θρη νω δι αν

B.
ψον σκληραν θρη νω δι αν

Γ.
ψον σκληραν θρη νω δι αν Μονοφωνία.

η εμπνευστου Θε ου αρ μο νι ε ε αν η η α νο

χη η ην να α δι δα σκη ης η μας α νο χην να δι

δα α α σκη ης η μας α νο χην να δι

δα α α σκη ης η μας Τριφωνία.

A.
α νο χην να δι δα σκης η μα α ας

B.
α νο χην να δι δα σκης η μα α ας

Γ.
α νο χην να δι δα σκης η μα α ας Τέλος.

Στροφή Β'.

Σπεῦσον, σκέψις πικρᾶς διανοίας, ὡς πνοή τοῦ ἀνέμου ταχεῖα, ὅπου αὔρα θαυπεύει γλυκεῖα τῆς πατρίδος τὴν θάλλουσιν γῆν. Ἰορδάνου Σ' ἀσπάζομαι ὀχθὴν, Σ' ὀνομάζω Σιών δάκρυ χέων, ὦ Πατρίς μου, δέν βλέπω Σε πλέον κ' ἔχω θρήνων ἀπύστων πηγὴν. Ὡ φωνὴ ἐνδομύχως ἠχοῦσα, πόσας φέρεις πικρὰς ἀνκμνήσεις, διατί δέν ἰσχύεις νὰ χύσης εἰς τὸ στῆθος βραχεῖς γλυκασμούς! Ὡ Θεέ, ὅστις ἄνωθεν βλέπεις, ἐξορίστου λαοῦ τὰς πικρίας, πατρικῆς τείνων οὐς εὐμενείας, παρηγόρει τὰς θλίψεις ἡμῶν.

Ἐκ τῶν τοῦ G. Bossini.

Ἡ πίστις (La Fede). Τριφωνία.

1. Πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ἐκτελεστῶν ἑλαστον μέρος ἐγγράφη χωριστὰ καθόσον ἐν τῷ μέτῳ τοῦ ᾠσματος ἐπέρχεται φαινομενικὴ τις σύγχυσις ἄλλης (φωνῆς) ἄλλοτε ἀρχομένης.

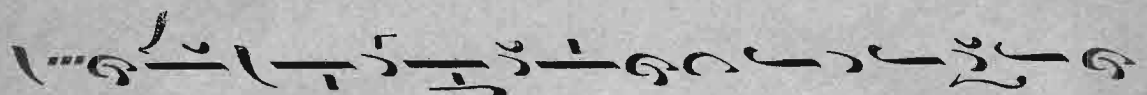
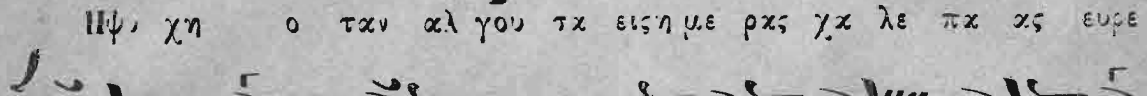
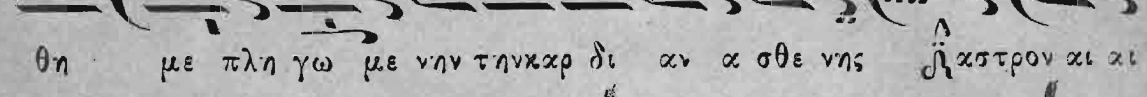
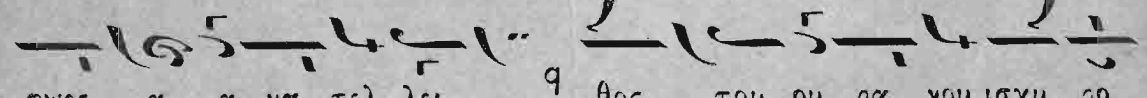
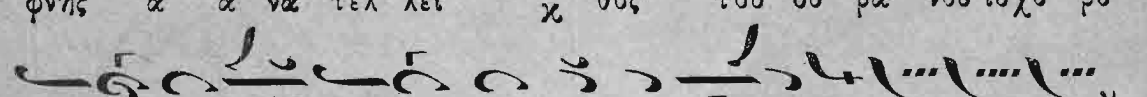
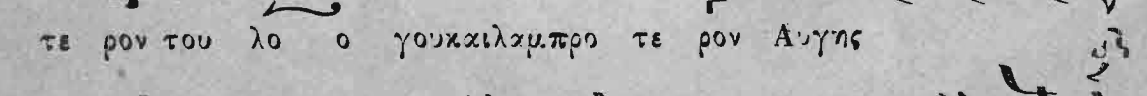
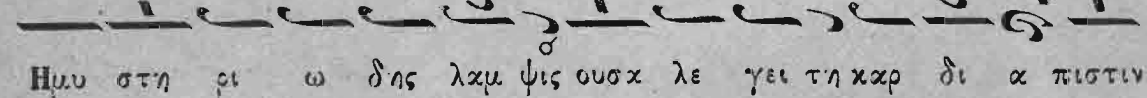
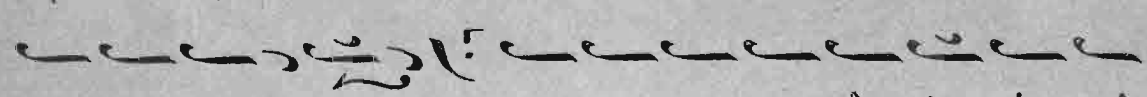
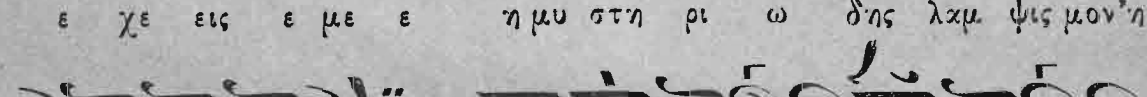
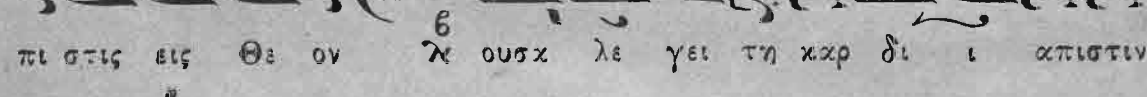
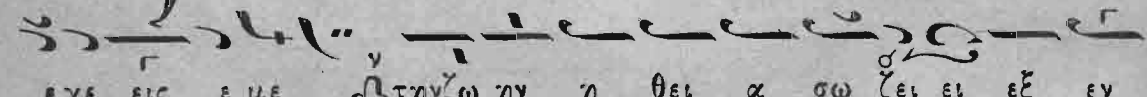
2. Ποιητικὴ μετάφρασις Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου Σχολάρχου τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος λ̣ π̣ ϝ̣ Nη. χ̣

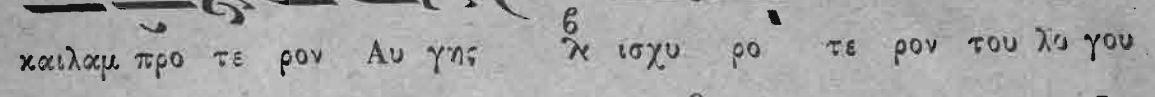
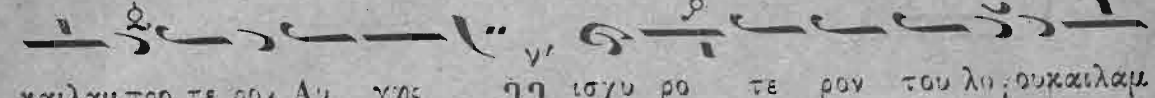
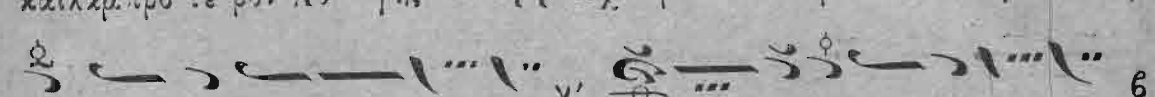
ἦτοι χρόνος διπλοῦς συνεπτυγμένος εἶτε ιρμαδικός.

Μετριώτατα.

Φωνὴ Α'. Ὁξύφωνοι.

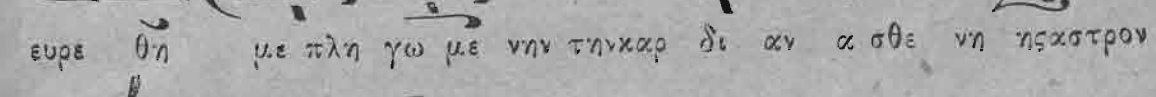

 Ηψ̣, χ̣η ο ταν αλ γου τχ ειση με ρχς χχ λε πχ ας ευρε

 θη με πλη γω με νην την καρ δι αν α σθε νης Ἰ̣α̣στρον αι αι

 φνης α α να τελ λει ἡ̣θος του ου ρα νου ισχυ ρο

 τε ρον του λο ο γου και λαμ προ τε ρον Αυ γης

 Ημυ στη ρι ω δης λαμ ψις ουσx λε γει τη καρ δι α πιστιν

 ε χε εις ε με ε ημυ στη ρι ω δης λαμ ψις μον' η

 πι στις εις Θε ον ἡ̣ουσx λε γει τη καρ δι ι α πιστιν

 ε χε εις ε με Ἰ̣την ζω ην η θει α σω ζει ει εξ εν

 δοιασμων φω νη η̣κ Η δ' α α νατο λη αγ γελ λει

 τελος δυ ο σε ως λαμ πρα ας η δ' ανατο λη αγ γελ λει

 τελος δυ σε ως λαμ πρα ας ἡ̣αστρον αι φνης α να τελ λει

 ειστοβx θοςτ' ου ρα νου ἡ̣ ισχυ ρο τε ρον του λο γου

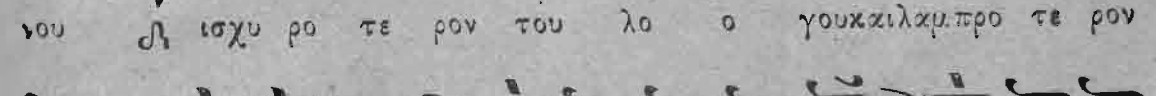
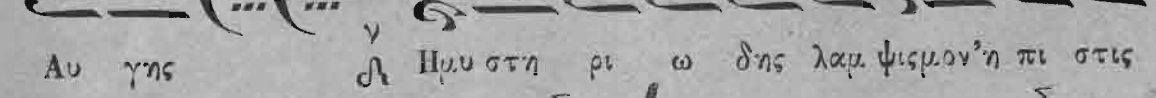
 και λαμ προ τε ρον Αυ γης ἡ̣ ισχυ ρο τε ρον του λο γου

 και λαμ προ τε ρον Αυ γης ἡ̣ ισχυ ρο τε ρον του λο γου και λαμ

 προ τε ρον Αυ γης ἡ̣ και λαμ προ τε ρον Αυ γης

 χ̣ και λαμ προ τε ρον Αυ γης

Φωνὴ Β'. Μεσόφωνοι. ϝ̣ χ̣

 Ηψ̣, χ̣η ο ταν αλ γου σα ειση με ρας χχ λε πα ας

 ευρε θη με πλη γω με νην την καρ δι αν α σθε νη η̣αστρον

 αι αι φνης α α να τε ελ λει ειστο βx θοςτ' ου ρα

 νου ἡ̣ ισχυ ρο τε ρον του λο ο γου και λαμ προ τε ρον

 Αυ γης ἡ̣ Ημυ στη ρι ω δης λαμ ψις μον' η̣ πι στις

 εις Θε ον λεγει τη καρ δι α πιστιν ε χε εις ε με ε

 Ημυ στη ρι ω δης λαμ ψις μον' η̣ πι στις εις Θε ον ἡ̣ουσα

λε γει τη καρ δι ι α πιστιν ε χει εις ε με
 τηνζω ην η θει α σω ζει δ'οικσμων φω νη ν'ατο λη αγ γελ
 λει τελος δυ υ σε ως λαμπρα ας η δ'α νατο λη αγ
 γελ λει τελος δυ υ σε ως λαμπρα ας η καστροναι φνης α να τελ
 λει εις το βα θος τ'ου ρα νου η ισχυ ρο τε ρον του λο γου
 και λαμπρο τε ρον Αυ γης η ισχυ ρο τε ρον του λο γου και λαμ
 προ τε ρον Αυ γης η ισχυ ρο τε ρον του λο γου και λαμπρο τε
 ρον Αυ γης η και λαμπρο τε ρον Αυ γης
 χ και λαμπρο τε ρον Αυ γης

Φωνή Γ'. Βαθύφωνοι. ν λ

Ηψυ χη ο ταν αλ γου σα ειση με ρας χα λεπα ας
 ευρε θη με πλη γω με νην την καρ δι αν α σθε

νη ης η εις το βα α θος του ου ρα νου
 ισχυ ρο τε ρον του λο ο γου και λαμπρο τε ρον Αυ γης
 Η μυστη ρι ω δης λαμ ψισμον η πι στις εις Θε ο ον ουσα
 λε γει τη καρ δι α πιστιν ε χει εις ε με ε
 η μυστη ρι ω δης λαμ ψισμον η πι στις εις Θε ον
 ουσα λε γει τη καρ δι ι α πιστιν ε χει εις ε
 με η τω ζει εξ εν δοικσμων φω νη η
 Η δ'α νατο λη αγ γελ λει τελος δυ υ σε ως λαμπρα ας
 η δ'α νατο λη αγ γελ λει τελος δυ υ σε ως λαμ πρα ας
 αστρον αι φνης α να τελ λει εις το βα θος τ'ου ρα νου
 ισχυ ρο τε ρον του λο γου και λαμπρο τε ρον Αυ γης
 ισχυ ρο τε ρον του λο γου και λαμπρο τε ρον Αυ γης
 ισχυ ρο τε ρον του λο γου και λαμ προ τε ρον Αυ

γης Κκιλαμπρο τε ρον Αυ γης Κκιλαμ
προ ο τε ρον Αυ γη ης

Τὸ Ἰταλικὸν κείμενον ἔχει ὧδε :

Allor che l'alma afflitta nei giorni aquilonar,
Si sente in cor trafitta la sua virtù mancar
Un astro appar repente dell'etra in sul confin.
Più che ragion possente, più ardente del mattin.
Quel mistico splendore è sol di Dio la fè;
Egli è che dice al core : Costante credi in me.
Del dubbio reo la vita spegne quel suon divin;
E la sua manne addita d'un bel tramonto il fin.
Un astro appar repente dell'etra in sul confin.
Più che ragion possente, più ardente del mattin
Più ardente che il mattin.

Τὸ ναυτόπουλο.

Ποίημα Κ. Ἀσλανίδου. Μέλος Γ. Παχτίκου.

Τετράσημος. Μετρίως. Ήχος λ̣̣ Νη. Μονοφωνία.

Προ σο χη ηη Προ σο χη λ̣̣ Προ ο ο ο ο σο χη λ̣̣
Τριφωνία.

A. Προ σο χη κω πη λατ' αν δρει ω με ε νοι λ̣̣ και τη
B. Προ σο χη κω πη λατ' αν δρει ω με ε νοι λ̣̣ και τη
Γ. Προ σο χη κω πη λατ' αν δρει ω με νοι λ̣̣ και τη

A. θα λχ ασ σα α βλεπ' ωρ γι σμε ε νη λ̣̣ τρι κυ μι
B. θα λχ ασ σα α βλεπ' ωρ γι σμε ε νη λ̣̣ τρι κυ μι
Γ. θα λχσ σα βλεπ' ωρ γι σμε ε ε νη λ̣̣ τρι κυ μι

A. α αμα ας ερ χε ται μχ α αυ ρη λ̣̣ τα κου πια σας βα
B. α αμα ας ερ χε ται μχ α αυ ρη λ̣̣ τα κου πια σας βα
Γ. α μας ερ χε ται μχ ρη λ̣̣ τα κου πια σας βα

A. στα τε γε ρα λ̣̣ τα κου πια σας βα στα τε γε ρα λ̣̣
B. στα τε γε ρα λ̣̣ τα κου πια σας βα στα τε γε ρα λ̣̣
Γ. στα τε γε ρα α γε ρα λ̣̣ τα κου πια σας βα στα τε γε

ρα λ̣̣

Μονωδία ὀξύφωνου.

A. Την στερ για η βαρ κου λαμας ν'α αυ ρη μη χα θου
με'ς κυ τα τα νε ε ρχ λ̣̣
Χορός.

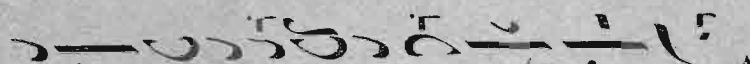
A. π
q
μη χα θου με 'σαι τα τα α νε ε ρα

B. z
μη χα θου με 'σαι τα τα α νε ε ρα

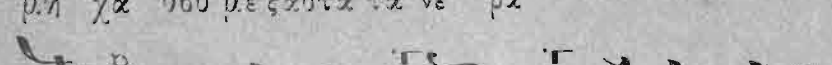
Γ. Δ
q
μη χα θου με 'σαι τα τα νε ρα

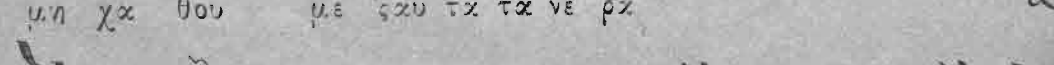
Μονωδία βαρυφώνου.

Γ. Δ
q
Την στερ για α η βαρ κου ου λχμας ν'α α αυ ρη

 Δ
q
μη χα θου με 'σαι τα τα νε ρα α Χορός.

A. π
q
μη χα θου με 'σαι τα τα νε ρα

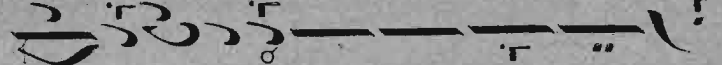
B. z
μη χα θου με 'σαι τα τα νε ρα

Γ. ηη
μη χα θου με 'σαι τα τα νε ρα τα νε ρα

A. z
q
χ την στερ για η βαρ κου λα αμας ν'α αυ ρη

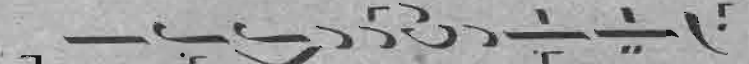
B. ηη
χ την στερ για η βαρ κου λα αμας ν'α αυ ρη

Γ. ηη
χ την στερ για η βαρ κου λα αμας ν'α αυ ρη

A. Δ
q
μη χα θου με 'σαι τα τα νε ρα

B. 6
z
μη χα θου με 'σαι τα τα νε ρα

Γ. v
q
μη χα θου με 'σαι τα τα νε ρα τα νε ρα

A. π
q
χ μη χα θου με 'σαι τα τα νε ρα

B. z
χ μη χα θου με 'σαι τα τα νε ρα

Γ. ηη
χ μη χα θου με 'σαι τα τα νε ρα

2

Περιμένει αντίκρ' εκεί πέρα,
τό παιδί της μιχ' δόλια μητέρα,
πού με πόνο δεινό στην καρδιά της,
δέκα χρόνια ποθει νά ιδῇ,
τῇ χρυσῇ πού κι' αὐτό ἀγκαλιὰ της,
ἄλλα τόσα διψᾷ τὸ παιδί.

3

Τρέχα, βάρικα, ὀγρήγορα, πέτα·
τὰ νερά νὰ 'συχάσουν εἰπέ τα·
στὸν ἀέρα εἰπέ νὰ κοπάσῃ
τὴν γλυκειὰ πῆς γαλήνη νὰ 'ρθῇ
στὴ θερμὴ τὸ παιδί μας νὰ φθάσῃ
ἀγκαλιὰ τῆς μητρός νὰ ριχθῇ.

4

Προσοχή! Στά κουπιά, στο πηδάλι
καὶ ἡ θύελλα ἦρθ' ἡ μεγάλη.
Παλληκάρια! ἡ βάρκα κοιλάει,
γέρνει πλάγι, μὲ σάλο κουνᾷ.
Μόλις εἶπ' ἕνα κύμα περνᾷ
φοβερό καὶ τὴ βάρκα γυρνᾷ.

5

Οἱ γεροὶ κωπηλάταις ἔγλυτῶσαν
τὴν ξηρὰ πάλ' αὐτοὶ ἀνταμῶσαν·
τὸ παιδί της πλὴν κλαίει μὲ θρήνο
καὶ τὸ στῆθος ἡ μάνα κτυπᾷ.
— Ἀχ! Γιὰτὶ τὸ ναυτόπουλο ἐκεῖνο,
σὰν τοὺς ναύταις μὰ μὴν κολυμπᾷ! —

Τὰ ἐξῆς χάριν τοῦ ρυθμοῦ.

Μιὰν = ὁξὺς οἶκος. Νακαράτ = Ἀπόδοσις ἢ ἀντιστροφή.
ὄργ... = ὄργανον· δηλ. τὰ μέρη ταῦτα ἐκτελοῦνται διὰ τοῦ ὄργάνου
καὶ λέγονται : ἀρὰ ναμὲ = μεσφῶδες καὶ ἐπφῶδος.

Σαρκὶ τοῦ Σαδὴκ βέν. Μακάμ Ράστ.

Οὔσουλι Τζερτζίνα. $\chi \quad 0 \quad 2 \quad 0 \quad 1 \quad 1 \quad \chi = 10.$ $\chi \quad \chi$

ὄργ. Μπε λα ι φι ι ι ιο κα τιδζα ανα α α
χα γιζ λε ο ο ο ο ολ δουγκμ φε ερ μα α ὄργ.
Μπε λα ι φι ι
ιο κα τιδζα ανα α α χα για λε ο ο ο

ο ολδουγκμ φε ερ μα α ὄργ.
τα χα μιουλ κα α α αλ μα δη η ζι ι ρα α α
α βι τζου ου τι ιμ γιζ α α α αν δη σε ρα απα α
ὄργ. τα χα μιουλ κα α α
αλ μα δη η ζι ι ρα α α α βι δζου ου τι ιμ
Μιάν. γιζ α α α αν δη σε ρα απα α ὄργ.
σε μα ι κα α α αλ μπι με ε
Ε εἶ μα α α αλ του λου ουν δα α α αν μπε νι
σε εν α αλ ὄργ.
σε μα ι κα α α αλ μπι με ε Ε εἶ μα α αλ του
Νακαράτ.
λου ουν δα α α αν μπε νι ι σε εν α αλ
ὄργ. χαρχμπ ιτ δι ι ι ιν
μπε νι ι μπι ιλ λα α α αλ νε δι ιρμπου ου σι ι

ι ι ι δε τι σε εβ δα α δ' ὄργ.

γκ ραμπ ιτ δι ι ι ιν μπε νι ι μπι ιλ

λκ α α ρ αχ ιε δι ιρ μπου ου σι ι ι ι δε τι

σε εβ δα δ' ὄργ. π q

βι σαλ ι τσου ου ου ουν δι λι ι σε εϊ

δα α α ρ α φι γκα αν ε εϊ λε ε ε ε ερ χα ζαρ

α α σα α δ' ὄργ. βι

σαλ ι τσου ου ου ουν δι λι ι σε εϊ δα α α ρ α φι

γκα αν ε εϊ λε ε ε ε ερ χα ζαρ α α σα α δ' ὄργ.

δε ρου νι σι ι ι ι νε

δε ε γε ερ γκια α αχ γκε τσερ μπιλ λα α α αχ μπε

νι ι δζα ανγκια αχ δ' ὄργ.

δε ρου νι σι ι ι ι νε δε ε γε ερ γκια α

Οἶκος Β'.

δζε φκ εϊ λε ε ε ε ερμπα να χα αϊ φα α δ'

ὄργ. π q Νι τσου ουν ο ο

ο ολ πε ρι ρα αννα α α δζε φκ εϊ λε ε ε

ε ερμπα να χα αϊ φα α δ' ὄργ.

βι σαλ ι τσου ου ου ουν δι λι ι σε εϊ

δα α α ρ α φι γκα αν ε εϊ λε ε ε ε ερ χα ζαρ

α α σα α δ' ὄργ. βι

σαλ ι τσου ου ου ουν δι λι ι σε εϊ δα α α ρ α φι

γκα αν ε εϊ λε ε ε ε ερ χα ζαρ α α σα α δ' ὄργ.

δε ρου νι σι ι ι ι νε

δε ε γε ερ γκια α αχ γκε τσερ μπιλ λα α α αχ μπε

νι ι δζα ανγκια αχ δ' ὄργ.

δε ρου νι σι ι ι ι νε δε ε γε ερ γκια α

Μιάν.

αχ γκε τσερ μπιλ λα α α αχ μπε νι ι δ' α αν γκι αχ

Νακαράτ του Α' οίκου μετά του άρναμέ.

Σαρκί τοῦ Ἰωάννου Κυριαζίδου (Τζιδάνη).

Μακάμ Ναχαθέντ. Ούσουλι Σεμαί (Μαζούρκα).

0 1 1 0 1 = 6. Προεισαγωγή.

Όργ. Δ' 9

Σαρκί. Δι:λ σε νι σε ε ε ε

ε εβ με γε ε νι ι ι σεβ όργ. με ε

ε ηε λε ε ε ε ζε ε ετ μη η η η ο ο

λour όργ. Δ' 9 ο ολ σα δα α αμπο ο ο ο ού λε

μου χα α α α α μπε ε ε ε ε ετ δε χα κη η

κκ κ α ατ μη η η η η η η ο λour όργ.

Δ' 9

Μιάν. γεκ

δ'ι χε ε ε ετ ο ο ο ολ μαζ ι σε ε ε

ε ε διλ όργ. Δ' 9 δε μου χα α μπε

ε ε ετ μη η η η η ο ο λour όργ.

Νακαράτ. αλ δα νη η η η ηπ σε ε ε ε ε ε ε

εβ με γε νη η η η η δ' α όργ.

βι ρε ρε ε ε ε εκ σε ε ε ε ε ε ε εβ

με ε ε ε με ε ε ε ε ε λη όργ. Δ' 9

α ακ λη νη η η η ημτα α α α α ση νη Α α

α α αλ χε ε ε ε ε ερ κες ι τσου ουν ο ο ο

λα α η η η η ημ

Νακαράτ και άραναμές του Α' Οίκου.

Σαρκι του Κεμανι Τατιός.

Μακάμ Κιουρδιλι Χιδζαζκιάρ. Ούσουλι 'Αγνρδζά 'Ακσάκ.

02011 = 9 Nn.

Σο οχ πε τιν λε ε ε ε χο ος γκε ε τσε ε
ε εν ε ε ε ε εϊ γγ για α μι δζα α να α
α 10 10 10 10 10 10 λε ρι ι ι ι ιμ
οχ πε τιν λε ε ε ε χο ος γκε ε τσε ε ε εν
ε ε ε ε εϊ γγ για α μι δζα α να α α 10
10 10 10 10 10 λε ρι ι ι ιμ
ρι ιν κα α α α αλ δη λε ε μι ι ι ιμ δε
ε ε ε γκιο οζ λε ριν δε ε ε γκιο ο οζ λε ε ρι

ι ι ιμ γ' λε επ λε ριν κα α αλ δη λε ε ε ε
μπι ι ιμ δε ε ε ε ε γκιο οζ λε ε ριν δε
ε γκιο ο ο ο ο ο οζ λε ρι ι ι ιμ
Μιάν. Με εχ δ'ε μι τι νι ι ι ιμ χα α α λε ι ι
ι ι α α α α α γκιο ο στε κα α α αλ
δη η η σο ο ο οζ λε ε ρι ι ι ι ι ι
ιμ μ'ε εχ δ'ε μι τι νι ι ι ιμ χα α α λε
ι ι ι ι α α α α α γκιο ο στε καλ δη
η η η σο ο ο ο οζ λε ε ρι ι ι ιμ
Νακαράτ. λε επ λε ριν κα α α α αλ δη λε ε
μπι ι ι ιμ δε ε ε ε γκιο οζ λε ριν δε ε ε
γκιο οζ λε ε ρι ι ι ιμ γ' λε επ λε ριν κα α
αλ δη λε ε ε ε ε μι ι ιμ δε ε ε ε ε γκιο ο

οὐ λειπὲν δε ε γκιο ο ο ο ο ο ο οὐ λειπὲν
 ὄργ.
 ὄργ.
 ὄργ.
 ὄργ.
 ὄργ.

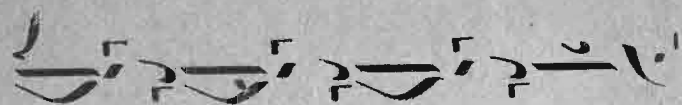
Σαρκί (τοῦ Σεφκῆ βέν).

Μακάμ Χιτζάζ. Οὔσοῦλι Ἀκσάκ.

0 2 0 1 1 = 9 Πα.

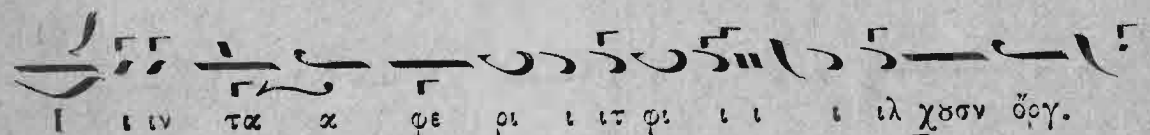
Κη ης γκε ε ε ε ελ γκε ε ελ δη φι ι ρα
 α α α ακ ρ γκε ε ελ δη η φι ι ρα α α α
 ακ ρ α ατς μα α δα α δη η η η ηρ
 π σι ι ι ι ι ι σι ι ι ι ι ι

σι ι ι ι ι ι σι ι νε ε με ε
 γκα α α α ρε ε ὄργ.
 ρ θα θ θσ λα α α α α α α α ατ
 γι ι νε ε μι ι ι ι ι ι ι γι ι νε ε μι
 ι ι ι ι ι ρ κα α αλ δη γκιθ θ ζε ε ε
 ε ε ε ε ελ κα α αλ δη γκιθ θ θ ζε ε ε
 ε ελ μπα α α α α α α α α α μπα
 σκα α μπα α α χα ρ μπα α α σκα μπα α
 χα α α α ρε π ὄργ. π Κη ης γκε
 ε ε ε ελ γκε ε ελ δη φι ι ρα α α α ακ ρ
 γκε ε ελ δη η φι ι ρα α α α ακ ρ α ατς
 μα α δα α δη η η η ηρ σι ι
 ι ι ι ι ι σι ι ι ι ι ι σι ι ι ι ι ι

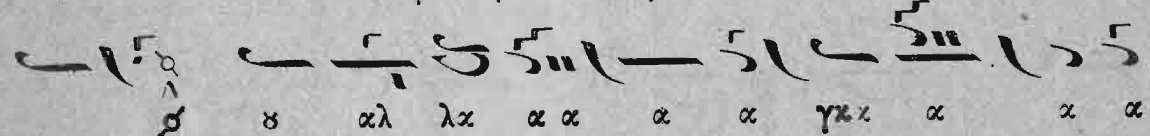

Μέζεπ.

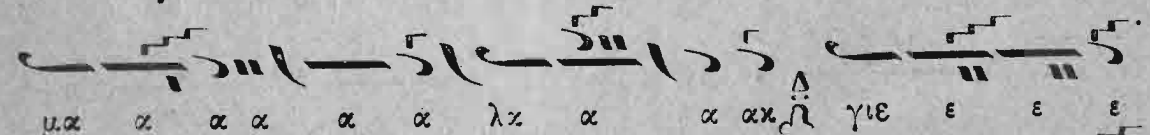
Μακάμ Χογκάζ. Ούσοϋλι Σοφιάν. Πα.

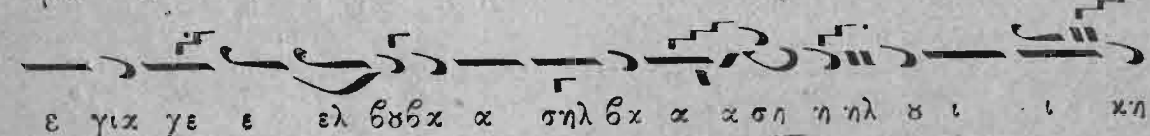
Ι ι ι ν τα α φε ρι ι ι τ φι ι ι ι ι λ χ ο σ ν ὄργ.

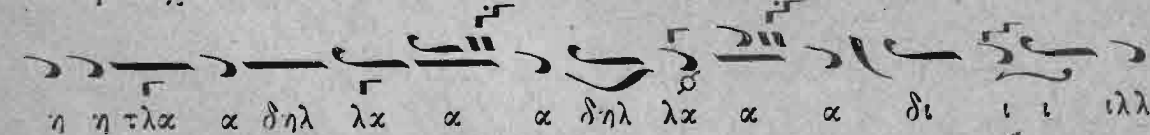
σ σ α λ λ α α α α α γ κ α α α

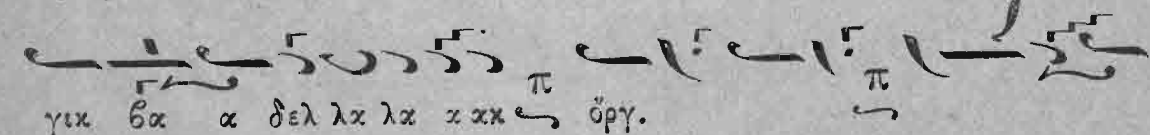
μα α α α α α λ α α α κ ῖ γ ι ε ε ε ε

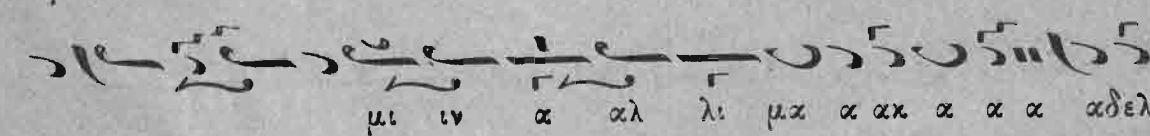
ε γ ι α γ ε ε ε λ β ο β α σ η λ β α α σ η η η λ σ ι ι κ η

η η τ λ α α δ η λ λ α α α δ η λ λ α α α δ ι ι ι ι λ λ

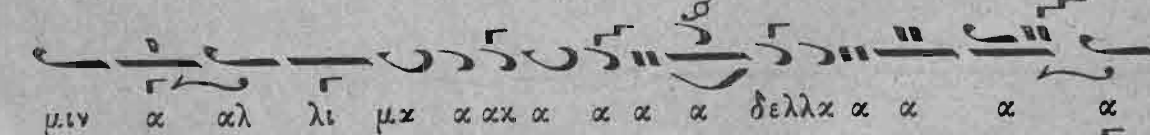
γ ι κ β α α δ ε λ λ α λ α α α κ π ὄργ.

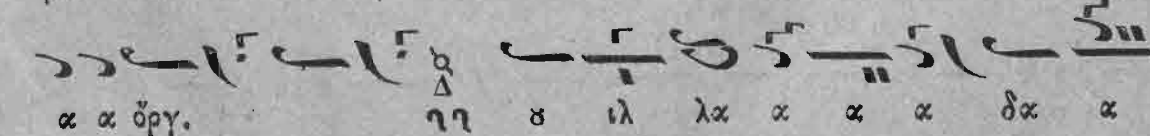
μι ι ν α α λ λι μα α α κ α α α α δ ε λ

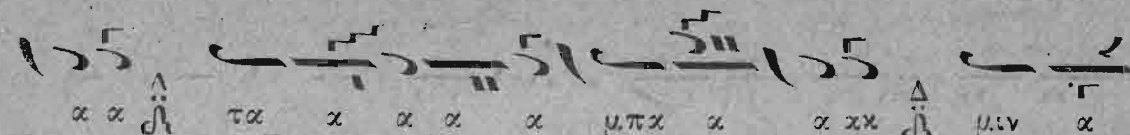
λ α α α α α σ μι ι ι ι ν μι ι ι ι ν

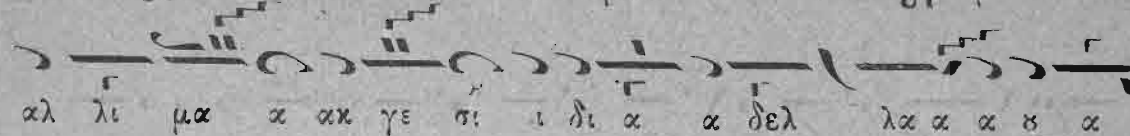
μ ι ν α α λ λι μ α α α κ α α α α δ ε λ λ α α α α

α α ὄργ. η η σ ι λ λ α α α α δ α α

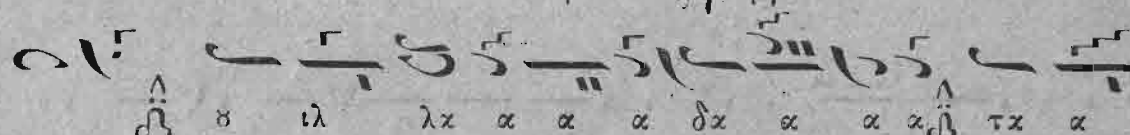
α α ῖ τα α α α α μ π α α α κ κ ῖ μ ι ν α

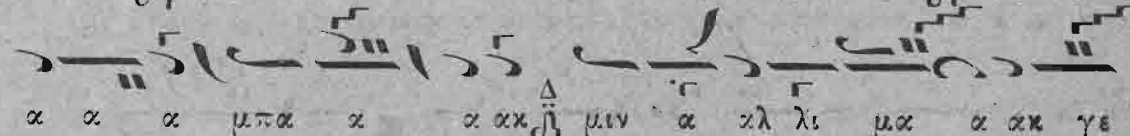
α λ λι μα α α κ γ ε σ ι ι δ ι α α δ ε λ λ α α α σ α

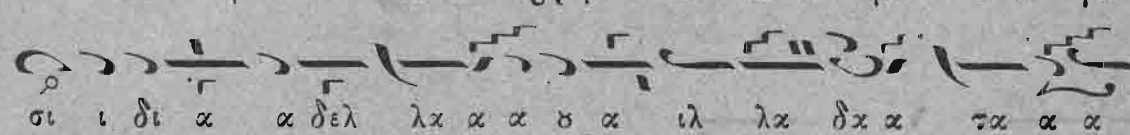
ι λ λ α δ α α τ α α α α μ π α κ ῖ ὄργ.

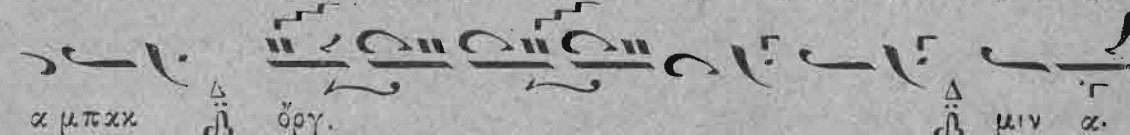
ῖ σ ι λ λ α α α α δ α α α α ῖ τ α α

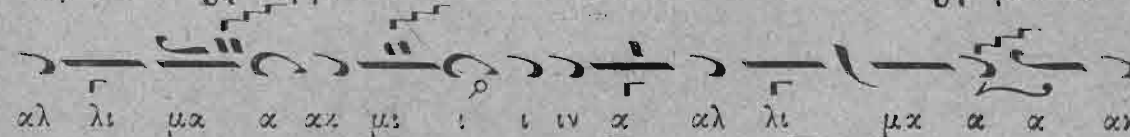
α α α μ π α α α α κ ῖ μ ι ν α α λ λι μα α α κ γ ε

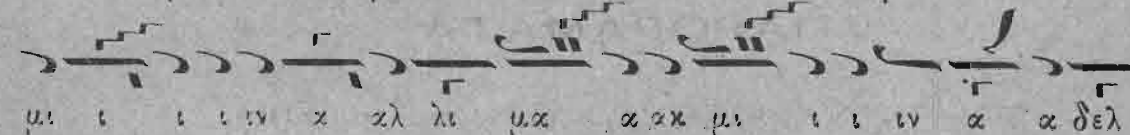
σ ι ι δ ι α α δ ε λ λ α α α σ α ι λ λ α δ α α τ α α α

α μ π α κ ῖ ὄργ. ῖ μ ι ν α

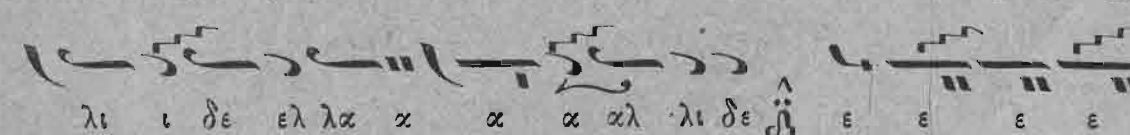
α λ λι μα α α κ μ ι ι ι ι ν α α λ λι μ α α α α κ

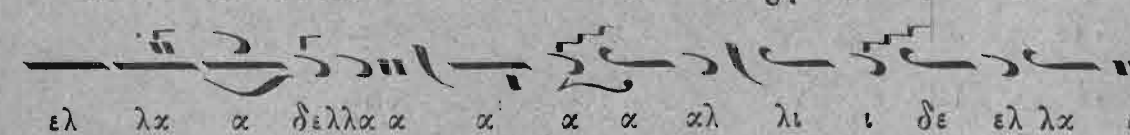
μ ι ι ι ι ν α α λ λι μα α α κ μ ι ι ι ι ν α α δ ε λ

λ α α α α α α λ λι ι δ ε ε λ λ α α α α α α λ

λ ι ι δ ε ε λ λ α α α α α λ λι δ ε ῖ ε ε ε ε

ε λ λ α α δ ε λ λ α α α α α λ λι ι δ ε ε λ λ α α

α α α α λ λι ι δ ε ε λ λ α α α α α λ λι δ ε ῖ

 ε ε ε ε λ λ α α δ ε λ λ α α α α α λ λ ι : δ ε

ελ λα α α α α λ λ ι ε δε ελ λα α α α αλλι δελ

λα α α υ α ιλ λχ δα α ταμπχ κι τα μπχ α α κι

 τὰ μπα α α κι τὰ μπα α α κι τὰ μπα κι μ τὰ α μπα α κι

τα μπαχχ α ιλ λα δα α τα α α αμπαχ ὄργ.

 α ι λ κτλ. μέγρε τέλους και πάλι

ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦ π

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Σελ.	9	στ.	21	ἀντί Ὁθωμανικῇ	γραφτέον	Τουρκικῇ.
»	15	»	2	» παραφρασθέντων	»	μετεννεγμένων.
»	26	»	27	» ἀριθμός	»	ρυθμός.
»	30	»	5	» Τέκ (τό τελευτ.)	»	Τεέκ.
»	28	»	15	» 	»	
»	44	»	20	» 	»	
»	48	»	12	» μά	»	νά

καί τινα ἄλλα μικροῦ λόγου ἄξια ὡς θρυασθέντων τῶν στοιχείων.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

† 'Η Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωακείμ ὁ Γ', σῶμ. 50. † 'Η Α. Θ. Π. ὁ πατριάρχης πρώην Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντῖνος ὁ Ε', 50. † 'Η Α. Θ. Π. ὁ πατριάρχης πρώην Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθιμος ὁ Ζ', 20. † 'Η Α. Θ. Π. ὁ πατριάρχης πρώην Κωνσταντινουπόλεως Νεόφυτος ὁ Η', 20. Τὸ Ἱερὸν Κοινὸν τοῦ Παναγίου Τάφου, 100. † 'Η Α. Θ. Μ. ὁ πρώην Ἱεροσολύμων Νικόδημος, 20. † 'Η Α. Θ. Μ. ὁ πρώην Ἀντιοχείας Σπυρίδων, 20, † 'Ο Ἐφέσου Ἰωακείμ, 20. † 'Ο Κυζίκου Ἀθανάσιος, 20. † 'Ο Νικαίας Ἱερώνυμος, 20. † 'Ο Χαλκηδόνος Γερμανός, 20 † 'Ο Δέρκων Καλλίνικος, 20. † 'Ο Θεσσαλονίκης Ἀλέξανδρος, 20. † 'Ο Σμύρνης Βασίλειος, 10. † 'Ο Κρήτης Εὐμένιος, 10. † 'Ο Ἀγκύρας Σωφρόνιος, 10. † 'Ο Μεσημβρίας Τιμόθεος, 10. † 'Ο Σάμου Κωνσταντῖνος, 10. † 'Ο Πελαγονίας Βασίλειος, 10. † 'Ο Σηλυβρίας Διονύσιος, 10. † 'Ο Γρεβενῶν Ἀγαθάγγελος, 10. † 'Ο Σισανίου Σεραφεῖμ, 10. † 'Ο Κρήνης Θεόκλητος, 15. † 'Ο Μοσχοννησίων Νικόδημος, 10 † 'Ο Λέρου καὶ Καλύμνου Γερμανός, 10. † 'Ο Μετρῶν Ἰωακείμ, 10 † 'Ο Σάρδεων Μ. Κλεόβουλος, 10. † 'Ο Παραμυθίας Ἱερόθεος, 10. † 'Ο Νεαπόλεως Ἀρσένιος, 10. † 'Ο Παμφίλου Μελισσηνός, 20. † 'Ο Μυρέων Ἀθ. Δάσκαρις, 20. † 'Ο Συννάδων Εὐγένιος, 5. † 'Ο Ροδοστόλου Ἀλέξανδρος, 5. † 'Ο Θεωδωρουπόλεως Λεόντιος, 5. † 'Ο Δαφνουσίας Κωνσταντῖνος, 5. † 'Ο Μ. Πρωτοσύγκελλος Βενιαμίν, 5. † 'Ο ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου Ἀθ. Πιπέρας, 5. † 'Ο Μ. Ἀρχιδιάκονος Ἀθηναγόρας, 5. 'Ο δευτερεύων Διονύσιος, 2. 'Ο Μ. Ἐκκλησιάρχης Καλλίνικος, 2. 'Ο Σεβαστείας Γλυκερίος Ἐπίτροπος τοῦ Παναγίου Τάφου, 10. 'Ο τοῦ Σινᾶ Ὅρους Ἐπίτροπος ἀρχιμανδρίτης Πορφύριος, 5.

Οἱ πανοδίοι. Ἀρχιμανδρῆται

Μακάριος Σκλαβίδης, Χάσκιοϊ. Γρηγόριος, Ἀνθιμος Γοργάλης, Ἀντιγόνη. Ἰε-
ρόθεος Ἀνθουλίδης, Χρυσόστομος [Παπᾶ Θεοδώρου, Ἀγ. Τριάδος Χαλκηδόνι, Φιλό-
θεος Λουκίδης, Ἀγ. Εὐφημίας αὐτόθι, Στέφανος Λαμπίδης, Βαθυρρύακι, Ἀντ. Ἀν-
τωνῖνος Ἐλπίδος Κοντοσκαλίω, Γρηγόριος Ἀγ. Ἰωάννου, Γαλατᾶ, Σωκράτης,
Μακροχωρίω, Σύγκελλος Ἀνθ. Ἀθανασιάδης, Θ. Ἀναλήψεως Ὑψωμαθείοις,

Νεόφ. Λαμπαδαρίου, Ἀγ. Κωνσταντίνου αὐτόθι, Θεόφιλος Λαμπρίδης, Ἀγ. Μηνᾶ αὐτόθι, Τιμόθεος Βυζάντιος, Παρθένιος, Φερήκιοι, Γεννάδιος Ἀμαξόπουλος, Σίλβεστρος, Κουζγουντζουκίω, Εὐγένιος Πετούλης, Παμμ. Ταξιαρχῶν Βαλατᾶ, Πανάρετος Τράντας, Νικόλ. Παπᾶ Βασιλείου Ὀλύμπιος μ. Τσεμετζέ, Εὐστάθιος, Χρυσοτόπλεως. Ἱερόθεος ἱερομ. Πριγκήπω, Παγκράτιος Γούναρης ἱερομ. Τσεγκέλιοι, Διονύσιος Ἡγούμε. Ἀγ. Γεωργίου Πριγκήπω, Ἱερεμίας Πετρόπουλος Ἡγούμε. Μονῆς Ἀγ. Γεωργίου Ἀντιγόνῃ, Δαμιανὸς ἱερομ. Μετοχίω Π. Τ.

Οἱ Αἰδεδιμώτατοι.

Ἀντώνιος Σακελλάριος Παναγίας Νεοχωρίω, Μιχαὴλ Παρθενίδης Πνευμ. Ἀγ. Ἰωάννου Γαλατᾶ, Παρθένιος Πετρίδης ἱερεὺς Βλάχα, Σωτήρ. Νικολάου Πασᾶ μαχαλέ, Μεγακλῆς Οἰκονομίδης ἐφημ. Νεοχωρίω, Πρωτοπρεσβύτερος Σωτήριος πνευμ. Ἀγ. Δημητρίου Ταταούλοις, Εὐάγγ. Γάμβας ἱερεὺς Μουχλίω, Ν. Ζέρας ἐφημ. Τζιβαλίω, Ι. Σκάρκος Κουζγουντζουκίω, Ἀθ. Γεωργίου πνευμ. αὐτόθι, Κ. Νιτσιδης προϊστ. Ἀγ. Νικολάου Ὑψωμαθείσις, Νικόλ. Κάζηκας Ρυσίω.

Οἱ ἱερολογιώτατοι Ἱεροδιάκονοι.

Ἀγαθάγγ. Θεοδοσιάδης Ἀγ. Παρασκευῆς Βαθυρρύακι, Νικηφόρος Ἀγ. Τριάδος Χαλκηδόνι, Γεννάδιος Ζησιάδης Ἀγ. Εὐφημίας αὐτόθι. Πολύκαρπος Τροχάνης Ἀγ. Κωνσταντίνου Πέραν, Χρῆστος Τζιβανόπουλος Παναγίας Νεοχωρίω, Νεόφυτος ἐκ Μυριοφ. Ἀγ. Νικολάου αὐτόθι, Β. Χονδράκης Ἀγ. Ἰωάν. Χίων, Ι. Τριανταφυλλίδης, Π. Καφατιανῆς Γαλατᾶ, Ἦλ. Παπαδόπουλος Διπλοκιονίω, Ἀθανάσιος Τσεγκέλιοι, Δωρόθεος Βιζυηνὸς Πασᾶ μαχαλέ, Θεόδωρος Ἀναγνωστίδης Μακροχωρίω, Βικέντιος Χατζιδάκης Ἐξ Μαρμάρου, Πολύκαρπος Ἠλιάδης Τζιβαλίω, Γ. Κοκκαλιάδης Σωτήρος Χριστοῦ Γαλατᾶ, Ἰωακείμ Πατρογιάννης Συναϊτικῶ Μετοχίω, Λεων. Ξένος Ἀγ. Ἀθανασίου Ταταούλοις, Ἀδραᾶμ Ἀγ. Κυριακῆς Κοντοσκαλίω, Ἀγαθάγγελος Καραγατσίδης Ἀναλήψεως Ὑψωμαθείσις, Φώτιος Μετοχίω Π. Τ., Ι. Μάκρας Ἀγ. Νικολάου Γαλατᾶ, Νικηφόρος Καζᾶς Ἀγ. Τριάδος Πέραν, Δ. Πολυχρονιάδης Πριγκήπω, Κωνσταντῖος Ευδάκης Ἀγ. Φωκᾶ Μεσάχωρίω, Ἰωακείμ Παπαδόπουλος Παντειχίω, Σωφρόνιος Λαζαρίδης, Γ. Παπαδόπουλος Μάλτεπε, Ναθαναὴλ Μάσσου Χάσκιω, Στέφανος Κ. Κωνσταντινίδης Ἀγ. Μηνᾶ, Χρυσόστομος Κανάκης Ἐγρί-καποῦ.

Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μουσικολογιώτατοι.

Ἐν Φαναρίω.

Ἀριστ. Νικολαΐδης τοποτ. πρωτοψ, Ἰάκωβος Ναυπλιώτης Λαμπαδαρίου, Κ. Κλάβας α' δ., Δ. Φωκαεὺς β' δ. Πατριαρχείων, Κ. Ζαχαριάδης καθηγητῆς. Μανουὴλ Γεδεών ἀρχαιολόγος, Εὐστ. Βιγγόπουλος α', Ι. Σχαμπαγιάννης β', Ἀντ. Δηλεγιάννης δ. Μετοχίου Π. Τάφου, Κ. Π. Σταυρίδης ἔμπορος, Γ. Γλυκεᾶς ἱεροψ. καὶ φωτογράφος. Χαρίσ. Ἀσημόπουλος μουσ. Ἀγγελος Ἀλ. Βρυένιος.

Ἐν Πέραν.

Εὐστρ. Παπαδόπουλος α', Γρ. Πασχαλίδης β', Β. Ὀνουφριάδης α' δ., Μ. Παναγιώτου κ. Εἰσοδίων, Μ. Μουρκίδης α', Ἀνδρ. Καμίλης β', Κ. Πρίγγος δ. Ἀγ. Τριάδος, Χρ. Ἰωαννίδης γραμμ. αὐτόθι. Ν. Καμαράδος α', Ἀριστ. Μασόλας β', Ι. Δούκας δ., Ι. Παλάτης. ψ. Ἀγ. Κωνσταντίνου, Γ. Παχτῆκος Δ. Φ. καὶ μουσικός, Μ. Χαζάκης μ., Ι. Βαβάκης ὑποδ. καὶ μ., Ι. Σκαρέντζας βιομ. καὶ μ., Ἀνθιμος ταχ. διανομεύς. Κωνσταντῖνος Στεφάνου δ. καὶ ψ.

Ἐν Γαλατᾷ.

Φ. Παπαδόπουλος α', Ι. Ἀγαδάκης β'. Ἀνδρ. Ζορμπᾶς α' δ., Ι. Δρομιάκοβις δ., Σάββας Πόρτικωφ δ., Ι. Κοσμετάτος κ. Ἀλ. Τσιτσίδης κ. Ἀγ. Νικολάου, Ι. Βασιλειάδης α', Εὐστ. Τιμωνίδης β' Π. Καφατιανῆς, Γ. Βινάκης α', Β. Ἀναστασιάδης β', Ι. Θεοδοσιάδης δ., Δ. Βασιλάδης δ. Ἀγ. Ἰωάν. Χίων, Δ. Βουτσινᾶς α', Μ. Μόγιας. β', Στ. Κολόμβος δ., Ἀθ. Βαλλιᾶνος δ. Σωτ. Χριστοῦ, Ἀντ. Καρδαμένης μ. Κ. Μπεκιάρης μ., Θεοφ. Λουκάκης ἔμπορος καὶ ἔξ Ἀφισαῖς, Ἀριστόβουλος Δ. Χρηστίδης Τυπογράφος. Μιχαὴλ Βασιλάκης διευθ. τοῦ Ἀλβανικοῦ Τυπογραφείου.

Ἐν Βλάχα.

Χαράλ. Καλογερόπουλος α', Πρ. Ἰωαννίδης β' Ἀγ. Θεοδώρων. Τρύφων Μ. Μπάσεφ ἔμπορος.

Ἐν Κοντοσκαλίω.

Δ. Βαφειάδης α', Β. Καλακίδης β', Σωτ. Κυριακίδης δ., Κ. Τσακίρακης δ., Μ. Φυτανίδης κ. Ἐλπίδος, Ι. Ζαχαρόπουλος α', Περ. Γαβριηλίδης β', Κ. Ἀρναούτογλους δ., Σερ. Χαραλαμπίδης δ. Ἀγ. Κυριακῆς, Ι. Ζαχαρόπουλος ἔμπορος, Ἀλ. Στ. Βοσβόδας τραπεζ. καὶ μ.

Ἐν Ταταούλοις.

Τιμ. Ὀνουφριάδης α', Χρ. Πασχάλης β' Ἀγ. Δημητρίου, Ἐλ. Ἰατροῦ α' Ἀγ. Ἀθανασίου, Ναθαλία Ἀλ. Κωνσταντινίδου, Ἠλίας Λαζαρίδης ἔμπορος καὶ μ.

Ἐν Διπλοκιονίω.

Ι. Χ' Κωνσταντῆς α', Ἐλ. Μαυρονένης β' Κοιμ. Θεοτόκου, Ν. Λαμπρινίδης α', Πάτροκλος Γεωργιάδης β' Πασᾶ μαχαλέ, Θεόδ. Δημητριάδης ἱεροψ. καὶ γραμμ.

Ἐν Μουχλίω. Ζαχ. Βασιλειάδης α' Παναγίας.

Ἐν Ἐδινρέ-καποῦ. Ἀλ. Ξενίδης α', Θρ. Ἀγαπητίδης β' Ἀγ. Γεωργίου.

Ἐν Τζιβαλίω.

Γ. Μπόμπας α' σώμ. 5, Ι. Καρνούπακης β', Ἀγ. Νικολάου Ν. Πανόπουλος ἐκ Σαφρᾶ μ., Χρηστῖνα Α. Κυριακίδου ἐκ Σαφρᾶ.

Ἐν Βαλίνω. Ι. Ἀποστόλου α', Χρ. Μαυρίδης β' Παναγίας.

Ἐν Ἐξ Μαρυάροις.

Μιλτ. Κανοναρχόπουλος α', Σωκρ. Κωνσταντινίδης β', Γοργοπηκόου, Θεόγνωστος Ἀραβίδης δ. καὶ ψ. Β. Κυριακίδης ἱεροψ. Π. Γ. Δαλλαβέρας, Ν. Α. Γαβαλᾶς μ. Κ. Α. Γαβαλᾶς μ.

Ἐν Ὑψωμαθείοις.

Α. Μπαλαμπάνης α' δ, Παν. Πασχαλίδης β' Ἀγ. Μηνᾶ, Χρ. Φυλακτόπουλος α', Β. Παπαδόπουλος β' Ἀγ. Κωνσταντίνου, Πέτρ. Κασαπιδίδης α', Ἀχ. Παπᾶ Θεοχάρη β' Ἀγ. Νικολάου, Ἐμμ. Μιχαηλίδης α' Ἀγ. Γεωργίου, Εὐάγγ. Μουταφίδης.

Ἐν Ζωοδόχῳ Πηγῇ Θεόδ. Γαϊτανάκης α', Μ. Χ' Ἀθανασίου β'.

Ἐν Μεσαχώρῳ. Ι. Φραγκόπουλος α' Ἀγ. Φωκᾶ.

Ἐν Μεγ. Ρεύματι. Ν. Βλαχόπουλος α' Παμμ. Ταξιαρχῶν.

Ἐν Βεδεκίῳ. Ἀριστ. Στρατόπουλος β' Ἀγ. Χαραλάμπους.

Ἐν Σωδοθενίῳ. Χριστ. Σακελλαρίδης α'.

Ἐν Νεοχωρίῳ. Στέφανος α' Παναγίας, Παναγιωτάκης α', Δ. Ἰωαννίδης β', Ἀγ. Νικολάου.

Ἐν Χαλκηδόνι.

Θεολ. Δογαρίδης α', Ν. Χρηστίδης β', Σωτ. Ἀμαξόπουλος δ., Γρ. Τουρίδης δ., Θ. Θεοδοσόπουλος δ, Κ. Πετρίδης κ. Ἀγ. Εὐφημίας, Β. Καμαράδος α' 2, Ἀλ. Νομισματίδης β', Εὐθ. Ἀλεξάνδρου α' δ., Ἀλκ. Παπαδόπουλος δ. Ἰάκ. Ναυπλιώτης δ., Μ. Στεφανίδης δ, Γρ. Βλαχόπουλος κ. Ἀγ. Τριάδος, Ἀχ. Βαφειάδης α' Ἀγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Ἡλίας Χρηστίδης, ἀσφαλιστής, Ἀλ. Σκενδερίδης, δημοσιογράφος καὶ μυσ. Ἰάκ. Κωνσταντινίδης, ἔμπορος καὶ μυσ. Ἰ. Γεωργιάδης ἀλευρομεσίτης, Κ. Μπούκης ἔμπορος, Ἰ. Θεωδωρίδης ἱατρός, Μιχ. Ἡλιοῦ ἱατροφιλόσοφος, Κίμ. Ξανθόπουλος ἱατρός, Κωνστ. Κόντης, Θωμ. Ν. Μαλούσης φαρμακ. Γεώργιος Τσούβαλης ἔμπορος, Στ. Α. Σταυρίδης φαρμ., Σωτ. Σωτηριάδης φαρμ. Χρήστος Α. Κολουβίας φαρμ.

Ἐν Χρυδουπόλει.

Μιχαήλ Α. Σάββις κτηματίας, Κ. Σουλτάνης ἔμπορος καὶ μυσ. Θεόπ. Τσοχατζόγλους ὥρολογ. Σοφοκλῆς Ζαχάροβις. Φώτιος Παταλίδης ἔμπορορράπτης. Ἀπόστολος Ζ. Ξανθόπουλος φαρμ. καὶ μυσ. Β. Χ. Ἀνθουλάκης μαθ. καὶ μυσ.

Ἐν Κουζγουντδουκίῳ.

Ἀριστ. Θ. Ξεντὲς α', Γ. Θ. Ξεντὲς β'. Ἀγίου Παντελεήμονος.

Ἐν Τσεγκέλκιοι.

Ι. Κωνσταντινίδης διευθ. καὶ α', Περ. Μακρῆς β', Ἀγ. Γεωργίου.

Ἐν Κανδυλλί. Ἀριστείδης Κρίθας α'.

Ἐν Παδᾷ Βαξέ. Παν. Μιχαηλίδης μυσ.

Ἐν Μαλτεπέ. Σταῦρος Χατζόπουλος δ. καὶ ψ. Δ. Γαβριηλίδης δ. καὶ ψ. Κυριακὸς Κυριαζόπουλος βιομ. καὶ μουσικός.

Ἐν Χαρταλιγῇ. Γ. Δαναθασίδης διευθ. καὶ α'.

Ἐν Παντειχίῳ. Γ. Παπαδόπουλος μουσικολόγος, Θεοφ. Εὐμορφόπουλος διευθ. καὶ α'. Γ. Σαββίδης δ. καὶ β', Κ. Ἀθ. Μπότταρης ἀρχιτ. καὶ μυσ.

Ἐν Προγκήπῳ. Ἀθ. Κρητικὸς ἔμπορος καὶ μυσ., Λεων. Χαμαμτζῆς β'.

Ἐν Χάλκῃ. Γ. Πρωγάκης μουσικὸς. Θεολ. Σχολῆς, Δ. Στρατόπουλος α', Ἀν. Παπᾶ Δημητρίου μυσ. Ν. Κωνσταντινίδης α' Ἀγ. Γεωργίου Μετοχ. Π. Τάφου.

Ἐν Ἀντιγόνῃ. Ι. Ἀλεξανδρίδης α', Κ. Θουανίδης δ. καὶ β', Τιμ. Προδρόμου, Πέτρος Πετρόπουλος μυσ.

Ἐν Μεγ. Βακάλκιοι. Ἡλίας Β. Βελλιάδης δ καὶ ψ.

Ἐν Θεραπείοις.

Ν. Ἀγγελίδης α', Κ. Στ. Μαμαλῆς β'. Ἀγ. Γεωργίου, Κ. Ἰωαννίδης α', Σκαρλάτος Βυζαντινὸς β' Ἀγ. Παρασκευῆς.

Ἐν Μακροχωρίῳ. Χαρίλ. Καροῦσος, Γ. Ἐλασίτης μ.

Ἐν Ἀγίῳ Στεφάνῳ.

Γ. Γεωργαντίδης δ. καὶ α', Θεόδ. Ξένος δ. καὶ β' Ἀγ. Στεφάνου, Γ. Δ. Παπαδόπουλος μ.

Ἐν Μέτραις. Χαράλ. Δημητριάδης α', Ἐμμ. Α. Παπαδόπουλος β'. — Ἐν Καλικρατείᾳ. Ἀθ. Γάγαλης α', Β. Ἀγγελίδης β'. — Ἐν Μ. Τσεκμετζέ. Θεόδ. Γεωργιάδης δ. καὶ α'. — Ἐν Γαλαταρίοις. Κ. Παπαδόπουλος δ. καὶ α'.

Ἐν Σηλυβρία. Στέφ. Χρ. Καρχιπουρούνης α'. Ν. Χρ. Νικολαΐδης βιομ. — Ἐν Δξεδῷ. Σαράντ. Κορτσιδῆς διευθ. καὶ α'. — Ἐν Ἐξαοτέρῳ. Παπᾶ Χαρίτων ἱερ. Προϊστ. Ἀχ. Ἡλ. Κοντίδης διευθ. καὶ β'. Ἡσαΐας Καμπάνης δ. καὶ α', Χουρμ. Ζαφειρόπουλος μ. — Ἐν Αἰγιαλοῖς. Μιλτ. Μπαξεθανίδης. Σωτ. Α. Παπαδόπουλος. — Ἐν Δημοκρανίοις. Ἀριστείδ. Γεωργιάδης δ. καὶ α'.

Ἐν Βιτωλίοις. Στ. Ζεμπουλίδης α'. — Ἐν Ἐπιδάταις. Παπᾶ Παναγιώτης. Ἀριστείδ. δ. καὶ ψ., Λιβ. Λιθεριάδης ἱατρός. — Ἐν Τσακιλίῳ. Γ. Ἀναστασιάδης, δ. καὶ α', Β. Παπαδόπουλος δ. καὶ β'. — Ἐν Νεοχωρίῳ. Ἐμμ. Γ. Παπαδόπουλος δ. καὶ α'. — Ἐν Δελλιώναις. Εὐστ. Παπαδόπουλος.

Ἐν Ἀγίῳ Ὄρει Ἀθῶ.

Ἡ ι. καὶ σ. Μεγίστη Μονὴ τοῦ Βατοπεδίου 20, Ἀνθιμος προηγ. Βατοπ. ἐξ Ἀδριαν., Γεράσιμος προηγ. Βατοπ. ἐκ Μαρμαρᾶ, Γρηγόριος μον. Βατοπ., Ἡ ι. καὶ σ. Μ. τῶν Ἰερόρων 10, Ἰωακείμ μον., Τὸ ι. Κοινόβ. τοῦ Ἀγ. Διονυσίου 10, Δομέτιος μον. 5, Ἡ ι. καὶ σ. Μ. τοῦ Ξηροποτάμου 10, Κορνήλιος Χανὸς μον. Ἡ ι. καὶ σ. Μ. τοῦ Φιλοθέου 2. Τὸ ι. Κοινόβιον Καρχαλλοῦ 2, Φίλιππος μον. Καρ. Τὸ ι. Κοινό-

βιον τῆς Σίμωνος Πέτρας 5. Ἡ ἱ. καὶ σ. Μ. τοῦ Ἀγ. Παύλου 5, Τὸ ἱ. Κοινόδιον τοῦ Ἐσφιγμένου 2. Ἡ ἱ. καὶ σ. Μ. τοῦ Σταυρονικήτα 5, Συνέσιος ἱεροδ. Σταυρον. Εὐγένιος Μ. Ρύσιος Σταυρον., ὁ προηγ. Ἐλευθέριος τῆς Μ. Σταυρον. Ἡ ἱ. Ρωμαν. κοινοβ. Σχήτη τοῦ Τ. Προδρόμου 2. Ἡ ἱ. καὶ Σεβαστὴ Κοινότης τοῦ Ἀγίου Ὁρους Ἀθω 20. Ὁ ἀρχιγραμμα. Αὐτῆς Γέρων κ. Κορνήλιος Λαυριώτης, Κυριακὸς Ζαχαριάδης, Χριστόδουλος Ματθαίου ζωγρ. Χρυσόστομος μον. ἀγιογρ., Κ. Δ. Γρυδαβιώτης, Ὁσ. Δανιὴλ μον., Κ. Κωστήλοπούλος μον., Δαμασκηνὸς ἱερομ. Φλασκᾶς, Κοσμάς μον. ἱεροφ. ἱεροδ. Γαβριὴλ Ναρσ. Ξηροπ.

Νέα Σκύτη.

Κύριλλος ἱερομ. ἀγιογρ. Γρ. Κωστεριάδης μον. Μηνᾶς μον. Ζαχαρίας μον. Γαβριὴλ μον. Ἐφέσιος, Ἱερόθεος μον. Λέσβιος, Ἀγία Ἀννη, Ἰωσήφ μον. Ὀνούφριος μον. ἀγιογρ.

Ἐν Ἀδριανουπόλει.

Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος Κύριλλος, Ἀρχιμ. Ἰγνάτιος Ὡξάρχος τοῦ Π. Τάφου. Ὁ Πανος. ἡγούμε. τοῦ Λαυριωτ. Μετοχ. Ἐλευθέριος. Παπᾶ Ἰωάννης ἱ. Μητροπ. Παπᾶ Ἀγγελῆς ἱ. Ταξιάρχων, Δ. Ἀφεντάκης α', Δ. Βαλασιδῆς β', Μητροπ. Ἀθ. Χρυσολόγης α' Μετοχ. Π. Τ. Ἀρ. Παπαζόγλους β' Ἀγ. Νικολάου, Ι. Γ. Σαμακοδίτης δ. καὶ α' Ἰλδριμίω, Γ. Σαβδόπουλος δ. καὶ α', Κ. Παπᾶ Γεωργίου δ. καὶ α', Κ. Χ' Γεωργίου β', Ταξιάρχων, Μ. Νικολαΐδης δ. καὶ α', Κούμ μαχαλέ, Ζ. Κωνσταντίνου α', Ἀπ. Δημητρίου β' Κεϊκίω. Χ. Γ. Ἐλευθεριάδης δ. καὶ ψ. Δεμιρδέσι.

Ἐν Αἰδουμοτείῳ.

Βαρλαάμ ἱερομ. Ἱεροσολ. Γ. Δασκαλόπουλος δ. καὶ α', Θ. Βαφειάδης β' Παναγίας, Γ. Βαφειάδης δ' καὶ α' Μητροπ. Μ. Παναγιώτου ἔμπορος.

Ἐν Σουφλίῳ.

Ἀρχιμ. Πορφύριος ἡγούμε. Ἰβηρ. Μετοχίου, 2, Σακελλάριος ἱ. Ἀντώνιος. Παπᾶ Ἰωάννης Π. Εὐαγγέλου Ἀγ. Γεωργίου, Στ. Παπᾶ Χαραλάμπους α' Ἀγ. Γεωργίου, Παπᾶ Σταμμ. Μπαμπαλίτης ἱ. Ἀγ. Γεωργίου. Χαράλ. Παπᾶ Μαυρουδῆς α', Παναγ. Δεμιρτζῆς β', Ι. Γ. Ἐπιτροπούδης δ. Ἀγ. Ἀθανασίου.

Ἐν Δεδέ Ἀγάτς, Ι. Κύρκου β' Ἀγ. Νικολάου.

Ἐν Τυροζόῳ, Ἀδελφότης α' Ἀγ. Χαράλαμπος, 2, Εὐστρ. Τιανίδης δ. καὶ ψ.

Ἐν Μυτιλήνῃ.

Ἡ Α. Π. δ. Πρωτοσύγκελλος Κύριλλος, Ὁ Μ. Ἀρχιμ. Λεόντιος, Αἰδ. Γαβριὴλ Δομένικος, Αἰδ. Θρασύδουλος Καγιανίου, Κ. Χλοΐδης ἔμπορος καὶ ἐπίτροπος Ἀγ. Γεωργίου, Μ. Εὐθυμιάδης α' Ἀγ. Θεράποντος, Θ. Φ. Πανερίδης α' Ἀγ.

Θεοδώρων, Ν. Παπαγεωργίου α', Γ. Ὀρφανὸς β' Μητροπόλεως, Παν. Ἀναστάσιου α', Ν. Φαραδέλλης β', Χρυσομαλλούσης, Δ. Διαπόπουλος δ. καὶ ψ. Καγιανίου, Γ. Προβιάς μ. καὶ βιομήχανος αὐτόθι, Ἀργ. Δ. Εὐστρατιάδης α' καὶ βιομ. Βαριᾶ, Εὐστρ. Δ. Γιαννικέλλης μ. Μ, Ν. Γιακαλῆς δ. ψ. Παναγιούδα, Εὐστρ. Στ. Εὐαγγελينوῦ δ. ψ. Παμφίλους, Γαβρ. Γερμανὸς α', Ἀνω Χάλικι, Ἐμμ. Δ. Βουλαλᾶ ψ. καὶ τυπογράφος.

Ἐν Κυδωνίαις.

Ἀρχιμ. Καλλίνικος προΐστ. Προφ. Ἡλιοῦ, Ὁσιώτ. Σωφρόνιος Ἰβηοίτης, Αἰδ. Παναγιώτης Ἀγ. Γεωργ. Οἰκ. Ποσειδῶν προΐστ. Ἀγ. Δημητρίου, Χαρ. Βαφειάδης α', Μ. Καλαφτελλῆς β'. Χρ. Ρουμελιώτης δ. Μητροπόλεως, Γ. Ρηνέλλης α' Ἀγ. Γεωργ. Ν. Χριστοδούλου α', Π. Σ. Σωτηρίου β', Ζωοδόχου Πηγῆς, Ἀν. Δ. Χαρελλῆς α' Ἀγ. Τριάδος. Δ. Ὀρφανέλλης α' Ἀγ. Δημητρίου, Ἀλ. Σπύρου α' Ταξιάρχων, Γ. Δ. Λαγός α', Ι. Δ. Λαγός β', Ἀγ. Βασιλείου Στυλ. Ἀτζέμης μηχαν. μ. Ν. Οἰκονόμου α', Ν. Μπογιατζῆς β', Γενιτσαροχωρίω, Ν. Δ. Μπακλᾶς. β' Ἀγ. Νικολάου, Χρ. Ρηνέλλης ἔμπ. μ. Ν. Παπαπαναγιώτου γραμμ.

Ἐν Μοδχοννδίοις.

Ι. Βουδούρης α', Ἐμμ. Κανέλλος β' Μητροπόλεως, Παρασκ. Ι. Ἀθηναίου α' Ἀγ. Τριάδος, Παν. Καρνιαούρος β' Ἀγ. Δημητρίου, Ἀθ. Κουβαρᾶς ἔμπορος μ.

Ἐν Κρήνῃ. Κ. Γ. Βουρλάκης α' Εὐαγγελιστρίας, Π. Ἐμμ. Τσελεπιδάκης ἔμπ. — Ἐν Ἀγ. Παρασκευῇ. Μ. Σωτηρόπουλος β' Ἀγ. Παρασκευῆς, Δ. Α. Ὑψηλάντης βιομ. — Ἐν Κάτω Παναγίᾳ. Ἡρ. Πανταζίδης α' Κοιμ. Θεοτόκου, Π. Χ. Πέτρου α' Ἀγ. Νικολάου.

Ἐν Σμύρνῃ.

Αἰδ. Νικόλ. Ἀρετσίνης, ἱεροδ. Ι. Δανιηλίδης, Κ. Π. Ι. Μισιρλῆς α', Γ. χ. Ἀντωνίου β' Ἀγ. Γεωργίου, Δ. Κονταξῆς α' Ἀγ. Αἰκατερίνης, Κ. Μεταξᾶς α' Ἀγ. Ἰωάννου, Παῦλος Γιαγτζόγλους, Ι. Γ. Σωτηρόπουλος α'. Ἐν Μενεμένη. — Γ. Π. Λαγουδάκης β' Ἀγ. Νικολάου, Σόλων Α. Φωτιάδης, Γρηγ. ἱεροδ. Μιχαήλ δ. Ἀγ. Φωτεινῆς, Γ. Κ. Κιουρτσόγλους α' Ἀνω συνοικίας, Κυριακ. Λαζαρίδης β' Ἀγ. Ἰωάννου Φαουλᾶ Ὁωμ. Σταλίδης Ἐκκλ., Γ. Κ. Φραγκάκης φαρμακ. Σταῦρ. Α. Βαλλιάνος α' Εὐαγγελιστρίας, Ν. Σ. Κουκουλάκης δ. — Ἐν Περαίᾳ. Ἐμμ. Κ. Σάρδης αὐτόθι, Κ. Βουδούρης β' Ἀγ. Παντελ., Γ. Παπᾶ. Ι. Παρασχίδης α' Ρετζ. Δερέ.

Ἐν Χίῳ.

Αἰδ. Κ. Παπαγιαννιώδης, ἱερομ. Δαμασκηνὸς ἱ. Νοσοκομείου, Αἰδ. Γ. Καμπανόπουλος, Γ. Σπεντζάκης ἔμπ. μ. Ἀργ. Κοκκινάκης α' Εὐαγγελιστρίας, Π. Βυζανιάρης ἔμπορος, ἱεροδ. Μ. Καλαμάρης α' Ν. Μονῆς, Ἀντ. Ἀδαμίδης, Παντ. Πολίτης α,

Ἀγ. Νικολάου, Ματθ. Μουντὲς α' Ἀγ. Ἀννης. Ι. Λατουσάκης α' Ἀγ. Λουκᾶ, Μ. Φωτεινὸς α', Κ. Ἀμύγδαλος β' Ἀγ. Γεωργίου, Σταμμ. Ζωγράφος ψ. καὶ κτημ., Ἀλ. Δ. Φαλτάκης ψ, Κυριακ. Πυλιάρος ψ., Δ. Α. Ἀξιῶτης Ζυφιά, Ι. Κ. Σαμαράς, Ι. Κ. Θαλασσινός, Χριστοφ. Γλύκας, Παντ. Χαμέτης, Χ. Γεώργ. Μικέδη ψ. ἐκ Μυρμύγκι, Γ. Πασβάντης ἔμπορος, Φρατζῆς Πασβάντης ἔμπορος, Γ. Πιτροπάκης α' Σ. Χριστοῦ, Πολύκ. Παξεβανέλης Σιναΐτης, Ν. Κάβουρας μ. — Ἐν Βροντάδῳ. Ἱεροδ. Χριστοῦ, Πολύκ. Παξεβανέλης Σιναΐτης, Ν. Κάβουρας μ. — Ἐν Βροντάδῳ. Ἱεροδ. Στέφ. Τσιγλῆς, Δ. Γιόμελας α', Ν. Τ. Χαροκόπος β' Ἀγ. Γεωργίου, Ἀδὰμ. Μ. Μιτριλῆς α' Προφ. Ἡλιοῦ, Ι. Κ. Ἀχάβαλος α' Συμ. Νικήτας β', Παναγ. Ἐρυθριανῆς, Ν. Ἀναστασάκης β' Ἀγ. Ἰσιδώρου, Δ. Παραδείσης α' Ἀγ. Μάρκου, Κυριακ. Ν. Ψαλτάκης β', Παν. Τουρλωτῆς, Γ. Εὐδὰς δ. ψ. Ἐν Κάμπῳ. — Αἰδ. Παναγιώτης προΐστ. Ἀγ. Ι. Θεολόγου, Αἰδ. Γ. Βενέτος καὶ Δ. Ι. Σφήκας δ. Ἐν Καρυαῖς. — Ι. Στ. Γκιάλης α' Ἀγ. Ἰσιδώρου Χαλκίος, Παν. Δ. Σαγιάδης β' Ἀγ. Αἰκατερίνης. Ἐν Ζυφιά. — Ἱεροδ. Ν. Σκανδάλης διευθ. Ἀγ. Γεωργίου. Παν. Δ. Δέλλας α' Ἀγ. Πολυχάρπου. Ἐν Κάμπῳ. — Γ. Κοκκώδης δ. ψ. Ἐν Βέσδῳ. — Γ. Κάνου μ. Ἐλάτῳ. — Ι. Παπᾶ Κ. Διμπουσάκης α', Παν. Συριωτίσης. Κάμπῳ. — Χαριτίνη Μ. Τσόκου μον. Μ. Κοιμήσεως Μεστούς. — Ὀλύμπους. Μ. Παπακκαλάκης α', Μην. Παπαροζάκης β' Ἀγ. Γεωργίου. Πυργίῳ. — Δημοσθ. Ν. Κολόμβος δ. ψ., Ι. Ἡλ. Νικολός μ. Κ. Δημητρίου ψ., Ἀναγν. Κούνιαρις μ. καὶ βιομ. Ν. Μπενέττος μ. Καλαμωτῇ. — Σπ. Παρθενίδης μ. Στυλ. Γ. Σύλλας α' Ἀγ. Ἰωάννου (Βουδομμάτη) Κάμπου. Καλλιμασίῳ. — Εὐγενία Μαστρογιάννη καὶ Εὐδοκία Κ. Περίκου μοναχᾷ Μ. Πλακιδιωτίσης. Νεοχωρίῳ. — Αἰδ. Σωτήριος Ἀγγᾶς, Ἱερομ. Ἀντ. Ἐκατομμῆτης Μ. Ἀγ. Μηνᾶ, Σταμ. Δ. Ἀποστολίδης α' Ἀγ. Φωτεινῆς. — Εὐφρημιοῖς Αἰδ. Κωνστ. Ἀνδρεάδης, Ι. Σινδόνας α' Ἀγ. Εὐστρατίου.

Οἱ ἐν Σάμῳ — Βαθεῖ.

Ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Κ. Καραχριστόδουλος 2, Ι. Κουκούλης μουσικοδ. Ἱερ. Σχολῆς 2, Παναγ. Σδορώνου μ., Σταῦρος Κ. Ἀγγελίδης μ. καὶ ἔμπορος, δ. Ἀγ. καθηγούμε. τῆς ἱ. Μονῆς Ἀγ. Ζώνης Γρηγόριος Φιαμέγκος 2, Μενέλ. Νικολάου, Εὐάγγ. Τροβᾶς. — Ἀγ. Κωνσταντίνῳ — Σταυρινίδαις. Παπᾶ Δ. Δάφιος, Εμμ. Κ. Καλυμνιοῦ δ. ψ., Σταμμ. Δ. Ζαφείρας μ., Σταμμ. Γ. Βαλσάμος. — Νενέδαις Ν. Παπαλεωνίδα δ. ψ. — Καρλοβαδίους. Παπᾶ Δημήτριος π. Ι. π. Ν., Νικόλαος Γιαντουράκης, Ν. Σαράντου, Ἀδὰμ Χρ. Ἀνδρεάδης, Ι. Θ. Δροσινός. — Κοντεῖκοις. Ι. Γ. Σουρῆς. — Σκουρεῖκοις Γ. Σαριγιάννης ἔμπ. — Κουμειοῖς. Στ. Καλημέρης, Ι. Α. Κονδύλης ἰδιοκτ. Μουσείου, Ι. Παπακωνσταντίου β'. — Μαθαθοκάμπῳ. Παπᾶ Δαμιανός προΐστ. Σωκράτης Ἀντωνίου διευθ. καὶ θεολόγος, Ἀλ. Αλεξάνδρου ἱατρὸς καὶ μ., Δ. Παπαγεωργίου λιμενάρχης, Παράσχος Βρώτσος ἔμπ., Χρήστος Δήμαρχος, Χρυσόστ. Κ. Δηλανᾶς ἔμπ., Ι. Ἀγγελινάρας α' Ἀγ. Παρασκευῆς.

Ἐν Μυτιληνοῖς.

Ὁ Καθηγούμε. τῆς ἱ. Μ. Ἀγ. Τριάδος Κύριλλος 2, Ν. Ζημάλης, Αἰδ. Εμμ. Καυ-

δάκης, Ν. Δ. Καρπούζης νομικός, Νημ. Σκοῦρος δ. ψ. — Τηγανίῳ. Γ. χ. Δούκας ἔμπ. — Μαυρατζαίοις. Ἡ ἱ. Μ. τοῦ Τ. Σταυροῦ.

Οἱ ἐν Κρήτῃ

Ἡρακλείῳ. Ἀρχιμ. Βασίλειος Ἐξάρχος Π. Τάφου, Κ. Γ. Ζαχαράκης, Ι. Ἀπονορωνιωτάκης, Πέτρ. Καλαϊτζάκης, Ν. Ἐκκλησιάδης, Ι. Ἀργυράκης ἔμπορος καὶ μ. Γ. Χαραλαμπάκης, Ἐμ. Στεφανάκης, Μ. Σηφάκης δ. Ψ. Εὐάγ. Χ. Ζαμπετάκης, Γ. Μαραγκάκης, Κ. Πλευριτάκης Νεαπόλει (Κρήτης).

Οἱ ἐν Θεσσαλονίκῃ

Σωματεῖον ἱεροψ. α' Ἁγιος Ι. Δαμασκηνός 5, Ἱερομ. Καλλίνικος ἡγούμε. τῆς ἱ. Μ. τῶν Βλαταίων 2, Παπᾶ Μηνᾶς ἱ. Ἀγ. Μηνᾶ, Ἀστέριος Γ. Στερεός. Ἱεροδ. Καλλίνικος, Παπᾶ Γεώργιος α' Ἀγ. Ἀθνασίου, Ἱεροδ. Νικόλαος αὐτόθι. Σπ. Δ. Βουλγαράκης α' Ἀντ. Α. Ψύχας α' Ἀγ. Κωνστ. Χρήστος Π. Ἡλία ψ. Δημήτριος ἱεροδ, Ἀγ. Μηνᾶ, Δ. Τσιφτούδης, Γ. Α. Γεωργιάδης, Ι. Χ. Χαρισμιάδης, Δ. Β. Καϊμάκης, Ἀθ. Ζαχαριάδης (Ματζάρδα), Γ. Ι. Σιμώτας, Ἀστέριος Δ. Βέργος, Γεώργιος Γούσης α' Ὑπαπαντῆς, Γ. Ἡλ. Λαγγαζαλῆς ψ. Κ. Καυταντζῆς, Κλέαρχ. Π. Θ. Μαντζουρανῆς. — Ἐν Βασιλειοῖς. Σταμ. Α. Σινάκου. — Ἐν Καβάλλῳ. Χαράλ. Παπανικολάου, Κ. Α. Βαβατζάνης.

Οἱ ἐν Σέρραϊς.

Δανιὴλ ἱερομ. Προδρομίτης, Κ. Παπανικολάου α' Κουτλ. Μετοχίου, Μ. Ἰωσήφ α' Λαυρ. Μετοχίου, Γ. Κωνσταντίνου ψ. Ἀγ. Πεντελεήμονος, Θεμ. Χρ. Μαδεμλῆς ψ. Ἀγ. Βαρβάρας, Κ. Ἀλεξίου Κουμλῆ, Εὐάγ. Ἀθ. Σαμαρὸς ψ. Γ. Πασχάλη ἄλευρᾶς, Χρ. Μιλάχρης α', Ἀντ. Βασιλείου β' Προφ. Ἡλιοῦ, Ν. Παναγιώτου ψ. Ἀνω Ταξιάρχων, Παν. Ἀλ. Πλοῦχος. Ἀθ. Κυριακόπουλος μ. Γυμν. — Νιγρῆτη. Ἀλ. Σωτηρίου πρωτοψάλτης — Ροδολεῖθει. Ι. Χρ. Ναλπάντης ἔμπ. καὶ μ.

Οἱ ἐν Τραπεζοῦντι.

Παντ. Β. Μακρίδης 2, Ι. Παικίλδης, Ἐμπεδοκλῆς Γεωργιάδης, Ἀριστ. Παπαδόπουλος, Μιχ. Παπαδόπουλος, Κυρ. Π. Τητηρίδης, Ἀγαθ. Δημητριάδης, Κλεόμ. βροτος Θ. Παπαδόπουλος, Γ. Χρυσοστομίδης.

Οἱ ἐν Δορυλαίῳ

(Ἐσκι-Σεχίρ.) Ἀρχιμ. Πανάρετος, Κ. Κατσόλας α'. Κίμ. Πετρόνιος β' Ἀγ. Γεωργίου, Ι. Α. Κεῖβελης α', Ἱορδ. Β. Μαλγόπουλος β', Ἀγ. Χαραλάμπους.

Οἱ ἐν Κιουπλίοις

Ἱερεὺς Γεώργιος, Στυλ. Παπαδόπουλος α' καὶ ἐργοστασιάρχης.

Οἱ ἐν Τριγλία

Χρ. Α. Βελισάριος, Μενέλ. Ε. Χ. Μελκῆ, Εὐστρ. Ἡλία βιομ. — Συγῆ. Κ. Χρυσοῦ α' Παμμ. Ταξ. αρχῶν. — Μουδανίοις. Ν. Κατσῶνος α' ἀγ. Ἀννης.

Οἱ ἐν Ἰόππῃ

Παναγ. Γ. Βαφειάδης γραμ. καὶ α' Ἰβραήμ Χούρης μ. Ν. Τεππᾶς μ.

Οἱ ἐν Ἑλλάδι μουδικολογιώτατοι

Ἀθήναις. Αἰδ. Χρ. Οἰκονόμος Μητροπόλεως 2, Γρηγόριος Ἱερομ. Σακελλάριος Μεταμ. Παπᾶ Ἰωάννης Βῆχος, Ν. Κανακάκης α' β, Κ. Βενιζέλος β', Π. Πλιάκας δ. Μητροπόλεως, Μιλτ. Δάλας συμβολαιογρ. 2, Ἀθ. Σακελλαριάδης καθηγ. καὶ α' Θ. Ν. Χανιώτης ζηλωτῆς τῶν πατρίων ἐν τῇ Τραπεζῇ Ἀθηνῶν 2, Αἰδ. Ἡλ. Ἀνδρικόπουλος πρωθ. ἀγ. Κωνσταντίνου, Μπάμπης Βριζώλος α', Κ. Λάπας β' ἀγ. Εἰρήνης, Μάρκ. Πλυτᾶς α', Κ. Πολένας β' Χρυσοσπηλαιωτίσσης, Ἀναστ. Φιλίππου α' Ρόμθης καὶ κτηματίας 2, Παν. Ἀδριανὸς α' Μοναστηρακίου, Γ. Οἰκονομόπουλος α' Καπνικαρέας, Ἀριστείδ. Κανελλόπουλος ψ. καὶ βιομ. Γ. Δημητροκάλλης α' βιομ. Δ. Δημητροκάλλης β' Τριῶν Ἱεραρχῶν. Δ. Δημόπουλος ψ. Ν. Στουπάθης νομ. Δ. Βερτέλλης α' Παμμ. Ταξιαρχῶν, Θεμ. Βογιατζῆς α'. Χαράλ. Βοκραζανίδης β' ἀγ. Ἀποστόλων, Β. Παπαθανασίου α' Μεταμορφ. Γρ. Βαλινδρᾶς ψ. καὶ βιομ. Χρ. Παπαεμμανουήλ ἐμποροῦπ' καὶ μ. Δ. Σαρρῆς μ. Βάσος Βέργης ἱατρός, Εὐστ. Σκάρπας Φ. Θ. καὶ βιβλιοφ. Ρ. Σχ. Πειραιεῖ. Ἀρχιμ. Γερμ. Βαρικόπουλος καθηγ. Στ. Σασλόγλους α' 2, Ν. Ἀχιλλεὺς β'. ἀγ. Σπυρίδωνος, Ι. Σακελλαρίου α' ἀγ. Νικολάου, Αἰδ. Ἐμμ. Χ. Ἀνδρέου, Ν. Παπαϊωάννου α', ἀγ. Κωνστ. Ἱεροδ. Χρυσόστομος Νικολάου Εὐαγγελιστρίας, Ν. Δραπανιώτης α', Σπ. Κράκκης β' ἀγ. Διονυσίου, Χρ. Βαφειάδης α' Εὐαγγελιστρίας, Γ. Μαλτέζος β' ἀγ. Σοφίας, Σπ. Μανουσάκης ψ. καὶ βιομ. 2.

Ἐν Μεγάροις

Δ. Παπαποστόλου α', Ν. Βόρδος β' ἀγ. Παρασκευῆς.

Ἐν Κορίνθῳ.

Ἡ Α. Σ. ὁ Ἅγιος Κορινθίος Βαρθολομαῖος 10. Ἀρχιμ. Πανάρετος Παπαευθυμίου ἱεροκῆρυξ, Ἀθ. Δεκαοκτὸς ἐμπορ. μ. Ν. Πετρόπουλος α', Κ. Μητρούσης β', Ἀγ. Παύλου. Θ. Θωμαΐδης α', Κ. Μυροβλήτης β'. Ἀγ. Νικολάου, Κ. Μπέτσος δ. ψ. Παναγ. Ζερβὸς ψ.

Ἐν Βραχατίῳ. Ν. Διαμαντόπουλος κτημ. καὶ ἐπίτροπος. Εὐστ. Βασιλείου διευθ. καὶ α'. — **Κιάτῳ.** Αἰδес. Σακελλάριος Δ. Μπόμπουλας. Κ. Π. Σκορδᾶς δ. — **Μουλκίῳ.** Γρ. Πιπινάρης α' Ἡλ. Κοντογιάννης β', Κοιμ. Θεοτόκου. — **Βαδελικῳ.** Ἀλ. Ι. Κακαβάκης δ' ψ. — **Ξυλοκάστρῳ.** Γ. Σπ. Καραβᾶς ψ. κτημ. Ι. Παπαλεκόπουλος ψ. βιομ. — **Αἰγίῳ.** Αἰδ. Χαράλ. Παπαγεωργόπουλος, Αἰδ. Σπυρ. Σκαρτσίλας, Γ. Βλαχόπουλος φαρμ. Ι. Δύσσαρης φαρμ. Ἱερομ. Βαρθ. Βασιλειάδης Μ. Ταξιαρχῶν, Δ. Περι-

στέρης ἱατρός, Ἀργ. Κούκας δικ. κλητῆρ, Φίλ. Φιλιππόπουλος δικ. κλητῆρ ψ. κτημ. Θ. Ἀλεξόπουλος α' Φκνερωμένης, Κ. Τσεκούρας μ. βιομ. Ἀθαν. Παπακωνσταντίνου α' Ταξιαρχῶν, Ἀθ. Ζολώτας κτημ. Ἱεροδ. Ν. Καλυδιώτης Μητροπόλεως.

Πάτραις. Ἱερομ. Ἀγαθάγγελος [Μ. Ὀμπλοῦ, Ἀντίγ. Θεοδωρίδης α' Ἀγ. Ἀνδρέου. Ἀνδρ. Πιπαδασιλόπουλος α', Θ. Τσουλουχόπουλος β', Πάντοκράτορας, Χρ. Σπηλιόπουλος β'. Μητροπόλεως, Χαράλ. Μιντιλογλίτης β' Πανταάσσης.

Ἐν Γαστούνῃ. — Ι. Πεπονούλας α', Διον. Προκόπης β', Ἀγ. Νικολάου. — Ἀμαλιάδι. Δημοσθ. Γαλανόπουλος α' Ἀγ. Γεωργίου. Θεμ. Κηρχμέρας α' Ἀγ. Ἀθανασίου. Κ. Τσαπαλήρας β' Εὐαγγελιστρίας. Ἀλ. Λιβέρης ψ.

Ἐν Πύργῳ. — Κυρ. Μαυρίδης α', Ἀριστ. Παπαγεωργίου β', Ἀγ. Νικολάου. Π. Μπελούσης α', Π. Τσελεχωδίτης β', Ἀγ. Κυριακῆς. Γ. Νικολόπουλος μ. βιομ. Τρύφ. Λαϊνᾶς α', Λάμπρος Δ. Παπαδημητρίου β' Ἀγ. Ἀθανασίου. Ν. Παπαδόπουλος κτημ. Λαμπέτι. Ἀχιλ. Χ. Κοσμόπουλος ἐμπορ. μ. Ἀρχ. Ὀλυμπία. Ἀγγ. Παπαγεωργίου δ. ψ. Δαντζοῦ.

Ἐν Καλάμῃς. — Ι. Κατσαίτης α' Ἀγ. Ἰωάννου. Δ. Φιλανδριανὸς α' Ἀγ. Δημητρίου. Κ. Κ. Μαυρίδης α' Ὑπαπαντῆς. Παν. Καραπατέας μ. βιομ.

Ἐν Κυπαρισσίᾳ. — Ἀρχ. Νεόφυτος Τσιώνης. Γ. Καλογερόπουλος α' ἀγ. Τριάδος

Ἐν Τριπόλει.

Ν. Γιαννακόπουλος α', Δημοσθ. Βλασόπουλος β' Ἀγ. Δημητρίου Ἱεροδ. Ι. Ἀποστολίδης Χῖτος. Παναγ. Δ. Καλαμαρτζῆς α' Ἀγ. Βαρβάρας. Γ. Ι. Νικολόπουλος ἱεροσπ. Ν. Ν. Βασιλόπουλος ἱεροσπ. Β. Λαζαρόπουλος κ.

Ἐν Ἀργεῖ. — Σπ. Χαβάνης α', Ἀνάρχ. Τημελῆς β' Ἀγ. Πέτρου. Ν. Θεωνᾶς α' Κοιμ. Θεοτόκου.

Ἐν Ναυπλίῳ. — Ἀριστ. Εὐστρατόπουλος α', Παναγ. Περράκης β' Ἀγ. Νικολάου. Ὁ τῆς Ι. Μ. Ταξιαρχῶν Ν. Ἐπιδαύρου ἡγούμε. Σωφρόνιος

Κουτσόποδιῳ. Κ. Θεοφίλης δ. ψ.

Ἐν Κρανιδίῳ.

Αἰδ. Βασίλειος Σκληρᾶς Οἰκονόμος. Ἀθ. Πιπτιῶννου α' Τ. Προδρόμου. Ἀθ. Βαρδαμάσχος α' Ἀγ. Γεωργίου. Κ. Μιχ. Λουκᾶς β' Συν. Θεοτόκου. Κ. Ἀναστασίου φαρμ. μ. Δέδες Βάθης μ. βιομ.

Ἐν Ὑδρᾷ.

Εὐθ. Οἰκονόμου Ἱεροδ. Στυλ. Χαλιόρης α', Δ. Δελόπουλος β' Κοιμ. Θεοτόκου. Κ. Κοτομμάτης α' Ἀγ. Γεωργίου. Ἀνάρχ. Μερτύρης μουσικῶδ. Ἱερομ. Ἀκίνδυνος Ἀναστασιάδης Λαυριώτης, Δ. Χελιώτης α' Ἀγ. Δημητρίου, Γ. Α. Καλογήρου μ. βιομ. Ἀδρ. Καρβελλᾶς ἀγιογρ. α' Ἀγ. Νικολάου, Ι. Παπαδάκης μ. βιομ.

Σπέτσῃς. — Αἰδ. Ν' Μπαρμπάτσης ἐρ. Ἀγ. Ἀποστόλων.

Μεθολογίω.—Δ. Κίτσος επίτρ. Δ. Μοσκέτος α', Συμ. Δ. Μανιάτης β' 'Αγ. Παρασκευῆς. Β. Φαρμάκης β' 'Αγ. Παντελεήμονος Ν. Παπουτσόπουλος β' 'Αγ. Σπυρίδωνος. Σωκρ. Παπαδόπουλος μ. Γυμν. Γ. Παπαγεωργίου μ. Γυμν. 'Αλ. Γ. Μπαλάφας μ. Γυμν. Πλούτ. Παλαβιτσίνης μ. 'Επαγγ. 'Αντ. Κόνσολας μ. Σχολ. — **Νεοχωρίω.** Κ. Καππές α' 'Αγ. Ι. Θεολόγου.— Πάνος Πανόπουλος Σταμνά.

Αἰτωλικῷ.—'Αγαμ. 'Αθ. Καρβέλης μ. κτημ. —'Αγρινίω.—Χρ. Κουμπόρας α', Ν. Δαλιάνης β', 'Αγ. Τριάδος. Εὐθ. Β. Ραμόπουλος μ. καὶ ὥρολ. Στυλ. Κ. Μεταξᾶς τελ. ἱερ. Σχ. 'Αρτης. 'Αντ. Καραπάνος α', Μάρκ. Μαρκόπουλος β', 'Αγ. Γεωργίου. Μιχ. Γ. 'Αλεξανδρόπουλος ἔμπ. Κ. Πιπερτζίκος μ. Σχ.

Χαλκίδι.—'Η Α. Σ. ὁ Χαλκίδος καὶ Καρυστίας Χρυσάνθος 10. 'Αρχιμ. Θεοδόσιος ἡγούμε. τῆς ἱ. Μ. τοῦ ἁγ. Νικολάου, Γαλατάκι. Παρασκ. Στέργιος α' 'Αγ. Δημητρίου. Χρῆστος Παπαδημητρίου μ. 'Ιεροδ. Παῦλος Κ. Χριστοδούλου 'Αγ. Νικολάου. Κ. Ραγκούσης α, Μενέλ. Μοσχούτης β', 'Αγ. Παρασκευῆς. 'Ιεροδ. Ζ. Βασιλείου αὐτόθι. Εὐγέν. Σολωμός 'Ιεροδ. ἐπισκοπῆς. Ι. Νικολάου ἔμπ. Θωμᾶς Γ. Θωμᾶ μ. βιομ. 'Ιεροδ. Σωκρ. Μόνος Μητροπ. Κ. Παναγιωτόπουλος μ. Κονίστρα, Ι. Κ. Μανῆς δ. ζ. Βάθεια.

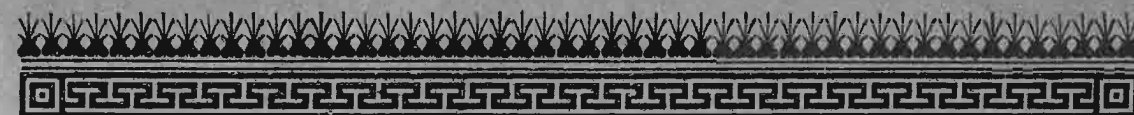
Θήβαις. Αἰδ. Εὐάγγ. Τζουβελέκης Μητροπόλεως, 'Αθ. Δ. Κουμουνοῦλος δ. ψ. Κ. Παπαδημητρίου β' 'Αγ. Γεωργίου, Γ. Σ. Ρουπάκας μ. καὶ ἔμπ. 'Αθ. Χ. Μητροπ. δ. μ. Κ. Παπαδημητρίου δ. μ. Ι. Δαούτης α' 'Αγ. Δημητρίου.

Σύρω. 'Η Α.Σ. ὁ Σύρου καὶ Τήνου 'Αθανάσιος Λεβεντόπουλος 10. 'Αρχ. 'Αγγελος Μεταμορφ. Αὐγουστῖνος Ναυπλιώτης α' 'Αγ. Νικολάου, Γ. Φώσκολος β' Κοιμ. Θεοτόκου, Παναγ. Κρητικός α' 'Αναστάσεως, Ν. Α. Κοντογεώργης β' Ταξιάρχων, Παντ. Σαλοῦστρος ἱεροδ. καὶ ψ. 'Αγ. Γεωργίου, Ν. Δράγας γραμμ. νομ. Μιχ. Γρυπάρης ψ. Γ. Θρασιώτης ψ. βιομ. 'Αναστ. Βουτσινᾶς β' 'Αγ. Παντελεήμονος, 'Ανῆρ. Ρουσέτου Βάρδη.

Ἐν Τήνῳ.—Δ. Βασιλικός α', Κ. Δάβιος β' 'Αγ. 'Ελευθερίου. Μάρκος Δοξαράτορας δ. ψ. Στυλ. Κελαδίτης β' Μαλαματένιας. 'Ιεροδ. Κ. 'Αλεξόπουλος Εὐαγγελιστρίας. Κ. Χάλαρις α', 'Ελευθ. Δάβιος β' Τριῶν 'Ιεραρχῶν. Δ. Λούδαρις ψ. καὶ ἔμπ. Κ. Βασιλικός β' Εὐαγγελιστρίας. 'Αργ. Μινάρδος μ. βιομ. Ν. Κ. Κορνάρος νεωκόρος. 'Ηλ. Κρικελλῆς ψ. ἔμπ. Κ. Βεζδούνης μ. καὶ ναυτ.

Ἀνδρῶ.—Γιαννούλης Νεροκλειδης α', Δ. Παπαβασιλείου β'.

Ν. Χιοτόπουλος α' 'Αγ. Δημητρίου Εὐλοπόρτης ἐν Κωνσταντινουπόλει.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΡΥΘΜΟΓΡΑΦῷ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Προλεγόμενα	Σελ.
Περὶ χρόνου	» 5
Περὶ ποδός	» 8
Πόδες σύνθετοι καὶ κῶλα	» 10
Περὶ μέτρου	» 13
Κῶλα καὶ μέτρα ποιητικά	» 16
'Ο δακτυλικὸς ἑξάμετρος	» 18
Τὰ λοιπὰ μέτρα	» 19
Μέτρον μικτὸν ἢ λογασιδικόν	» 21
Μέτρα δοχμιακά	» 23
Μέτρα Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς	» »
Περὶ ρυθμοῦ	» 24
Ρυθμὸς κατιῶν, ρυθμὸς ἀνιῶν	» 26
Ρυθμὸς ἐπικός, ρυθμὸς μελικός	» 27
'Ο ρυθμὸς ἐν τῇ Τουρκικῇ Μουσικῇ	» 28
'Ερμηνεῖα τῶν σημείων τῶν οὔσουλιων	» »
Οὔσουλια (ρυθμοὶ) Τουρκικῆς Μουσικῆς	» 30
'Ολίγαι λέξεις περὶ τοῦ ἐν τῇ Μουσικῇ ρυθμοῦ	» 35
Περὶ τῶν ἐν τῇ 'Αραβικῇ Μουσικῇ μακαμίων καὶ ρυθμοῦ	» 36

Παράρτημα ᾠσματικόν.

Θρῆνος 'Ιερεμίου. Nabbuco. Verdi	» 37
'Η πίστις (La Fede). G. Rossini	» 39
Τὸ ναυτόπουλο. Γ. Παχτίκου	» 44
ᾠσματα (Σαρκιὰ) Τουρκικὰ καὶ 'Αραβικά	» 48
Συνδρομηταί	» 73

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΟΥ

Ἐν ἄνθος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς.

Αἱ δύο Μέλισσαι. Μουσικὴ Ἐκκλησιαστικὴ.

Συμπέρασμα ἐμβριθοῦς μελέτης καὶ βαθείας παρατηρήσεως ἐπὶ
τῶν ἤχων τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς.

Ο ΡΥΘΜΟΓΡΑΦΟΣ

τιμᾶται γροσίων ἀργυρῶν δέκα.

Ἐν Ἑλλάδι τιμᾶται δραχμῶν δύο καὶ ἡμισείας.

 SISMANOGGIO
MILANO

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΟΥ

Ἐν ἄνθος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς.

Αἱ δύο Μέλισσαι. Μουσικὴ Ἐκκλησιαστικὴ.

Συμπέρασμα ἐμβριθοῦς μελέτης καὶ βαθείας παρατηρήσεως ἐπὶ
τῶν ᾠχῶν τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς.

Ο ΡΥΘΜΟΓΡΑΦΟΣ

τιμᾶται γραμμάτων ὀργυρῶν δέκα.

Ἐν Ἑλλάδι τιμᾶται δραχμῶν δύο καὶ ἡμισείας.
